

கடவுள் துணை.

பொதியமலைமேலேழுந்தருளிய

அகத்தியமகாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பஞ்சபட்சிசாஸ்திரம்.

அதற்கியைந்த சக்கரங்களும்

சங்கரனார் உமாமயேஸ்வரிக்கு

அருளிச்செய்த

ஞானசரநுல்சாஸ்திரம்

மூலமும் - உரையும்.

இட்டா

பார்த்தசாரதிநாயுடு

அவர்களால்

ஆரணி

பார்த்தசாரதி முதலியார்

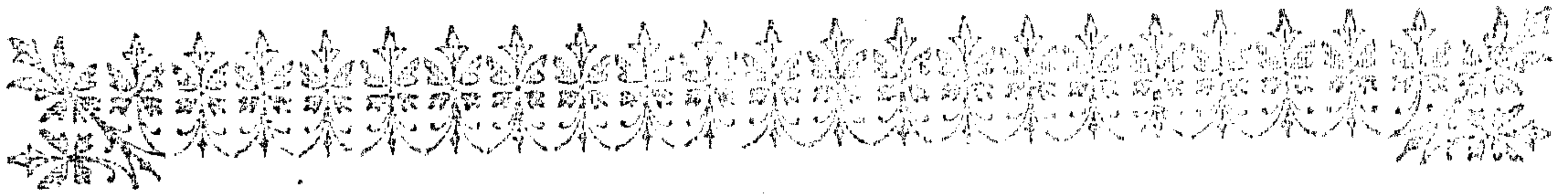
அவர்களால்

தமது

சென்னை கிலாட்ஸ்டன் அபிசேகபதிநீர்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897.

சுருவேதுணை.

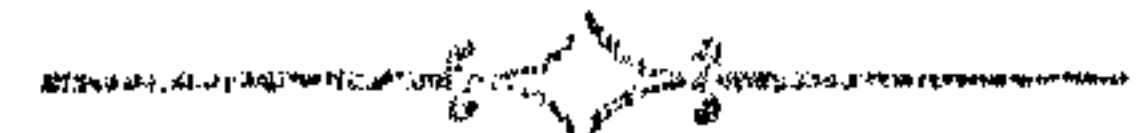
—[o]—

சங்கராஹர் திருவுளமகீழ்ந்து

உமாமயேஸ்வரிக்கு அருளிச்செய்த

ஞானசரநூல்சரஸ்வதி ரம்.

மூலமும் - உரையும்,

காப்பு

நேரிசை வெண்பா.

வாழ்த்துவாமுள்ளம் வருவிப்பாடுஞ்சமுன்பிற்
சூழ்த்துவாமேனமேற் றுகிசெய்வாந் - தூழ்த்த
பாநூலைமுற்றுமறப் பாவித்தருள் கூட்டிஞ்
சரநூலையோதமுன்னேனான் னுள்.

நாமகன்துதி

உமைமாதுக்கீச னுரைத்தசரநூலில்
அமையாப்பொருளு மமையு—மெமையானும்
புவிமடந்தைபூமடந்தை போதமெய்ஞ்ஞானக்
கவிமடந்தையிக்கலைக்கோர் காப்பு.

அலையடக்கம்

செய்யமனந்துணிந்த சீர்முன்னேஞ்சொற்காநா
லையமறவோதவருள் புரியைங்—கையொன்றன்
முன்னிற்பாரென்று மொழிக்கீதன்போற்கற் றுணர்ந்தீதார்
மன்னிப்பாரென்று மனம்.

இன்னுற்பயன்

ஆசிரியவிருத்தம்

சந்திரபானிலக்கணமுங்கோளுநானுந்
தயங்கியபக்கம் காணாயேயாக லாரம்
வந்துசொல்லுஞ்சோதிடத்தையறியாதார்கண்
மனநினைவாயறியும்வகையுளதேதாவென்ன
வித்தவுடலுயிர்கிலையையறியாதாருத்
கியாமதியவியர்ப்புமல்கையா தீதாவென்னிற்

பைத்தொடியேயான்சொல்லுஞ் சரநூறன்னைப்

பரிந்துபோரென்றுபரமன் சொல்லான்

(இ-ள்,) சந்திரன்-சூரியன் கோள்-நாள்-பகலும்-கரணம்-யோகம் வாரம் இவைமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட சோதிட விலக்கணத்தை யறி யாதவர்கள், தந்தமன நினைவினாலே யறிந் துகொள்ளுமார்க்கம் உள்ள தோ உண்டாயின் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று உமையவள்கேட்க சங்கரனார்சொல்லுகிறார், அழகிய வளையல்கள்பூண்ட கைகளையுடைய பெண்ணை யானு சொல்லுஞ் சரநூலாகிய விகிதச் சாஸ்திரத்தைப் பரி வுடன் பார்ப்பாயாக, பார்க்கில் நன்றுணர்வைபென்று சொல்லுகிறார்.

சொல்லாருநெங்கயிற்றின் வருணமான சூத்திரனார் துவக்கெனு மாசீர்மந்தன்னி, னல்லாருமூக்கனாக் கயிறுகோத்து நலந்தீங்காய்வரு கின்ற நஞ்சுட்கொண்டு, பொல்லாதகாலப்பாம் புண்டுமிழ்ந்து பூதலத் திற்பிறந்திறந்து போவரேனு, மெல்லாருமியானுசொல்லுஞ் சரநூறன் னை யிகழாதார்கராமங்க ரிசழ்வோர்தாமே.

(இ-ள்,) சொல்லப்பட்ட காற்புரிசூடிய நீண்ட கயிற்றைப்போல் பாரம்பரையாய் விர்த்தியாகிவராநின்ற பிரம்-கஷத்திரிய-வைசிய-சூத் திராதி வருணாகிரமம்பெற்ற இந்த மானிடதேகத்தில் இச்சரம்நாசிகை யின்வழியாய் நின்று எருதுக்கு ஒரு மூக்கனாகயிரிருந்து ஆட்டுவிப்ப னுபோல் நன்மைதீமைபென்னு நஞ்சினையூட்டிவிக்கும் அப்படிப்பட்ட நஞ்சினையூட்டக்கொண்டு கொடியகாலென்னும் பாம்பானது உண் ணவுமுமிழவுந் தாமுட்பட்டு இருவினைக்கிசைந்தவராய்ப் பிறந்து மிறந் துபோவார்கள், ஆயினும் நான் சொல்லியவருஞ் சரநூலை யிகழாமல் குருமுகாந்திரத்தில் அறிந்து அனுபவித்து அந்நெறியின்பவர்கள் யா வானுமொருங்கே தேவராவார்கள் அப்படியறிய மாட்டாதவர்கள் ஊமைகளுக்குச் சரியாவார்கள்—எ - று. (உ)

சரம்பார்க்க ஆசனவிதி கூறுகின்றார்.

மூங்கிற்பாய்மிடி கல்லுகோய்மண்டுக்க முறிபலகைநன்மையிலேமு டைத்தபுல்லு, நீங்கிவிடுங்கீர்த்திதழைமனநடுக்க நிசரில்கலைத்தோல் ஞானநிறைபுலித்தோ, லோங்கியசெல்வம்விடுமுன்குகைப்பு லொளிர் தூசுநன்மையுயர்படந்தானென்று, தூங்கியதூக்கம்போக்குநன்மையா கத் துலங்கியவாதனத்திருந்துதோகைசொல்லாம்.

(இ-ள்,) மூங்கிறடுக்கு ஆசனம்-வறுமை, கல்-வியாதி-மண் ஆத னமில்லாமல் வெறுமணலில் (உளுக்கார்த்துகொண்டால்) துக்கம், உ

சாம என்பது, காற்று - மனம் - சீவன் - சுவாசம் - சுகமூ-பி ராணன் - ஆவி - உயிர் - உயிர்ப்பு இவை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட வைதான் என்றறிக.

டைந்த அல்லது அறுபட்டபலகை மனை நன்மையில்லை, கோரைப்பா யல்கள்முதலிய புற்பாயல்கள் கீர்த்திராசம, பச்சிலைதழை மனநடுக்கம் மானோலு, ஞானம், புலித்தோல், செல்வம், தர்ப்பாசனம், மோகூத ம, வெள்ளைவஸ்திரம் தீமையில்லை, சித்திராசனம் அல்லது இரத்தகம் பளம், நன்மை இவைகளில் நன்மையாக விளங்கும்படியான ஆதனத் திலிருந்து (சரம்பார்க்கவேண்டும் மற்றுஞ்சொல்லுகிறேன் கேள் ம யில்போலும் அழகிய பெண்ணே—எ - று. (௩)

சரம்பார்க்குமார்க்கங் கூறுகின்றார்

சொல்லியவா தனங்கள்பலவவற்றுணன்றிற் றுய்யபங்கயா தனமா யிருந்துதோன்று, மல்லலுத்தேகமனமாக்கியொட்டி யாணபந்தபிரா னாயமங்கள்பண்ணி, மெல்லையிலுந்தியின்கீழா ரெழுத்தைதப்பற்றி யெ ழுபத்திராயிரநாடியிலீரைந்து, நல்லனவாயதின்மூன்றுநாடியோடு நலந் தரும்பேரவ்வெழுத்தைநவிலப்பாரே.

(இ-ள்,) முன் கூறப்பட்ட வாதனங்கள் பலவுண்டு, அவைகளில் தீங்கில்லாத ஒரு ஆதனத்திற், பதுமாதனமென்னப்பட்ட அங்கமாயி ருந்து (பார்க்கும்போது) மனதுக்கு மிகவும் நினைவினாவு அல்லவரு ம, அப்படிவரும் அல்லல்களைநீக்கி வேறுநினைவில்லாமல், ஒரே மன மாக்கி ஒட்டியாண பந்தமென்று சொல்லும் பிரா னாயாமஞ்செய்து அ தன் மேற்பார்க்கில் எல்லையில்லாத திருவருளுக்கிடமாகிய உந்தியின்கீ ழிருக்கு மெழுத்தைதொடங்கி எழுபத்திராயிரம் நாடிகள் இந்தத்தே கத்திலுண்டானவை தெரியும் அந்நாடிசனாள் பத்துநாடிசன் நல்லனவா ம் அப்பத்துநாடிசனாள் மூன்றுநாடி நல்லன அம்மூன்றின்வழியாய்த் தா ன் சரம் எளிதிற்காணவோடும் இவையறியப் பெரிதாகிய நன்கிணையளி க்கும் அவ்வெழுத்தைப்பார் மான்போலுங் கண்களையுடைய பெண் ணே—எ - று, அன்றியுமிதன் விவரத்துக்கு மற்றும் விருவானவற்றுள் ௩.௫ - வது கவியைப்பார்க்க.

நவ்விவிழியாயிதய கமலந்தன்னி னன்னுகவசவையுபிர் நடக்கும் போதுஞ் செவ்வியுடன்மீனும்போ திருபத்தோரா யிரத்தறுநூற்றச் செபிக்கி லொருநாளாகு, மவ்வியமூலாதாரஞ் சுவாதிட்டான மணிபூர ம்நாகதம் விசுத்தியாகனை, பவ்வமறயாஞ்சொல்லுஞ் சாநூநன்னைப் பார்ப்பவரேபராபரத்தின் பயன்பார்ப்பாரே,

(இ-ள்,) மான்போலும் விழிகளையுடைய பெண்ணே இருதயகம லத்தின் வழியூடுருவிக் கொண்டு யாதொருதீங்குமில்லாமல் அசவையுபி

ரென்னப்பட்ட இச்சரம் காசிகையின்வழியாய்ப் போகும்போது (ச-அ) ங்துலங்கள் போக) மற்றவை செவ்வையாய்த்திரும்பி வரும்போதும் (கணித்துப்பார்க்கில்) இருபத்தேதாராயிரத் தறுநூறுதரம் நடக்கும், அது - சுய - காழிகைசேர்ந்த ஒரு நாளாகும் அப்பரிசெல்லாம் மூலாதாரம், சுவாதிஸ்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விசுத்தி, ஆக்கினை என்று சொல்லப்பட்ட பரிலையின் பரிசுதான் (அங்கிருந்து உண்டாயின வெணுங்கருத்து) இதனைக் காணும்வழி யாதெனில், யாஞ் சொல்லுஞ் சரநூலை மயக்கமறப் பார்ப்பதுதான் அப்படிப் பார்ப்பவர் பரமாகவும் அபரமாகவும் விளங்குகின்ற ஒரு வஸ்துவினுண்டாகும் பிரயோசனத்தை யறிந்து கொள்வார்—எ - று (௫)

சந்திரர் சூரியர் சுழிமுனை இலக்கணமும் மற்றும்

யாத்திரைபலனுங் கூறுகின்றார்,

பார்க்கிலிடையிடமதுவேதிங்களாகும் பகலவனும்பின் கலையேவலமதாகும், மேற்கவுரைசுழிமுனை தானவொம்ங்கி யிடையான சந்திரனே யமுதமாகுந் தீர்க்கமுடன் பொருள்வினைக் குங்கரியவண்ணந் திரராசியாமவனை செப்புங்காலை, வேற்றடங்கண்மடமா தேவிரும்பிக்கேளாய் விரிவாதவிவையனைத்தும்விளங்கச் சொல்வாம்,

(இ-ள்,) ஆராய்க்துபார்க்கில் இடைகலையென்பதுவே யிடதுபக்கம் காசியில்வருஞ் சுவாசம் அதுவே சந்திராகலை யென்னப்படும், பின் கலையென்பதுவே வலதுபக்கம், காசியில்வருஞ்சுவாசம் சூரியகலை யென்னப்படும், யாவருக்கும் ஒக்கசொல்லுங்காலத்தில் சுழிமுனையென்பது நவொகும், அக்கினியென்னப்படும், பின்னும் அநதச்சந்திரனைச் சொல்லுமிடத்தில் அமுதம் தீர்க்கமாக எப்பொருள் களையும் உண்டாக் குவான நிறங்கருத்தவன் ராசியில் திரராசி, வேல்போலுங் கண்ணினை யுடைய பெண்ணை மற்றுமுண்டாகிய வனைத்தும், பரிஷ்காரமாகச் சொல்ல அதனை நீ விருப்பமுற்றுக்கேட்பாயாக—எ - று.

அறியும் அச்சுழிமுனை இரண்டு காசிகையிலும் பரவியோடும் அதற்குப் பூரணமென்றும் பெயர். (கூ)

இதுவுமது.

சொல்லுங்காந்திரவனுஞ்சகலியாபி சுத்தநிலம்வெண்மைசாராசியாகுங் கொல்லுமெலாக்கருமங்கள் கொடியவன்னி கூறுங்கானிறஞ் சிவப்பாமுபயராசி, நல்லவிடைதெரிந்துணாகிற்றிங்கள் பெண்ணும் நலம்பயில்பின் கலைகதிரோன்புருஷனாகுஞ், சொல்லுமிருபதின் காதவழிக் கப்பாலாந் திசைக்கிடமாய்ச்செவ்வலமூர்சோக்கேளே,

(இ-ள்,) சூரியனுடைய குணகுணிகளைச் சொல்லுமிடத்தில் அந்தச் சூரியன் உலகத்தில் வியாபகமுற்றவன், பரிசுத்தமான வெண்மை கீறத்தையுடையவன் ராசியில் சராசரி, சுழிமுனையென்னும் அக்கினியைச் சொல்லவென்றால் சகலகருமங்களைப் பழிக்கும், பொல்லாது கீறம் அக்கினிச் சிவப்புராசியில் மேற்சொல்லிய விரண்டுராசியுங் கூடியது இன்னமும் நன்றாய்த்தெரிந்துபார்க்கில் இடைகலையென்று சொல்லப்பட்ட சந்திரன் பெண்பால் பிங்கலையென்று சொல்லப்பட்ட அந்தச் சூரியன் ஆண்பால் (சுழிமுனை யென்னப்பட்ட அந்த உபயாசியானது அஃகினிப்பால் அல்லது அலியாகும்) அன்றியும் இருபதின் காதவழிக்கு மேற்பட்ட துலைவான தேசத்துக்குப் போகும்போது சந்திரகலையோடும்போது புறப்பட்டுச் சூரியகலையோடும்போது அத்தேசத்தில்போய்ச்சேரவேண்டியது இன்னமுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள் - எ - று, எ - று.

சந்திரனிலக்கணம் அதிலும் அச்சந்திரனடக்கும்போது
இன்னவைசெய்யலாமென்று கூறுகிறார்

கேட்கிலிடக் தூதாடை யணிபொன்புணற் திளர்க்குமணமடி மை கொளற்கீற்கீர்காண்டல், வாழ்க்கைபனையெடுத்தல்குடி புருதவ்விற்றன் மன்னவரைக்காணலுண்மை மருவல்சாத்தி, வேட்கைதெய்வாப்படுத்திடையரம் வெறுப்புத்தீர்ந்தால் வித்தைபெற்றற்றனம்புதைத்ததன் பரிசுவுமீத, னாட்கமலமலர்முகத்தாய் நரகத்தீர்த்த வைநேயாமிலையெல்லா நயந்துபாரே,

(இ-ள்,) சந்திரகலை இடதுகாசியைவிட னடக்கும்போது எந்தெந்த காரியங்கள் செய்யலாமென்று வினவிக் கேட்டில் அந்த இடகலையில் ஒருவரைத் தூதனுப்புதல், தூது தானேபோகுதல், புதியவஸ்திரம் தரித்தல், ஆபரணங்கள் பூண்டுகொள்ளல் விவாகஞ்செய்துகொள்ளுதல் (தாலிகட்டல்) ஒருவனை யடிமையாகப் பெற்றுக்கொள்ளல், திணறுமுதலிய குளம் ஏரிவெட்டுதல், வாழும்படியான வீடுபனை வாங்குதல், ஒரு வீட்டிற்குக் குடிபோகுதல், ஒரு வஸ்துவை விற்குதல் நூதனமாய் அரசரைக்காணல், தனக்கு ஒருபடி மேற்பட்டவரானுஞ் சரிதான் உணமையாகிய வஸ்துவைச்சார்தல், சாந்திகழித்தல், இஷ்டதெய்வ பிரதிஷ்டைசெய்தல், சுரத்தீர்த்தல், வெறுப்புத்தீர்ந்தல் (ஒருவனைச் சமாதானஞ்செய்தல்) கல்விக்கேட்டுக்கொள்ளுதல், தனந்தாலிய முதலிய ஆஸ்திசேர்த்துவைத்தல், தியாகங்கொடுத்தல், பாலவிமோசனஞ் செய்தல், இவையெல்லாம் நன்மையாகும், மற்றக்காரியங்கள் மத்திய

மென்றறிவு, அன்றுமலர்ந்த தாமரைப்பூப்போல முகத்தினை யுடைய
பெண்ணை—எ - று, இன்னமுமிதற் செயலறியவென்றால் சஅ-ங்,
கவியையும்-சஎ-ங் கவியையுப்பார்க்க, (அ)

சூரியனிலக்கணம் அதிலும் சூரியனடக்கும்போது

இன்னவைசெய்யலாமென்று கூறுகின்றார்.

பார்க்கில்வலத்துபதேசம் வித்தைசேவை படைமோட்டப்பயிர்
செட்டுக் களவுகுது, பேர்க்கொனுவழக்குரைத்தல்கரி பரிதேருந்தல்
யிறங்குமெழுத்திடுதல்கங் தேர்ப்பாடல், வார்த்தைபகைபங்கங்கோள்
பசாசுதீர்த்தன் மந்திரஞ்சாதித்த மருந் துணுதுறங்கற், கோத்தபுன
லாடல்கொல்விடங்கடர்த்தல் கொடுப்பிணித்தப்பனயோகங் குறிக்கும்
காலே,

(இ-ள்,) வலதுநாகிகையில் சாமோடுப்போது எவை செய்யந்தக்
கவையென்று விசாரித்துப்பார்க்கும்போது, குருவுபதேசம்பெறல், தா
மொருவருக் குபதேசம்பண்ணல் வித்தை பாராயணஞ்செய்தல், வித்
தை யொருவருக்கேரதல், ஒருவனை வணங்கல், எதிரியினுடைய படை
யைத் துரத்தல், பயிர்விளைத்தல், வியாபாரஞ்செய்தல் திருடல், சூதமா
டுதல், ஒருவனுலுந் தீர்த்தற்கரியதாகிய வழக்குப்பேசல், இயானை - கு
தரை-தேர்-இவைகளிலேறி சவாரிபோதல், விளங்கிவரும்படியான எ
ழுத்தெழுதல், சங்கீதப்பாடல், பேசத்தொடங்கல், பகைமையுண்டா
க்கல், ஒருவனைப் பங்கப்பண்ணல், கொள்சொல்லுதல், பசாசு ஒட்டு
தல், மந்திரநிடை சாதிக்குதல், மருந்துசாப்பிடுதல், போசனப்பிதித்
தல், நித்திரைசெய்தல், ஸகானஞ்செய்தல், கொல்லுதற் கேதுவாகிய
விஷங்களை நிவிர்த்திசெய்தல், கொடியவியாதினையத்தீர்த்தல், தம்பன
யோக சாதனஞ்செய்தல், இவைகளையெல்லாங் குறித்தனுபவித்துப்
பார்க்கில் நன்மையாகுமென்று—எ - று, மற்றிச் சூரியசக்திரார் இருவருக்கு
ம் விபரம்-சஅ-ங்-கவியையும்-சஅ-ங்-கவியையும் பார்க்க, (க)

சுழிமுனை பூரண சூரியபலன் கூறுகின்றார்

காவிரண்டுமொத்தச்சகாற்சமாதிநன்றுங் கருதியதொன்றாகுதுகா
னுமெனிற்காண, சீலமிசூந்தவமுடைய நன்மையில்லை தீயானவாங்
கருமஞ்சேரக்கூடுஞ் சாலநிறைபூரணத்தில்வழக்குவானு தர்க்கப்போ
ரங்கமன்னர்தம்மைக்காண்டன், மூலமறுஞ்சூரியத்தினிறுத்தில்வெல்
வர் முயல்வதெல்லாங்கயல்விழியாய்முயலலாமே.

(இ-ள்,) சுழிமுனையா பிரண்டுசாமும் ஒத்தோடுகையில் என்ன
வைசெய்யலாமென்றால், சமாதியோகஞ்செய்தல், (கருவி காணங்க

ளோயச் சும்மாவிருக்குதல்) நன்மை, நினைத்தகாரியம் ஒன்றேனு மா
கானு, அப்போது ஒருவன்வந்து இப்பொருளகப்படுமாவென்றால் அது
அகப்படானு, சீலம்பொருத்திய தவமுடையபெண்ணே, இந்தச்சுழிமு
னை நடக்கும்போது நன்மையேகிடையானு, கெட்டகாரியங்களெல்லா
ம் பலிக்கும், இது இங்ஙனநிற்க (சரம்) மூக்கில் எந்தப்புழையில் ஒடு
கின்றதோ அந்தப்பக்கம் பூரணமென்றும், சரம் ஓடாதபக்கம் சூனிய
மென்றும்பேர், இப்படியான குறைவில்லாத பூரணபக்கத்தில்நின்று வ
ழக்குப்பேசுகிறவர்களை, தர்க்கம்பண்ணுகிறவர்களை, சண்டைபண்ணு
கிறவர்களை, ஒருவன்போய்க்கானும் அரசனை (அல்லது) தமக்குமேற்
பட்டவனை இவ்வாறு கூறப்பட்டவர்களை இதனால் காணலாமென்று ஒ
ருசாட்சியும் இல்லாதபடி சரமோடாதபக்கமாகிய சூனியபக்கத்தில் நி
றுத்தினால் பூரணபக்கத்திலிருக்கிறவன் வெவ்வான் அல்லாமலும் ஒருவ
ன் இப்படிப்பட்டவர்களைத் தனக்குச் சரமோடாத சூனியபக்கத்தில்
நிறுத்தினால் அவன்பேச்சே மேலாய்வெவ்வான், எவ்வெவற்றை எவ்வெ
வ்வாறு காட்டமுற்றவியவேண்டுமோ அவ்வவ்வாறே யநியலாம் சேல்
மீன்போலுங் கண்களையுடையபெண்ணே—எ — து, (10)

யாத்திரை பிரயாணம்போகும்போது சரம்.

இசைவுபிசகாயிருந்தால் அதற்கு உபசாதம் கூறுகின்றார்.

முயலுங்காற்பூரணத்தி லிடத்திலிரண்டடிபோ முன்வலமென்மு
ன்றடிபோ மொழியுமயாத்தினாக்கு, கயலடருங்கண்மடவாய் கருமமது
முற்றுங் கருனுவடக்குங்கிழக்கு மிடத்தேபோகி, வியலுமொருபசையு
ண்டா மீளமாட்டா ரிசைந்தவலந்தெற்குமேற் கேகவென்னிற், புயல
டரும்புனப்புருந்து மாணமாவார் புணர்முலைக்கச்சிறுமிடையாய் போ
ற்றிக்காணே.

உய

(இ-ள்,) பின் ~~சு~~ -ங்கலியில் சொல்லியபடி மேற்றிசையும், தெ
ன்றிசையும், சந்திரன்நிசை-வடக்கு-கிழக்கும், சூரியன்நிசை, இது
இங்ஙனம் நிற்க சொல்லப்பட்ட யாத்திரைபோக காரியவன் சந்திரனில்
சந்திரன்நிசையே போகவேண்டியது, சூரியனில் சூரியன் நிரையே
போக வேண்டியது, அல்லாமலும் முன் ஏழாங்கலியிற் சொல்லியபடி
இருபதின்காதவழிக் கப்புறமான தலங்களுக்கும் சந்திரனில் புறப்பட
டுச் சூரியனில் ணர்போய்ச்சேரவேண்டியது, அப்படி சேரத் தருண
பேதமாய்ச் சாமுமிசைவுபிசகாய் மாறியோடினால் (அதற்கு உபசாத்
தம் யாதெனில்) சூரியகலையிற் போகவேண்டிய திக்குண் யாத்திரைக்கு
ச் சந்திரகலையாயிருந்தால், அந்தச் சந்திரன் கவாசத்தைமேற் வுள்ளே

யிழுத்துப் பூரணமாக்கி இந்தக்காலையே இரண்டுதரமுன்னிட்டு வைத்து பின்பு, சுதாவாய்கடந்து வழியில் கொஞ்சதூரம் நிற்காமல் போகவேண்டியது, (இதுசாந்தி) சந்திரன்பலன்கெட்டுப்போகும் தீமையில்லை சந்திரகலையிற் போகவேண்டிய திசையின்யாத்திரைக்குச் சூரியகலையாயிருந்தால் சூரியன் சுவாசத்தை ஏறவுள்ளேயிழுத்து அக்காலையே மூன்றடி முன்னிட்டுவைத்துப் பின்பு சுதாவாய்கடந்து வழியில் கொஞ்சதூரம் நிற்காமல் போகவேண்டியது, (இது அதற்குச்சாந்தி) சூரியன்பலன் கெட்டுப்போகும் தீமையில்லை சேல்போலுங் கண்களையுடைய பெண்ணே போகிறகாரியம் ஜெயமாகும், இப்படியல்லாமல் வடக்குத் திசையும், கிழக்குத்திசையும், (யாத்திரை) சந்திரகடக்கும்போது போனால், சீபாதிவிடத்தில் ஒருவனுக்கொருவன் விரோதப்பட்டுப்போவான், திருமாரட்டான், மேற்குத்திசையும், தெற்குத்திசையும் சூரியகலையாய் போது யாத்திரைபோனால் சலத்தினால் அல்லது, மழையினால் இரந்துப்பாவார்கள் கச்சினாலிறுகி நெருங்கிய தனங்களையும், இப்போதுதான் என்றுப்போவதுபோற் றேற்றுகின்ற இடையினையுமுடைய பெண்ணே விசுவாசித்துப்பார்—என்று. (10க)

ஒருவனுக்கு நன்மைதீமைசொல்லு மார்க்கங் கூறுகின்றார்.

காணவொருகருமத்தைக் குறித்துவந்தேதான், கருதியமுன்னுமிடமுமேலுமிந்து, பேணுவலமுங்கீழும் பின்னும்வெய்யோன், பேசிய சொல்லெழுத்திரட்டை சோமனாகு, மாணுமெழுத்தொற்றையேற் கதிரோனாகு, மதிக்குமவன்பூரணத்தில் வந்துகேட்கிற், பூணவுரைத்தன வெல்லா நன்றேயாகும், பொல்லாதுகுனியத்திற் புகலுவோர்க்கே.

(இ-ள்.) நாம் விழையுங்காரியம் நன்றே-தீதோ கண்டறிவோமென்று வந்தவன் முன்-ய-ங்-கவியிற் சொல்லியபடி சூரியகலை நடக்கும் போது, அவன் அப்பூரணபக்கமாகவே, யிருந்தானாகில் அவன்பொருந்தச் சொன்ன காரியங்களெல்லாம், அவனுக்குச் சித்திக்கும் அப்படியில்லாமல் வலதுபக்கத்தில் நின்றாலும், சரம் பார்க்கிரவன் மேலிருக்க வந்தவன் கீழிருந்துகேட்டாலும், நேர்நேரே பின்னிருந்துகேட்டாலும் அச்சூரியகலைக்குடைய பலிதமேசொல்க, சந்திரகலை நடக்கும்போது, அவன் அப்பூரணபக்கமாகவேயிருந்து வினவினானாகில் அவன் சொன்ன காரியங்களெல்லாம் அவனுக்குப்பலிக்கும், அப்படியில்லாமல் இடதுபக்கத்தில் நின்றாலும், நேர்நேரே முன்னேநின்றாலும், மேலிடத்திலிருந்தாலும், அச்சந்திரகலைக்குடைய குணமே சொல்க, இதுதவிர

சரம்ஒடாத சூனியபக்கத்தில்நின்று கேட்டானாகில் அவன்கேட்டகாரி யம் பொல்லாதாகும், பலிக்கமாட்டாதென்க, அல்லாமலும் அவன்மு தல் வாய்திறந்துசொன்ன வார்த்தையின் எழுத்தை பெண்ணிப்பார்த் து ஒற்றைப்பங்காகில் சூரியனுடைய குணஞ்சொல்க, இரட்டையாகில் சந்திரனுடைய குணஞ்சொல்க, மேல்-கீழ்-என்றது, மெத்தைவீட்டை யும், கிணறுமுதலிய பள்ளக்குழிகளைக் குறித்ததென்றறிக, இப்படியா க, ரு-சு-வகைபிற சொல்லியிருக்கின்றதே இவையெல்லா மேககாலத் திலொத்திருக்க வேண்டுமென்பதில்லை, ஏதாவது ஒன்றைப் பார்த்துச் சொல்லலாமென்பது கருத்து. மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க இன்ன மும் விரித்துச்சொல்லுமளவில் சந்திரனுடைய திசையும் பக்கமும், அது சூனியமானாலுஞ்சரிதான் திரணமாயினது நன்மையுண்டே யல்ல து, விபர்த்தமாகாது, இதற்குப் பிரமாணம் (சு-ங்) கவியிலும் (ஏ-ங்) கவியிலும் சந்திரனைத் திராசியென்றுஞ், சூரியனைச் சாராசியென்றுஞ், செப்பியிருப்பதனையறிக, இக்கவிகளில் உரி-பண்பு-அல்லது, அடை மொழிகளை சோரவிடாமல் பதவுரையாய்ச் சொல்லி வருவோமென்றா ல், விரிவுரைக்கு இசைவுபட்டு வருவதரிது ஆயினும் அவ்வுரிகளைமாத் திரம் சேர்த்துக்கொண்டு வருவோமென்றால் ஒரு ஸ்ரீயானவள் தன்பு ருஷனுக்கு அமளியிற் சம்போககாலத்தில் கால்-கை-படுதல் முதலிய கற்புமை தவறுதல்கூடாதென்று அங்குமவைகளை யிருக்கக்காண்பிக்க ப் புகுவாள், புகுந்தால் அச் சதிபதிகள்கொண்ட கருத்து ஒருமித்துத் தடையின்றி நிறைவேறுமோ ஏனாதுபோல் இங்கும் விகாரமில்லாமல் உரைபுணர்வுற மாட்டாதாதலால் சமையவுச்சிதமாய் நேர்படுத்தவும், நிராகரிக்கவுமாயிற்று—எ - று, (10உ)

இதுவுமது.

அநினும் முன்-டு-ங்-கவியிற்சொல்லிய பூரண

சூனியங்களின் விகற்பங்கூறுகின்றார்

கேடென்றேன்பறிகொடுத்தோ னஞ்சுதின்றேன் கிடையிலிற் சாவென்றேன் கிளர்நோய்கொண்டோன், பாடொன்றுமில்லை சூனிய த்தேயாகிற் பலித்துவிடும்பூரணத்திற் பகர்ந்தவெல்லாம், ஆடும்பையா வென்ன வல்குலாளே யடுத்தொருவன்வந்ததிசை சோமனாகி, நீடுஞ் சொல்லிரவியா நிற்குமாகி நினைந்தமொழியாகாது நின்றுபாரே.

(இ-ள்,) ஒருவன்வந்து நானின்னதனால். கெட்டுப்போனே னெ ன்ருளும், நானின்னதைப்பறிகொடுத்தேனென்றாலும், விடங்கடித்தது

அல்லது விடமுண்டேனென்றாலும், இதோ படுக்கையிற்றுகேள் பிராணன்போகின்றது என்றாலும், அல்லது இவைமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட, அபாயகுணகுறிகள் எவையாயினுஞ்சரிதன், சரம் ஓடாத யானை பக்கமாய்வந்து நின்றானாகில், ஒரு வருத்தமுமில்லை நிவர்த்தியாகிப் போகுமென்க, அப்படியல்லாமல், சரம் ஓடுகிறபக்கமாகிய பூரணபக்கத்தில்வந்து நின்றுசொல்லுவானாகில், வந்தவன் எப்படிஎப்படிச் சொன்னானோ அப்படிஅப்படியே லபித்துப்போகும், பறிபோன பொருள் வாராது, நஞ்சுமீளாது, படுக்கையிலேயாளிசீதமுன், அன்றியும் குனிசூத்தில் எவனாவதுவந்து எதையாவது சொன்னானாகில், அது ஒரு காலத்தில் அபதமானவார்த்தைகளானாலுமாகும், பூரணத்திற்சொன்னசொல் உண்மையாயிருக்கும், இதல்லாமலும் ஆடுமையாவென்னவஞ்சுலையுடையபெண்ணை வந்தவனுடைய திசையும-102-ங்-சுவிழிற்சொல்லியபடி எழுத்தையும், எண்ணிப்பார்க்கில் அவன் திசை சந்திரன்சூருகவும், முதற்சொன்னசொல் சூரியன்சூருகவுமிருந்தால் மேற்சொல்லிய காரியங்களுக்குக் கிஞ்சித்து மத்திபமாயினு முழுமோசமல்ல இன்ன முஞ்சொல்லுகிறேன்கேள்—எ-று. (101)

சுருப்பக்குறி கூறுகின்றார்,

கேட்டவனாருபிர்தன்னி லேறிநின்றற் கிளர்கையிலுயிருளவை பிடித்துநின்றல், வாட்டமறவருமதலை யிடத்திற்பெண்ணும் வலமாகினின் றுரைத்தல் மைந்தனாகு, மீட்டமில்சூனியத்துரெக்கிற் கேடேயாகு மிருஞ்சுழினை மேலுரைக்கி லலியேயாகு, நாட்டுமொழிகூனியம் பூரணத் தேயாகி னடுக்கமுடன்மகவுபிர்க்கக் கிடைக்குமன்றே.

(இ-ள்,) ஒருவன் கர்ப்பத்தைக்குறித்துக் கேட்குங்காலத்தில் வந்தவன், ஒரு சீவன்பேரிலேறிக்கொண்டிருந்தானாலும், உயிருள்ளபா தொன்றைக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டிருந்தானாலும், ஒரு சீவனைத் தொட்டு நின்றானாலும், அவன்நின்றபக்கம் வலமாகில், அந்நிலம் பூரணமானாற்றான் ஆண்டிள்ளை பிறக்குமென்க, இடமாகில் பூரணமானாற்றான் பெண்ணென்க, அப்படிபூரணபக்கமில்லாமல் சூனியபக்கமாயிருந்து எதனைத் தொட்டுநின்றாலும், சும்மாகின்றாலும், வலமாகில், ஆண்தான் இடமாகில் பெண்தான், ஆனால் பிறக்கிறபிள்ளைசாரும் அப்போது சரம் பார்க்கிறவனுக்கு சுழிமுனையாயிருந்தால் பிள்ளை ஆணுருவினதல்லாமலும், பெண்ணுருவினதல்லாமலும், அலியாகுமென்க. இப்படியாகவந்தவன் முன்வலத்தில்நின்று அவன் வந்தகாரியத்தைச் சொல்லிக்கொண்டபின் இடத்தில்வந்துநிற்கில் தாய்வழிநிலிருக்கிறபிள்ளை வருத்தப்பட்டு பின்பிறக்குமென்க—எ-று, அன்றே அசை. (102)

செற்பக்குறியும் போர்வெல்லுங்குறியுங் கூறுகின்றார்

கிடைக்கின்ற மந்தனுஞ்சூனியத்திற்கே கடாங் கெடாதிருவார்போ
ருவது சூனியத்திலோது, வடிக்கின்ற மொழியின் முதற்சொன்னோன்றோ
ற்பன் மருவியபூரணத்தின்பின்புசொன்னோன்றோற்பன், நடக்கின்ற சு
ழிமுனையிவ்வேட்டலர்கள் போர்த ணட்பாகுமவலத்தியங்கடப்பீடான்
வெல்வன், இடத்தியங்கிலைந்தடி போயெதிர்த்தோன் வெல்வ னிருஞ்சுழி
னைநிற்கிவிட ரில்லைபாரே.

(இ-ள்,) இதற்குமுன்கவியில் சூனியத்திற்கேட்டபிள்ளை மரிக்கு
மென்றாலும் போர்வழக்குவாதைக்குறித்து ஒருவன்வந்து, இன்னவ
ன் இன்னவன் எவன்வெல்வானென்றால், வந்தவன் சூனியபகஷத்திலி
ருந்து சொன்னானாகில், முன் சொல்லப்பட்ட பெயரையுடையவன் தோ
ற்பன், பூரணமாகில் பின்பு சொல்லப்பட்ட பெயரையுடையவன் தோற்
பன், அப்போது சரம்பார்க்கிறவனுக்குச் சுழிமுனைநடந்தால், அவ்வி
ருவரு மொருமித்துப்போவார்கள், இதல்லாமலும் சண்டை வந்து வழ
க்கு, நேர்கிறவனுக்கு அப்போது சூரியகலையாபிருந்தால் வெல்வன், சந்
திரனாயிருக்கிறவன் தோற்பன், சுழிமுனையாகில் ஒருமித்துப்போவார்க
ள், அப்படி சந்திரகலை நடக்கப்பெற்றவன் முன் (கக-ங்) கவியிற் சொ
ல்லியபடி சரத்தை யுள்விழுந்துப் பூரணமாக்கி அச்சரம் நடக்கிறகாலை
யே முன்னிட்டு ஐந்தடிபோய்ப் பின்பு நேர்நடந்தால் வெல்வன்--எ-று.

சாத்தின் ஸ்பரிசங்கூறுகின்றார்,

பார்க்குங்காலிடமெனினும் வலமெனினுமொக்கும் பஞ்சபூதந்தி
யக்கம் பகருங்காலை, சாற்றியதண்டுடன்சேரிற் பிரிதவியாக் தப்பாமல
ப்பினுக்குத் தாழ்வேடு, மேற்றிசையைகொக்கியெழு மங்கிவாயு மெய்
யுணர்ந்தோர்புறத்தோடு மேன்மைகுன்று, நீர்த்துணையாகாற்றிசையுஞ்
சுதரியோட னெனவானென் னுரைத்திடுநீ நிலத்துளொர்க்கே,

(இ-ள்) இடை-பின்கலை-சுழிமுனை என்றுசொல்லப்பட்ட இம்மூ
ன்றுகலைகளையும் அவற்றின்பயன்க ளனுபவத்தையும் பரிசுறித்துப் பார்க்
க்குங்காலத்தில் ஒத்துவரும் அந்தந்தகாட்சங்களுக்குள் பஞ்சபூதியங்கள்
நடப்பதுண்டு. அவற்றைத் தேர்ந்தறித்தனுபவிப்பதே அரியதாகும் யா
தெனில், மூங்கிலிருந்து வருகிற சரம் அம்மூக்குத்தண்டைச் சார்த்து
வந்தால் பிரிதிவின்கூறென்றறிக, கீழ் கொக்கியோடில் அப்புவின்கூறெ
ன்றறிக, மேலாகியாயந்தால் தேயுவின் கூறென்றறிக, அத்தண்டிற்
குக்கையாற்றொரு புறத்தைச்சார்ந்து வீசினால் வாயுவின்கூறென்

றமிக, இப்படி நான்குபக்கங்களுள் ஒருபக்கமல்லாமல அந்நான்கு பக்
கமும் கலைத்துநடந்தால அது ஆகாயத்தின் கூறென்றறிந்து உலகத்து
ள்ளவர்களுக்குச் சொல்லென்றவாறு. இப்பஞ்சபூதியம் இடத்திற்கும்
வலத்திற்கும், ஒன்றுதான்—எ - று. (10௬)

சரத்தின்வடிவமும் நிறமும் அச்சரத்தின்ரசக்கியமும்
கூறுகின்றார்

நிலம்பொன்மையிரதநெடுங்கோணநான்கா நீளம்பன்னிருவிரலா
நீர்தான்வெண்மை, இலகுபிறைவடிவுகண்டந் துவர்த்திருக்கு மெட்டிரா
ண்டுவிரலோடுமொரிதான்செம்மை, நலங்கொண்ட முக்கோண மழற்சி
மேலாய் நாவிரண்டுவிரலோடுகளிர்கானீலத், துலங்குபுவியறுகோண
மொருபக்கத்திற் றுய்யநாலவிரலோடுஞ்சொல்லுங்காலே

(இ-ள்,) பஞ்சபூதியசரம் நடப்பதை இன்னமெப்படிக்க கண்டுதெ
ளியலாமெனில், பிரிதிவுசரம் பொன்மை, அப்புச்சரம் வெண்மை, தே
யுச்சரம் செம்மை, வாயுச்சரம் கருமையாயிருக்கும் (அப்போது கண்
டத்தில எவ்வித உணர்ச்சியாகுமெனில்) பிரிதிவுக்கு கண்டந் தித்திக்
கும், அப்புவிற்கு துவர்க்கும், தேயுவுக்கு உவர்க்கும், அல்லது அழற்
சியாயிருக்கும், வாயுவுக்குபுளிக்கும், (எவ்வடிவாயிருக்குமெனில்) பிரி
திவு எண்கோணம், அப்பு எட்டுநாள் பிறைபோலிருக்கும், தேயு முக்
கோணம், வாயு அறுகோணம் அன்றியும் அத்து ஒடுகிறநீட்சியைச்
சொல்லுங்கால பிரிதிவு பன்னிரண்டங்குலம்- அப்பு-யுக-அங்குலம்
தேயு-அ-அங்குலம் வாயு-ச-அங்குலமென்றறிக, இதலலாமலும் இக்
கவியில் இரதமென்று தனியேபோட்ட படியினால, முதல இராமாக
வே வைத்துக்கொள்ளலாயிற்று, உலகத்தவருக்குச் சொல்லுங்காலத்
தில இப்பேதங்களை யவர்களறிவது அரியதென்று ஒரு பூதியத்திற்கு
நான்கு குறிசொல்லியிருக்கின்றார், ஒன்றிலலாவிட்டாலும் மற்றொன்
றிலாவது தெரியவேண்டியது—எ - று. (10௭)

இதுவும் அதுவுடன் அப்பூதியநடக்கையில் செய்கருமங்

களின் குணகுணங் கூறுகின்றார்

சொல்லியவான் வடிவதுதான்வட்டமாகுந் துய்யதொருவிரலாசி
யெல்லாஞ்சுற்று - மொலலைநிறம்படி கங்கைப்பிரதம்வாயு மோடிவரும்
பூதங்கட்குளதோசொலக - மலலனிலநீர்க்குமிகுபயனுஞ்செந்தீ மத்தி
பமாம்பகர்காலும்மானுந்தீதாம் - பலவனையாய்சரம்பார்ப்போன் றன்
னைப்போற்றி பாகிலையென்றோதியிட்டுப்பணிந்துபாரே.

(இ-ள்.) ஆகாயபூதியம் நடக்கும்போது நிறம்படிகம் இராம்கண்ட
ங்கசக்கும் வடிவு வட்டம் நீட்சி ஓரங்குலம் இப்படியாக பூதிகங்களி

ண்ணு குணங்களைச் செலவெனில, பிரிதீவுக்கும்-அப்புக்கும்-உத்தமம்-
தேயு-மத்திபம்-வாயும் ஆகாசமும் தீதாம், வளையலகளைத் தரித்தகரத்தை
யுடையபெண்ணைச் சரம்பார்த்து, குறிசொல்லுகிறவனுக்குத் தாம்பூலமு
தலானவைகள் கொடுத்து உபசாராதிகள் செய்து பின்கேள், இது இங்
ஙனம்நிற்க, முன்-எ-அ-ங்-கவியிற்சொல்லியபடி சூரியசந்திரகலையிற்
சேய்யவேண்டிகருமங்களும் இக்கவியை யனுசரிக்கேண்டியது, சஅ-
சக-ங் கவியைப் பார்க்கவேண்டியது, அதிலும் சரம்பார்க்கிறவன் தாம்
பூலந் தரித்துக்கொள்ளுகையில் வினவிகேட்கிறவனுக்குஞ் சொல்லுகி
றவனுக்கும், நன்கு ஒருவன்பேரைக்குறித்து வினவில அவனுக்குரிய
வைகளை கூறுகின்றார்—எ-று (கஅ)

பாராகுமுதுகுநீர்காலதாகும் பைந்தழலமார் பவனங்ளைப் படர்
வான்சென்னி, பேராமலவினவினபோதுதித்தபூதம பேர்படைத்த வி
டங்களிலே பிழையிலலாம, லோராகும்பூரணமாம் பச்சந்தன்னிலேறி
வெட்டுங் கோலபடுதலிசைத்ததெலலாங், கூராழி மாலவாறு விலக்கி
னாலங் குறையாமல வடுப்படுங்காண் குறிக்குங்காலே.

(இ-ள்) முன்-100-ங் கவியிற்சொல்லியபடி, இருவரைச் சுட்டிக்கா
ட்டாமலும், சூனியபக்கத்திலிராமலும் பூரணபக்கமாக விருந்து சண்
டைக்குப்போகிறவன் என்னுவனெனில ஆயுதங்களினால காயம்பட்டு
வருவானென்றுசொலக அதிலும் அப்போது பிரிவிருந்தால முது
கிலபடுமென்க, அப்புவாகில காலில-தேயு-மார்பு-வாயு-கை-ஆகாயமா
கில தலையிற் படுமெனச் சொலக, விஷ்ணுதவன்வந்து விலக்கினாலுந்
தப்பித்துக்கொண் டொமாட்டென்க—(எ-று) (100)

இந்தவிந்தப்புதியத்துக் கிந்தவிந்த ஆயுதமெடுத்துப் போருக

வெனவும் அதற்கிவ்விடத்திலிற்கவெனவும் 100கின்றார்,

கால்மூலையெதொடங்கியமுன்மூலையேறக்கயிறெனவே கீறிமதிசதிரொ
னாக, கோலமேற்குந் தெற்குமதி நிலமாக்கொள்க கொழுங்கதிரோன்கி
ழக்குவடக்காகக் கொள்க, சேலபோலு நெடுங்கண்ணாய் புவிக்ஞங்கத்
து சேர்ந்தசலம்வானமுற்குச் சிலைகாலுக்கு மேற்றண்டாம் வாணுக்கா
யுதங்கலலேந்தி விதித்தநிலத்திற்பொருதல வெற்றியாமே.

(இ-ள்.) மேற்கூறியபடி சமர்செய்யவேண்டில வாயுமூலையெதொட
ங்கி அக்கினிமூலையளவாக, ஒருகயிருபிற த்தாற்போற் சரியாய் பாவனை
செய்து அதில்-மேற்கையுந் தெற்கையுந் சந்திரன்கூறுகவும், வடக்கைய
யுந்-கிழக்கையுந்-சூரியன்கூறுகவுங் கொண்ட போர் செய்கிறவனுக்கு
அப்போது சூரியகளை இயங்கல தான் அச்சுரி-ன் நிசையிற்றோனெந்ந்

ஹ எதிரியைச் சந்திரன் ஹிசையில நிறுத்திச் சமர் செய்ய வேண்டியது அப்படிச் செய்கையில் [சந்திரன் ஹனுஞ்சரி- சூரி ஹனுஞ்சரி எடுத்தரி யுமாயுதங்கள் எவையெனில்] சேமீன் போலும் நீண்ட கண்டகோபுரைய பெண்ணை பிடுகுதவாகில-கத்தி-அப்புலவாகில-வாள்- தேயுலவாகில-வல- வாயுலவாகில-தண்டு-ஆகாயமாகில-கல-இப்படியாக அந்தவந்த பூதங்களுக்கும் அந்தவந்த ஆயுதங்களென்றி விதித்தபடி அந்தந்த நிலத்திலின்றி சண்டை செய்வதால் வெற்றியடைவன்—எ-று.

கோய்குறி கூறுகின்றார்

ஆகவே கோய் புருடசூக் காய் புருடர்வைக்கோடகி ஹனுமென்கலா தருக் குமாதரிடங் கேட்கிற், கோமிலிம முறைப்பிற் பெருவலா பெருக்க தொலைபா னு காட்சென்று மீளுபென்க, தோலகில காட்சென்று நீர்க்கோடுதருக் கேட்குமுனு ண் முன்றுதப்பிற் றுஞ்சுப்பன்னு டேகிடுங் சாளுவிரண்டின் மிகுந்தாற வெவ னு மெழிங்காண மன்றுதப்பி லிறக்கும் பின்ன,

(இ-ள்-) புருடன் கொண்ட பிணிக் காப் புருடனே வந்து சரம்பார்க்கிறவனைக் கண்டு இந்நகாய் லகுலாமா வெண வின வினு மந் கொய்தா வினை யாய், சரம்பார்க்கிற வனுக்கு வலதுபக்கத்தில் நின்றகேட்கிலும் நிவர்த்தி யாரும், ஐய மில்லை ஸ்திரீகொண்ட நலிக்காக ஸ்திரியேவந்து வினவினாதுவ் குணபாகும், வந்தவன் அவனுக்கு இடதுபக்கத்தில் நின்றகேட்கில் மீளும் சமூகிய மில்லை (முன்பதினமுன்றுங் கவியிற்சொல்லியபடி சூனி பபக்கமாகவே மிகுந்துவானமு த்தமம்) இப்படியல்லாமல் ஹனுஞ்சுப் பெண்வந்தாலும் பெண்ணுக்கு அண்டகா லும் அவ்விபாதிநீர்வது துல்லபர். அன்றியும் ஒருவன் வலதுபக்கத்தி லின்றி குறி கேட்டுக்கொண்டே இடதுபக்கத்தில் வந்து நின்றாலும், குருத்திமிடதுபக்க த்தில்நின்று குறிகேட்டுக்கொண்டே வலதுபக்கத்தில் வந்து நின்றாலும் கோய் போக்குகடநர், ஆரினும் பெல்லனநாட்சென்று பொ ஸ்திரீயிடம், அப்படியபடி பேசரியாய்வந்து கேட்கில் அவன்மோர் நீங்குமென்க, குறிதுவென்பபடி நீரு மெனில் அந்நேரம் பூதியப்பிடுகிராகில், கொஞ்சநாட்டுசென்றுபென்க, அப்புவ கில விரைவினென்க, அக்கிரியாநில முன்றுநா ட்கலில விசே மாக, பென்க, மிகுந்தாற்கொலலும் கான மாகில அன்றைக்ககநாய் மிரிந்துகாணும் மிகுதிலை ம றுநாள் மரிப்பென்க — எ-று.

இதிலின் முன்சவியிற்சொல்லிய வியலபும் அன்பேத் சவியிற்
செப்பியபூதியங்களின் குணமும் முன்-கந்-சவியிற்
கூறியபடி சரம்பார்க்கிறவன் ஓரிடத்துக்குப்
போகவேண்டியது இத்தருணமென்றும்
போகவேண்டியது இத்தருண
மென்றுங் கூறுகின்றார்

இதற்குமுயல் தனக்கென்று நானி லேக்கினக்காற் சாவிலலை மி துதா மெ ய்யே, பிறச்சுமொரு பூதத் தின ந் று பூதம் பி ரி க் தே தாய ம று கு ச வ

ன்பேசக்கேட்டுச், சிறப்புடையபயன்றெரிவ தல்லா னூனின் செயல்த
னற் றேவர்களுந்தெரியமாட்டார், நிறக்குமதிக்கிருந்தழைத்தால்வந்த
னுகேட்டானீள்வெயிலாச்செலசொல்க நினைந்துகேளே.

(இ-ள்,) இசற்குமுன்கவியிற் கூறிய பூதியங்களினியற்கையாகியகு
ணங்களுக்குரியவை சொல்லக்கூடாது, அதற்கு முன் (ய-ங்) கவியிற்
சொல்லியபடி சுழிமுனைநடக்கில் ஆகுமென்பது ஆகாது, ஆகாதென்ப
து ஆகும்போல இப்போதும் ஒருவன் கோயைக் குறித்துக் கேட்கும்
போது சுழிமுனைநடந்தால், அந்நோயாளி ஐந்துதினங்களுள் மரிக்கு
ம் அப்படிமரிக்காமல் தப்பினால் அவனுக்கினி யொருவீபத்து வருமள
வுஞ்சாகான் இது மெய்மை, அன்றியும்முன் (யசு,ங்) கவியிற்சொல்லி
யவண்ணம் ஒரு பக்கமோடுகிறசாத்தில் ஐந்துவகைப்பட்ட பூதியங்க
ளுண்டு அப்பூதியம் ஒவ்வொன்றுக்குள் ஐந்து பிரிந்து நடப்பனவுண்டு
அவை யெவை யெனில் ஒருபிருதிவுக்கு பிருதிவிற பிருதிவு பிருதிவில
ப்பு, பிருதிவிற்றேயு, பிருதிவில்வாயு, பிருதிவில் ஆகாயம், இப்படி இ
வ்வைந்துக்குள் னைந்தாயோடும், இதனையும் மற்றின் நூற்பயன் யாவை
யும், குருமுகாந்தாத்தி லறிந்துகொள்வதல்லால், தேவர்களே யானாலு
ந்தனியே சுருதியைக்கொண்டு வருவைத்தள்ளிச் சுபானுபவத்தால்இ
ந்நூலைக்கொண்டே அறிவதுகூடாது அல்லாமலும் சரம்பார்க்கிறவனை
ஒருவன்வந்தழைத்தால் அவன் சூரியகலை யியங்கும்போதே போகவே
ண்டியது, பேசுகிற தானாலும் குறி சொல்லுகிற தானாலும் சூரியனிய
ங்கும்போதே சொல்லவேண்டியது மற்றபடி கூடாது மிருதிரநடக்கில்
மந்திரமென்றபடி, இன்னமுஞ்சொல்லுகிறேன் மனதுற்றுக்கேள்வ -று.

முன் .யசு-ங்-கவியிற் சொல்லிய பூதியசாங்களி

னியல்பு கூறுகின்றார்.

கேளிதனைநிலத்திற்கு நீரிற்ருங்குணமாங் கெற்பமெனிலாணுகு
ங்கினர்ந் தொருவன்வினவி, னுளினமிருலாபங்கள் சாந்திபோக்கு நன
யன்னுருமங்கித னிலங்கம்வெல்லும், வானமறிற் பொல்லாது கெற்பங்
கேடாம் வாயுவெனிற்பெண்ணுகுமற்போர் தோர்க்கு, நீள்விகம்பிற் ற
னுவித்தையோகந்தானு நீடுமிககெற்பமெனி லலியாய்விம்சு.

(இ-ள்,) பெண்ணே கருத்துற்றுக்கேட்பாயாக, முன்-யசு-ங்-கவியி
ற்சொல்லிய பூதியசாங்களினியல் புகூறுபிடத்தில் பிருதிவும் அப்பும்
கன்மைகளை யேநருவன இதன்பின் (கூந-ங்) கவியிற்சொல்லியபடி, ஐ
ந்துநாழிகைக்குறிஞ்சி நடக்கையில் இவ்விரண்டுபூதியங்கள் அதிகமாக

ஹ எதிரியைச் சந்திரன் நிசையில நிறுத்திச் சமர் செய்ய வேண்டியது அப்படிச் செய்கையில் சந்திரன் ஹனுஞ்சரி- சூரினா ஹனுஞ்சரி வந்தறி யுமாயுதங்கள் எவையெனில் சேவமீன்போலும் நீண்ட கண்டகோபுரைய பெண்ணே பிருதுவாகில-கத்தி-அப்புவாகில-வாள்- தேயுவாகில-கல- வாயுவாகில-தண்டு-ஆகாயமாகில-கல-இப்படியாக அந்தவந்த ஆதியங்க னுக்கு அந்தவந்த ஆயுதங்களேந்தி விதித்தபடி அந்தந்த நிலத்திலின்றிச் சண்டைசெய்தால் வெற்றியடைவான்—எ-று.

(10)

கோய்குறி கூறுகின்றார்

ஆவிய கோய் புருடருக் காய் புருடர்வலங்கோடகி லெழுந்தவனான தருக் குமாதரிடங் கேட்கிற, கோமிலிம முறைதப்பிற் பெல்லவ மென்க தென்கொ பா ஹ காட்சென்று மீளுமென்க, தோலகில காட் செறு நீர்க்கென்க ஹந்த கரு ண மூன்றுதப்பிற் றுஞ்சப்பண்ணு பேனிகற் காணுபிரண்டன் மிகுந்தாற் கொன் னு மெழிங்கான மன்றுதப்பி விதக்கும் பின்னை,

(இ-ள்-) புருடன் கொண்ட பிணிக் காப் புருடனே வந்து சரம்பார்க்கிற வ ணைக் கண்ட இந்நகாய் லகுறாமா வென வின வினு மந்நகாய்தா வினை யாய், ச ரம்பார்க்கிற வனுக்கு வலதுபக்கத்தில் நின்றகேட்கிலும் நின்றத்தி யாரும், ஐய மில்லை ஸ்திரீகொண்ட நலிக்காக ஸ்திரீயேவந்து வினவினா லும் குணபாகும், வந்தவன் அவனுக்கு இடதுபக்கத்தில் நின்றகேட்கில் மீளும் சமுதிர மிக்லை (முன்பதின்முன்றுங் கலியிற்சொல்லியபடி குணியபக்கமாகவே யிருந்துவானு மு த்தமம்) இப்படியல்லா ல் அனுக்குப்பெண்வந்தாலும், பெண்ணுக்கு அன்வகாசா லும் அவ்விபாதிதீர்வது ஹல்லபர், அன்றியும் ஹனுந் வலதுபக்கத்தி லின்றி குறி கேட்டுக்கொண்டே இடதுபக்கத்தில்வந்து நின்றாலும், துருத்தியிடதுபக்க த்தில்நின்று குறி கேட்டுக்கொண்டே வலதுபக்கத்தில் வந்து நின்றாலும் பிதாய் போக்குக உநர், ஆயினும் பெல்லனநாட் சென்று சொ ள்தப்பிடம், அப்படியா னி. பேசரியாய்வந்து கேட்கில் அவன்கொப் பிங்குமென்க, அந்நிலைமையிற் று மெனில் அந்நேரம் ஆதியப் பிசுநிகரில், கொஞ்சகாட்சென்றுமென்க அப்புவாகில விரைவினென்க, அந்நிலையாகில மூன்றுகாட்சலில் விதி வசையென்க, மிகுந்தாற்கொலலும் கானம்கில அன்னைக்கையநாய் பிசுந்தாறுநாய் மிகுந்தி ல ம றுநாள் மரிக்குமென்க —எ-று.

(11)

இதிலின் முன்கலியிற்கொலலிய வியலபும் அகன்பேற் கலியிற்
செப்பியபூதியங்களின் குணமும் முன்-கங்-கலியிற்
கூறியபடி சரம்பார்க்கிறவன் சூரிடத்துக்குப்
போகவேண்டியது இத்தருணமென்றும
போகவேண்டியது இத்தருண
மென்றுங் கூறுகின்றார்

இறக்குமுயல் தனக்கென்று காணி லேக்கென்காற் சாலிலை யி நதா மெ ய்யே, பிறச்சுமொரு பூசத் தினை ந் து பூதம் பிசுந் தேதாய ம தா கு ச ல

ன்பேசக்கேட்டுச், சிறப்புடையபயன்றெரிவ தல்லா னூலின் செயல்த
னுற் றேவர்களுந்தெரியமாட்டார், நிறக்குமதிக்கிருந்தழைத்தாவ்ந்த
துகேட்டானீள்வெயிலாச்செலசொல்க நினைந்துகேளே.

(இ-ள்,) இதற்குமுன் கவியிற் கூறிய பூதியங்களினியற்கையாகியகு
ணங்களுக்கூரியவை சொல்லக்கூடாது, அதற்கு முன் (ய-ங்) கவியிற்
சொல்லியபடி சுழிமுனைநடக்கில் ஆகுமென்பது ஆகாது, ஆகாதென்ப
து ஆகும்போல இப்போதும் ஒருவன் றோயைக் குறித்துக் கேட்கும்
போது சுழிமுனைநடந்தால், அந்நோயாளி ஐந்துதினங்களுள் மரிக்கு
ம் அப்படிமரிக்காமல் தப்பினால் அவனுக்கினி யொருவீபத்து வருமள
வுஞ்சாகான் இது மெய்மை, அன்றியும்முன் (யசு,ங்) கவியிற்சொல்லி
யவண்ணம் ஒரு பக்கமோடுகிறசாத்தில் ஐந்துவகைப்பட்ட பூதியங்க
ளுண்டு அப்பூதியம் ஒவ்வொன்றுக்குள் ஐந்து பிரிந்து நடப்பனவுண்டு
அவை யெவை பெனில் ஒருபிருதிவுக்கு பிருதிவிற பிருதிவு பிருதிவில
ப்பு, பிருதிவிற்றேயு, பிருதிவில்வாயு, பிருதிவில் ஆகாயம், இப்படி இ
வ்வைந்துக்குள் னைந்தாயோடும், இதனையும் மற்றின் நூற்பயன் யாவை
யும், குருமுகாந்தாத்தி லறிந்துகொள்வதல்லால், தேவர்களே யானாலு
ந்தனியே சுருதியைக்கொண்டு வருவைத்தள்ளிச் சுபாணுபவத்தால்இ
ந்நூலைக்கொண்டே அறிவதுகூடாது அல்லாமலும் சரம்பார்க்கிறவனை
ஒருவன்வந்தழைத்தால் அவன் சூரியகலை யியங்கும்போதே போகவே
ண்டியது, பேசுகிற தானாலும் குறி சொல்லுகிற தானாலும் சூரியனிய
ங்கும்போதே சொல்லவேண்டியது மற்றபடி கூடாது மிஞ்சினடக்கில்
மந்திரமென்றறிக, இன்னமுஞ்சொல்லுகிறேன் மனதுற்றுக்கேள் - று.

22

முன் .யசு-ங்-கவியிற் சொல்லிய பூதியசாங்களி

னியல்பு கூறுகின்றார்.

கேளிகனைநிலத்திற்கு நீரிற்குங்குணமாங் கெற்பமெனிலாணுகு
ங்கிளர்க் தொருவன்வினவி, னுளினமிசூலாபங்கள் சாந்திபோக்கு நன
யன்றாருமங்கித னிலங்கம்வெல்லும், வாளமறிற் பொல்லாது கெற்பங்
கேடாம் வாயுவெனிற்பெண்ணாகுமற்போர் தோர்க்கு, நீள்விசும்பிற் ற
னுவித்தையோகந்தரனு நீடுமிககெற்பமெனி லலியாய்வீம்சு.

(இ-ள்,) பெண்ணை கருத்துற்றுக்கேட்டாயாக,முன்-கசு-ங்-கவியி
ற்சொல்லிய பூதியசாங் களினியல் புகூறுபிடத்தில் பிருதிவும் அப்பும்
கன்மைகளை யேதருவன இதன்பின் (கூ.ந-ங்) கவியிற்சொல்லியபடி, ஐ
கனாழினைக்குறிஞ்சி நடக்கையில் இவ்விரண்டுபூதியங்கள் அதிகமாக

நடந்தால் லாபமுண்டு வேண்டில் கடி-ங்-கவியையும் பார்க்கில் ஈதி
 ங்ஙனம்மிற்க முன் கடி-ங் கவியிற்சொல்லியபடி ஒருபிராணியைக்கை
 ப்பற்றாலும், அதின்பேரி லூர்ந்து நில்லாமலுந் தனியேவந்து சூரிய
 த்தினில்லாமல் பூரணத்திலநின்று செற்பக்குறிகேட்டால் அப்போது
 சரம பிருதிவாவது, அப்புவாவது நடந்தால் ஆண்பிள்ளை பிறக்குமெ
 ன்க, கூ-வது, கவியிற் சொல்லியபடி சாந்தபண்ணுதல் போக்கு கழித்
 தல் செய்யவேண்டியபோது அங்ஙனஞ்சொல்லியகலையில் இவ்விரண்டு
 பூதியங்களிலேதாவது நடக்கும் போது செய்தாற்பணிகளும் இதன்நி
 த் தேயுபூதியம் நடக்கையில் பொராங்கம் புரியில் வெல்லும் அப்போ
 ரில் வாளெடுத்தால் மத்திபமா, அப்போது கெற்பத்தைக் கேட்டால்
 அது அழிந்து போகும், வாயு நடக்கையிற் கெற்பம்பெண்ணு மென்க,
 மற்றோர் தோல்லியடையும், ஆகாயமாகில் வித்சமர் செயிக்கும் இப்
 போரில்சக்காஞ்செப்பிய உடு-ங் கவியையும்-கடி-ங்-கவியையும்-டு-ங்-
 கவியையும்பார்க்கவும், கூ-ங்-கவியிற்சொல்லிய யோக டரியநன்மை
 ஆகாயாச்சரம்நடக்கையில் கெற்பங்கேட்டால் அலையாம்பிறக்கும் பிற
 ந்துமிறக்கும் என்க - ஏ - று. (உரு)

திதிவாரம் நட்சத்திரகாலசரபலன் முன்-சங்-கவியிலும் நடக்கும்
 கவியிலுஞ்சொல்லியபடி பிராதகாலத்திற் சரம்பார்க்கவே
 ண்டியகிரமத்திலும் விசேஷமாய்பார்க்கவேண்டியது
 இதுவென்றுங் கூறுகின்றார்.

வீயாதபிரதமைமுதல் விளங்குமபக்கம் விரவிவரு முப்பதினா மு
 ம்முன்னாக, மாயாதுவருஞ்சோமனிடமதாக வருகின்றவருக்கனுக்கும்
 வலமதாகச், சாயாதுபுதன்வெள்ளி நுங்கண்முன்றுந் தபபாது சந்திர
 னுஞ் சாந்துங்காலை தேயாது, கதிர்செவ்வாய் சனிவியாழஞ் செங்கதி
 ரோன் நினமென்றுதேறுநீயே.

(இ-ள்,) முன் ச-ங் கவியிலும் பின்-கடி-ங்-கவியிலுஞ்சொல்லிய
 படி பிராதகாலத்தில சரம்பார்க்கவேண்டிய கிரமத்திலும் விசேஷமாய்
 ப்பார்க்கவேண்டிய தெதுவெனில் பொழுதுவிடிய-டு-காழிகையிருக்கை
 யில் எழுந்து மேல-ச-ங்-கவியிற் சொல்லியபடி சரம் பார்க்கும்போது
 வளர்பிறை பிரதமைக்கும், - துவிநிகைக்கும் - நிரிகைக்கும் - சந்திர
 கலையுதித்து நடக்கவேண்டியது இப்படி இம் முன்னுக்கு பன்னிரண்
 டம்போக, தேய்பிறையில் பிரதமைக்கும் துவிநிகைக்கும் நிரிநிகைக்
 குஞ் சூரியகலையுதித்து நடக்கவேண்டியது பொழுதுவிடிய - டு - காழி
 கையிருக்கையிலுதித்தசரம் மற்றவைகடாகாழிகையும் கலங்காதேயா
 வேண்டும் திதியோகவாரங்களி லெனை நிகழவேண்டியவெனை ஞா

யிறுக்குஞ் செவ்வாய்க்குஞ்-சனிக்கும்-வியாழத்திற்கு, சூரியகலையுதி
த்தோடவேண்டியது, திங்களுக்கும் புதனுக்கும்-வெள்ளிக்குஞ், சந்திர
னுதித் தோடவேண்டியது. இப்படியுதிக்குஞ் சரம் எந்தப்பூதியத்தி
லுதிக்கவேண்டியதெனில், பின்-சுரு-ங்-கவியைப் பார்க்கவேண்டியது
இதில் பூதியங்கள் அதிகமாய்க்கதித்தோடில் பயன்கள் என்னவையா
மெனில் முன் (உரு-ங்) கவியிற்றெரியும் அன்றியும் விபரம்-கரு-ங்-
கவியிற்காண்க—எ-று. (உரு)

இதனுள் நகரத்திரங்களுக்கு நடக்கவேண்டிய காலசரமும்

இதன் மேற் கவியிற்கூறிய வாரங்களுக் குரியனவாகிய

காலசரங்கள் சரிவரில் இடரில்லைபிழைக்கில் இன்

ன வின்ன நிகழுமென்றுங் கூறுகின்றார்.

தேவியே பொன்பதூகன் பூரமதி சிறந்தரோகணிசதய முத்திராட்
டாதி, கூறிடுஞ்செங்கதிரோ னுளரகக்கொள்க கூளுளுளடையமதித்
கென்றுகொள்க. வீறிடுஞ்செங்கதிர்பிழைச்சி னோய்காரிக்கு மிடித்திடு
மண்டலஞ்செய்விக்கும் வெம்போர்ச்சாவாய், பாறிடும்பொன்பிழைக்
கின்மன்னர் கேடாம்புந்தி பதிக்கதிபன்கெடுமிக்கு கிளைஞர் போக்கே.

(இ-ள்,) பெண்ணை நிதிவாரமென்று இரண்டுமேறுபாடாய்க்கூறி
னோமென்று நியக்கவேண்டியதில்லை விபரம் மேற்கவிகளிற் றுணை
சொல்லி யிருப்பதனைக்காண்க, இவ்விரண்டினுள் கீழ்வரும் நகரத்திர
பலனாகிய மூன்றினுள்ளும் ஏதேதுகஷ்டமோ அதிலும் ஏதேது இஷ்ட
மோதெரிந்து அதிலும் வீக்கந்தூச்சம் கோக்கிப்பார்ப்பதென்று காண்
க, கண்டுதேறியிரு அஃது நடக்கத்திரங்களுக்கு நடக்கவேண்டிய கால
சரமாம் ஏதெனில்-பூரம்-உத்திரம்-அஸ்தம்-சித்திரை-வாசி-விசாகம்
அனுஷம்-கேட்டை-மூலம்-உரோகணி-சதயம்-உத்திரட்டாதி- இப்பன்
விரண்டினுஞ் சூரியனடக்கவேண்டு மெனக்கொள்க, மற்றப்பதினைக்
கிலுஞ் சந்திரனடக்கவேண்டும், அவ்வாமலும் மேற்கவியிற் கூறிய
வாரங்களுக் குரியனவாகிய காலசரங்களில் ஞாயிறு தப்பில் - வியாதி
சனி-வறுமைசெய்வாய் சண்டை-சாவு-வியாழம்-தன் மன்னனுக்குக்
கேடாம்-புதன்-அவ்ஞாநிகாரிக்குக்கேடு, திங்கள்-கற்றத்தாருக்குக் கே
டுவரும் (தன்மன்னனென்பதும் அவ்ஞரென்பதும் சரம் பார்ப்பவனு
க்கு குறி எனவாம்) வெள்ளியின் கவியிற்காண்க, சனி-கருமையுடன்
தான் காண்க. சனி-வறுமையுடன் தன் கையிலிருப்பதும்போகும் பொ
ன்பிழைக்கில் மன்னர்கேடாமென்னபதில் தன் தாதாவிற்கு வருத்தம்
வரில் தனக்கு எப்படிப்பொருள்வரும் வராது பதிக்கதிபன்கெடுமென்ப
தில் அவனிவனுல் பறிகொடுக்கப்பட்டாணெனவரும்—எ-று. (உரு)

இதன்மேற்கவியிற் கூறுதவெள்ளிபிழைக்கில் நிகழ்வன
விவையெனவும் மற்றதன்மேற்கூறிய திதிபிழைக்
கில் நிகழ்வனவிவையெனவுங் - றுகின்றார்.

போக்கரியபுகர்பிழைக்கி லூர்விட்டேகல் பொருந்தியதோர்மெய்
ந்நோதல் புணர்ந்தோர்சாத, லாக்கமதிவிடராமுற் பக்கந்தன்னி லருங்
கலகமிரண்டாதி லர்த்தநாச, மூக்கமுடன்முன்றதனில் போக்குண்டா
கு முரைத்தநான்கிற்கிளைஞர்க் குறுகோயுண்டாக், தேக்கியவைந்திற்
றேச மலையுமாறிற் செகத்தரசர்கெடுமேழிற் சேருகோவே.

(இ-ள்,) வெள்ளிதப்பில் தான்வசிக்கும்பதியைவிட்டுஒழிந்துபோ
தலாகவேணும் அவ்வெல்லையைவிட்டு மற்றோரெல்லையைப்போய் மிதி
ப்பதாகவேணும் வாவரும் தேகநலிவரும் தன்மனைவிக்குச் சாவுவரும்
(சாவென்பதில் சண்டை பிணக்குகோய் முதலிய வருத்தமாதலையும் ச
திபதிகளுக்குப்பொருத்தம் போதலையுங்காண்க) நூலாகிரியா புணர்ந்
தோர் சாதலென்றும் சாமுடிவரைக்கும் வருத்தம்வருமென்றும் துணி
ந்துகூறினமையால் நன்மையதேவாறாக அட்டமாகித்திமட்டும் பெருகு
மென்றகருத்துக்கண்டு இதன்மேற் கவியில் கூறியதுகாண்க, மற்றதனி
ற்சொல்லியபடி ஊருக்கு மன்னனுக்கும் அதிகாரிக்கும் வந்தாலும் வரு
ம், இதன்றியில் வளர்பிறைகாலத்தில் பிரதமைதப்பில் யாதேனு மிடர்
வரும்து விதிகை-கலகம்-திரிதிகை-பொருட்சேதம்-சதுர்த்தி போக்கு
ண்டாகும் (சகலவித நஷ்டத்துக்குங் காண்க) பஞ்சமி பந்துக்களுக்கு
வியாதி-சஷ்டி-அத்தேசத்தாருக்கும் அரசனுக்கும் வருத்தம் எத்தனி-
நலி-அரசனுக்குத் தேசத்தாருக்குமேயுண்டு தனக்கில்லையென்றே மாத்
திரத்திற் கூடாவாருந் தன்னுலையவர்களுக்கு வருத்தம்வந்த தென்ற
அவதூறான பொச்சாப்பினுலாவது தான் வருத்தப்பட வருமென்ற வி
வரம் மேற்கவியிற்றானே செப்பியிருப்பதனைக் காண்க-—எ - று. 26.)

திதிபிழைக்கில் நிகழ்வன விவையென்றும்
சந்திர சூரியியல்புங் கூறுகின்றார்

கோவுடனேசாவுமாமெட் டாகின்மற்றை நுவலாதபக்சமுமில் மு
றையேகொள்க, தாவில்வெங்கதிரவனின் மதியமுண்டாஞ் சந்திரனுள்
வெங்கதிருந் தப்பாதுண்டா, மோவரியவிவர்களையே யுணரும்போதி
லுற்றசாங்குருமுகத்தா லுணர்ந்துகொள்க, தேவர்பிரானுரைத்தருள
வுமையாள்கேட்டச் செவ்வியிதன்முறைமைதனைத் தெளிந்துதேறே.

(இ-ள்,) அஷ்டமிபிழைக்கில் கோவுடன்சாவுவரும் வளர்பிறையி
ங்ஙனமிருக்கத் தேய்பிறைக்கு மிம்முறையேகொள்வது இதல்லாமலும்
சூரியனுக்குள் சந்திரனும் - சந்திரனுக்குள் சூரியனு மொன்றுக்குளொ

ன்றுசுரந்து தோன்றுவதுமுண்டாம் உமையவளே தன் சுயவல்லமை யினால் தெரிந்துகொள்ள வல்லவளல்லவளாகிப் பின் சங்கரனருளினா ல்தெரிந்துகொள்ளத்தக்க சிறப்பினதாகில் இந்நூலை யார்தான் தம்மா ற்றானேதெரிந்துகொள்வர் கொள்ளமாட்டார்கள் ஆதலாற குருவருளி னுற்றெளிக—எ - று, (௨௭)

மேற்கவிகளிற் கூறியசரம் பிழைக்கில் இடர்வரும்

வந்தாலும் அதற்கு உபசார்தங் கூறுகின்றார்

தெளிகயர்சேய்மூன்றடியாந் தெற்குமந்தன் செம்பொன்மூன்றடி மேற்குத் திங்கள்வெள்ளி, இளகியநாலடிவடக்குப் புந்திமுன்போ விர ட்டடையலுகிழக்கிரவி யெழுதன்முன்னே, வளமுடனேபூரணபக்கத்தி ற்சென்று வந்திருந்நுமைவினைந்து வழுத்தல்செய்தே, உளமகிழ்ந்து போகிலெல்லாம் பலிக்குந்நுன்ப முண்டாகாவியைவையனைத்து முணர்ந்து தேறே.

(இ-ள்,) பெண்ணே மேற்கவியிற்சொல்லியபடி காலசஞ்சரிப்பட் டெருமீமா வாராதே ஊழ்வினைப்படிக்க கல்லவோ நடக்கும் அதை நம் முடைய வசமாக்குதற்கு இலேசோ, எனத் தளர்வுற்றிருக்கவேண்டிய தில்லை சரம்பார்க்கிறவன் முன்கவிகளிற்சொல்லியபடி பிராதகாலத்தில் அருணோதயத்திற்குமுன்னெழுந்து ஞாயிறு-செவ்வாய்க் கிழமைகளுக் குத் தென்புரமாய் மூன்றடிமுன் யக-ங் கவியிற்சொல்லியபடி சரத்தை பூரணமாக்கி யக்காலையே முன்னரிட்டுக்கொண்டு போகவும் சனி-வியாழங்களுக்கு மூன்றடி மேற்கேபோகவும், திங்கள்-வெள்ளிக்கு-நாலை வடக்கேபோகவும் புதனுக்கு இரண்டடி கிழக்கேபோகவும் இப்படியா கப்போய்வந்து ஒரு நிவ்வியமாகிய ஆதனத்திலிருந்து என்னைவினைத்து துறியெய்து பின்னெழுந்து எங்கேசென்றாலும் அல்லது அங்கேயிருந் தாலும் முற்கவிகளிற்கூறிய துன்பங்கள் யாதேனுமடராது—எ - று, 2௮

இதன்மேற் கவிகளிற்கூறிய ஒரு வாரத்திற்குச் சரந்தப்பில்

இன்னவையாமெனவும் ஏழுநாட்களுஞ் சரிவரில் இன்

னின்னவையாமெனவுங் கூறுகின்றார்

தேறுநீயிவையெல்லாஞ்செவ்விதாக செங்கதிரோன்றன் னாளிற்றி ங்களோடி, மாறிவருங்கதிரவனுஞ்சோமனாளின் மறிந்தோடிவருங்கிழ மையேழுமாறிந், கூறுபடவுடலுயிர்விட்டேகுமென்க குணமாசுமிக்கி ழமைகோணாதோடிந், சீறிவருங்காலனையுஞ்செயிப்பர்மற்றச் சித்த யோகததுநிலைகித்தியாமே.

(இ-ள்,) இவையெல்லாந்தேர்ந்தறி சூரியனடக்கவேண்டியநாளிற் சந்திரனடந்து சந்திரனடக்கவேண்டியநாளிற் சூரியனடந்துஇப்படியாக

மாறுபட்டு ஒருவாற முழுதும் நடந்தால் மரித்துப்போவான் அப்படியை
லாமல் கிழமை ஏழுத் தவறாமல் மேற்கண்ட காழிசையுங் கோணாமல்
திக்குநோக்கிச் செல்வதுடன் பிராணாயாமமுமாறாமல் நிகழ்த்துவருமா
கில் இயமனடரான பிராணனுக்கழிவில்லை சீவன் முத்தனாய் வாழ்ந்திரு
ப்பன் அஷ்டமாசித்தியு மவனுக்குச் சித்திக்கும்—எ-று, (௨௬)

சூறி சொல்மார்க்கங் கூறுகின்றார்

சித்தமுடனிரேசகத்தில் வந்துகேட்டாற் செப்பியவப்பொருள்க
ளெல்லாந் தீமையாகும், உத்தமமாய்பூசகத்தில் வந்துகேட்டா லுரைத்
தபொருளத்தனையு முண்மையாகு, மெத்தியகும்பத்துரைக்கி னன்றை
யாகும் மேண்டாரைமேசகத்தில் விளியப்பார்க்க, வைத்தமலம்வாயுநீர்
கழிப்போதென்னின் மாற்றல்தாங்கெடுவரிது மாறிலாதே.

(இ-ள்,) சரம்பார்க்கிவன் ரேசகஞ்செய்ப்போதில் வந்து கேட்டா
ல் கேட்டகாரியஞ் சித்தியாது-பூசகத்திலென்னில் நன்மை அனன் சொ
ல்லுகிறது முண்மையாயிருக்கும் குர்பகஞ்செய் காலத்திலாகில் நற்கா
ரியம் அது சித்திக்கும், மலம்-சலம்-வாயு-கழிபும்போதானால் பசைவர்
கெட்டுப்போவார்கள் இன்னமிதற்கு விபரம் குருமுகாந்தரத்திற் றெரி
ந்துகொள்ளவேண்டியது அல்லாமற்செரியாது—எ-று, (௩௦)

சனி - வியாழன் பகல்-கூறுகின்றார்

மாறிவளர்பக்கங்குறையுட்பக்க மதிசாடிசுதிர்காடி வளர்பொன்னே
டிற், பேறுமிகவுண்டாகும்பிராணனித்கும் பின்புரைத்தகாரியங்களை
ல்லாபேனங், கூறுகின்றசனிகாஸிற்பகலிரவிற் சூலவுசாம்வலமிடத்திற்
கோணதோடி, னுறுமலர்ப்பொருத்திருவேசொன்னுமிந்த ஞாலமெங்
கும்புகழ்பெறவேகடக்குமென்றே.

(இ-ள்,) வளர்பிறை வியாழத்திற்குச் சந்திரனும், தெய்வப்பிறை
வியாழத்திற்குச் சூரியனும் தப்பாமல் நடந்துகொண்டேவந்தால் சிறந்த
பேறுண்டாகும், ஜீவன் முத்தனாய்த் தளர்வின்றிவாழ்வான், இதல்லா
மல் சனிக்கிழமைக்கு இரவிலும் பகலிலுஞ் சந்திரனூரிய சாங்கன்மாறு
பாடில்லாமல் நடக்கவேண்டியது நடந்தால் இவ்வுலகமெங்கு மெச்சத்
தக்க கீர்த்திவந்துறும் மற்றும் முன் காலசாஞ்சொல்லிய கலியை கோ
க்கவேண்டியது—எ-று.

சூறி சொல்மார்க்கங் கூறுகின்றார்.

கடப்புடையவொருவனெங்கே யென்றொருவன்கேட்கி னுனிலத்
திலகத்திருப்ப னன்னீர்முற்றம் அடற்குமழவாகிலுள்ளார் வாயுவேற்
றா ர்ப்பலமென்மலைமேற் றுயிலலாகும், விடப்போனான் புவிக்குநிலை

நீர்க்குமீண்டான் வெவ்வழற்குவருகின் முன் வெயில்காலுக்கு மடற்குழ
லாயூவந்தான்வானமாகில் வருவனொருநாழிசையின் மாறிலினை.

(இ-ள்,) ஒருவன்வந்து இன்னொன்றெங்கே யிருக்கிறானெனில் அப்
போது சரம் பிருதிவாகில் வீட்டுக்குள்ளிருக்கிறான், அப்புலாகில், மு
றறத்திலிருக்கிறான் தேயுவாகில் ஆக்கிராமத்தெல்லேக்குட்டானே யிருக்
கிறான்-வாயுவாகில் எல்லைக்கப்பறப்பட்டான், ஆகாயமாகில்மலையேறு
கிறான்-அல்லது தூங்குகிறான் என்று சொல்லவேண்டியது இதுவிட பு
றத்தேசம் போனவனைக்குறித்துக் கேட்டபோது பூதியமைந்தில் முத
லாகில், அவ்வூரில்தானே நிலையாயிருக்கிறான் இரண்டாகில், திருப்பிவ
ருகிரான் மூன்றாகில் திருப்பினவன் நிலைமல் நடந்துவருகிறான், நான்
காகில் அவனிருக்குமருக்குள் வந்தான் ஐந்தாகில் ஒருநாழிசைக்குள்
வந்து வீடுசேர்வானென்று சொல்லவேண்டியது—எ-று. (௩௨)

இச்சரம் மனதுடன் லயப்பட்டால் இன்னவையாமெனக்
கூறுகின்றார்.

மாநிவருவாயுமனோவையக்தன்னிற மரிக்கவுமிர்முத்திநிர்சுவதுநா
னிற்குங், கூறுமயங்குந்முத்பயமுமில்லை குறித்திருமண்ணொன்றரை
நாழிசையாக்கொள்க, தேறுபுனற்கொள்கற்காவவன்னிக்கொன்று சீவ
ன்முக்கால்வானமலாசிறந்தகாடி; பாருமைந்துநாழிசைக்குள் வரினற்கு
ன்றிற் பழுதுபடுமூடம்பி விதுபற்றிப்போ.

(இ-ள்,) இடதுபக்கத்திலும் வலதுபக்கத்திலும் ஒன்றைவிட்டுடா
ன்றை மாநிமாநி நடக்குமிச் சாமானது தேகத்தினூடே லயப்பட்டுப்
போகுமேயானால் பிராணனுக்கழிவில்லை அப்படி லயப்பட்டுநிற்கில் மன
முதலிய வந்தக்காணங்களுக்கும் வேலையிலை அசைவத்திருப்பனவாகு
ம் பின்புமற்றெச் சமயத்தாராலுற்பயமில்லை யமனாலுற்பயமில்லை முன்
சொன்னபடி. இடதுபக்கமும் வலதுபக்கமும் மாநியோடுஞ் சரம் ஒவ்
வொருபக்கத்தி லெண்ணொந்தரித்து நடக்குமென்னில் ஐந்துநாழிசை
யாம் அநிலும் பூதியங்களின் கூறுக் கெவ்வாறு பகுப்பதெனில் மண்ணி
ல்-ஒன்றரை நாழிசையும்-நீரில்-கவ-ம்-கெருப்பில்-க-ம்-காற்றில்-ஐ-ம்-
வெளியில்-ஹ-ம் ஆக நிறைந்தோடும் இப்படியாகிய பூதியங்கள் கூறுகொ
ண்ட ஐந்துகடிகைகளும் ஒவ்வொருபக்கத்திற்குச் சரியாய்ச் சிதையா
தோடவேண்டியது இதைவிட குறைந்தாலும் வளர்ந்தாலும் தேகநலி
யாம், சரம் லயப்படும்வழி தேடவேண்டியது தேடில் முன்கண்டபயனு
ண்டா மில்லையேல் நாலடியொன்றுக்கு ஐந்துநாழிசையும் பூதியங்களின்
ளவே சிதறாமல் நடப்பிக்கவேண்டும் அதுவுமின்றெனில் தேகநலியே
வரும்—எ-று. (௩௩)

தத்தமனு வாழ்காட்பிரமாமயனம்பரிப்படி.

அயனசங்கற்பங் கூறுகின்றார்.

பம், நிகான சொன்னபடிபயனமுன்னாட் பகிலொருபோதுண்டுபரி
கத்தனாகி, மற்றைநாளுத்தரமாமயனந்தன்னின் மாறியிடந்தனிலேலாடு
ம்வலந்தெற்காகும், பெற்றதொருநாழிகைதானேந்துநாளும் பெறுங்கடி.
கைதனிற் குறையிற் பிராணனாசை, முற்றொருமாதாழிகைக்கோராண்டு
தாழு முமையேநான் சொன்னகணக்குண்மைதானே.

(இ-ள்,) சரம்பார்க்கிறவனுக்குச் சென்றநாட்கள் போக மற்றும் நி
ன்றநாட்கள் எவ்வளவோ என்னுங் கருத்துகொண்டு பார்த்துத் தெளி
யுமாறுயாதெனில் அயனசரமாம் அதனைப் பார்ப்பதெவ்வாறெனில் நை
மாத முதற்றேதியில் உத்தராயணகாலம் ஆடிமாத முதற்றேதியில் தெ
கூடனாயனகாலம், இவ்வயனகாலத்திற்கு முன்னாள் பகலில் ஒருபொழு
தென்னமுண்டு தத்துவங்களைப் பரிசுத்தமாக்கித் தேக மெலிவதனால்
மனதுக்கும் மற்றவாயுவாதி காரணங்களுக்கும் வருமிடையூறிலே நிருவி
தைமாதமுதற்றேதியில் பொழுதுவிடிய ஐந்துநாழிகையிருக்கையில் பா
ர்க்கும்போது-சரம்-வாரம்-திதி-கட்சத்திரங்களைத் தன்னி இடதுபக்கத்
திலுதிதது முன்கவிகளிற் சொல்லியபடி ஐந்துநாழிகைகளுஞ் சிதஞ்ம
ல் ஒமேதனைப்பார்க்கவேண்டியது இதுபோக ஆடிமாத முதற்றேதியில்
இதேப்பிரகாரமாய்ப் பார்க்கவேண்டியது, அப்போது சரம் வலதுபக்க
த்திலேலாடும் அப்படியோடிய சரம் முற் கூறியவண்ணம் ஐந்துநாழிகை
களுஞ் சிதஞ்மலோடினால் சரம் பார்க்கிறவன் தான் செய்யும் பிராண
தாம வதவியினால் அன்றுதொட்டுவரும் நூலுருஷகாலம் வாழ்க்திருப்
பன் இதுவின்றி குறைந்தால் அவ்வைந்து நாழிகையைய நூற்றொருமா
ஐந்தாக நூறுக்கிக்குறைந்த நாழிகை ஒருமாவோஇரண்டுமாவோ அல்ல
யன்மேற்றொகைப்பட்டவையோ அதற்கு ஒவ்வொரு வருஷத்தைக்
கூட்டிப்பார்த்து குறைந்த ஒவ்வொருமா நாழிகையின்பேரில் கணக்கா
க்கிக்கொள்ளவேண்டியது, முழுவதுமேதப்பிச் சரம் இடத்திற்கு வல
மாகவும்வலத்திற்குஇடமாகவும் ஒடல் அவனுக்குட்சீணகாலமென்றறித,

போஜனவிதி கூறுகின்றார்

உண்பவனுக்கப்புவிடமதிக்குவைய வுவர்த்தனகைத்தனகார்த்த
லுண்கமுன்னே, பண்பயில்செங்கதிர்க்குநெய்பால் புளித்தலகன்னல்
பாகுடனே துவாத்தனமுனுண்டுபார்க்க, நண்பமைவாயிற்றிற்குச் சோறு
பாதி நன்னீர்காலகாற்றுக்காலாகலகிக், கண்பயினாடி கள் கத்திபண்ணி
தூபங் காட்டிமலர்கூட்டியிருள்குழியுங்காலே.

(இ-ள்,) முன்கவியிற்சொல்லியபடி சரம்பார்க்கிறவன்சூரிகலையியங்கிவருகிறமட்டும் போஜனமில்லாமலமற்றதனுக்காககாக்கவேண்டியதிலலை, சந்திரனடக்தம்போதுஞ் சாப்பிடலாம் எப்படியெனினெனவுடனமானபண்டங்களும், உப்பு, கசப்பு காரலாகியபண்டங்களை வைத்துக்கொண்டு தாகபானத்தைவிடுத்து யுண்ணவேண்டியது, சொல்லியபடியே சூரியமண்டத்தில் நெய்-பால-புளித்தல-தித்தித்தல துவர்த்தலாகிய பண்டங்களுடனேசாப்பிடலாம் தாகபானமு மப்போதேசெய்யலாம், சந்திரனுக்கு அப்போது கூடாதாயினும் பின்பு சூரியமண்டக்கிலசாப்பிடவேண்டியது, இதுமாறினாலும் ஆத்திரத்தினாலும் அவாவினாலுஞ் சூரியனுக்காக காத்திராமல அடுத்தடுத்துச் சந்திரனிற்குனேதினனுகொண்டுவந்தாலும நலியாம, இப்படியாகச் சாப்பிடுகிறதாயினும அவ்வுணவு வயிற்றிற்குப்பாதிதானாகும மிஞ்சிலாகாது மற்றப்பாதிக்கு சலங்காலாகவாம கொள்ளவேண்டியது கொண்டு தசநாடிகளையும பிராணாயாமமுன்னிலையில் சுத்திசெய்து ஏகாக்கிறதித்தனாய்ச் சரம்பார்க்கவேண்டியது ——— எ-று.

(௩௫)

சாத்தையேறவொட்டாமலுங் குறையவொட்டாமலுத்தன்

வயபடுத்திக்கொள்ளுமார்ச்சங் கூறுகின்றார்.

காலகொண்டுகணக்கறிவார்க்கியாதுந்தப்பா கருதியவெல்லா முடிபுங்காண்டேபார்க்கெல்லா, மேலகொண்டபுரியிடனே யப்புவன்னிவிளங்கியகாலவானமுடன்வினவுவாற்குப், பாலகொண்ட மொழியாளே பவனங்கட்டிப் பற்றியவாளுநாப்பரிசுபார்ந்துச், சாலகின்ற முதனாடி தன்னுணினின்ற தபனன்மதிசெந்தழலாத் தன்மைபாரோ.

(இ-ள்,) பாலபோது மினியசொல்லையுடைய பெண்ணே, சரம்பார்க்கிறவனுக்கு அனுபவமித்தூற் சொல்லியபடிவருமோ மற்றவ்விதிப்படிசிறிதொது போஜனமுறைமையும் வக் தொத்துக்கொள்ளுமோ யிதினும், குறையினும் நேய்செய்யுமே எனிதிற் சரிப்படவாதே வராதேனில தாவெப்படி. என்கடைவன் வினவுவார்களுக்கெவ்வாராய் நன்றெனவுந் தீதெனவு முழுவித்தெடுத் தோதுவென்னு ளுமமுறமெண்ணியதிலலை (சரம்பார்ப்பான் பாம்பார்ப்பா னென்பதுமீபால்) சாத்தையகணக்கின்படியறிந்து பார்க்கிறவனுக்கு பெத்தகாரியமானானுக் தப்பிப்போகாது அவளைகண்டபோர்களுக்கும் நினைத்தக்காரியமெல்லமுடியும் அத்தப்படி பெண்ணில, பிசிதிவு-அப்பு-தேயு வாயு-ஆகாயமாகியபஞ்சபூதங்களின் கூறுகடிய வானினைப்பாழ்போகாமல மனமதிவுபெனைப்படி ஆதுவாத்தினுள்ள பர்க்கிணையறிந்து தசநாடிகளுள்ளும் முதனாடியாக பிராணவாடிமிகின்ற மற்றத்தெந் துதித்தோடுஞ்

சந்திரன்சூரியன் அக்கினியென்னு மிம் மூன்றினுடைய குணங்களையு மபார்த்தால் கைக்கனிப்போல் இலேசிறற்றெரியவரும்—எ - று. (௩௬)

சரம்பார்க்கிறவனுக்கு நன்மைதீமை பரணகாலமறியும்படி
சாயாபுருஷதெரிசனங் கூறுகின்றார்.

பாரிலொத்தநிலத்தகல்வான் களங்கமற்றாற் பத்தடிசுள்ளைந்தடி யாம் வருவத்தன்னிற், சீரியமெய்நிழல்கழுத்து கைகால்சென்னி சிமிட் டிப்பார்த்திமையாமற் திகழ்வான்பார்க்கிற், கூருருவம்பொன்கண்டாற் செல்வம் வெள்ளைகுறவி லுயிர்மெய்மையுயிரினை க்குக்குற்றம், காருருளே யாறுபிறைகைகால்சுன்றிற் கங்குறையின் முப்பிறையிற்காட்டுஞ்சாவே,

(இ-ள்) பூமியிலே மேபெள்ளமில்லாத இடத்தில் ஆகாயத்தில்மே கமறைவில்லாமல் வெயில்காயும்போது தன்னிழல் ஐந்தடிநீள முதல் பத்தடிக்குட்பட்ட தருணத்தில் நான் அந்நிழல்முசுமாய்நின்று கைகளி ரண்டையுந் தொங்கவிட்டு கண்களிமையால் அந்நிழல்-தலை-கழுத்து- கைகள்-கால்கள் இவ்வுறுப்புகளி லொன்றைப் பார்த்து அப்படியே இ மையால் ஆகாயத்தைப்பார்த்தா லங்கே அவனுருவம் தோன்றும் அ வ்வுருவம் பொன்னிரமாயிருந்தா லவனுக்குச் செல்வம்வரும், வெண் மையெனில் பிராணபயமில்லை ஆயுள்வளரும் செம்மையாகில் ஆயுள் தேயும், அதர்கொரு குறையும்வரும், கருமையேல்-நலி,இதுவிடஅ வ்வுருவில் கைகளாவது கால்களாவது தோன்றாமலிருந்தால் ஆறுமா தங்களுள் மரணம்.இதுவன்றித் தலையேகாணாமல் சுவந்தமாய்த்தோ ன்றில் மூன்றுமாதத்தின் பரணம்-இதல்லாமலுஞ் சந்திரினு மிப்படி யேபார்ப்பதுமுண்டு இதனை மாயாபுருஷ தெரிசனமென்னுஞ் சொல் லுவார்கள், இச்சாயாபுருஷதெரிசனத்தைவிடாமல் பரிபரணடுவருஷ ம் மாரத்துக்கொண்டுவந்தால் தன்முன்னிற்குமந்நிழல் தன்னுடன்பே சும், பேசில் அதன்முகாந்தரமாய் அஷ்டமாசித்தியையும் பெறலகும் பெருவதன்றிப் பின்னுஞ்சிலநாட்களில் அந்நிழல் ஓராளுருவ மாகித் தன்னுடனேதிரியும் படுத்தால் தானும் படுக்கும் எழுந்தாலுடனேமு ம் இவனுக்குவரு நன்மைதீமைகளை முன்னதாக வுணர்த்தும் இன்ன மும் மிப்படிப்பட்ட அனைக வற்புதங்கள் விளைக்குமென்று பெரியோ ர்செல்லுவார்கள்—எ - று,

(௩௭)

மரணவிலக்கணம் வில்லுருவின்பயன் கூறுகின்றார்.

கட்டியகாலிழற்றக்குமுன்பின்னோகக் கடிபுனவ்வாய் கொண் டகல்வான்களங்கமற்றால், பூட்டியநீர்துகல் பிறக்காவுமிழ்ந்தால்வாரிற் பொருந்திய வில்லைந்துருவாய் பொலிந்துதோன்று, மீட்டியவில லுரு வுலகிதாலாணடுவாழ்வானிதுமுறியிலவ்வாண்டி னிறந்துபொவான்; கோ

ட்டியவில்லுருமுறிய வணங்குதோன்றிற் கொண்டுபோம்பிறையாதி
ற்குறித்துக்கூற்றே.

(இ-ள்,)வானீர்களங்கமில்லாமல் சூரியனெறிக்கையில் மரநிழல்வீ
ட்டுத் தாழ்வாரநிழல் இப்படிப்பட்ட யாதொருநிழல்தனக்கு முன்னி
ருக்கச் சரம்பார்க்கிறவன் பின்னின்று வாய்நிறைய சலங்கொண்டு அ
ந்தநிழலருகில் துகள்பரந்து அணுப்போல்பறக்க ஒரேதாமாய் உமிழ்
ந்து அத் துகளைப்பார்த்தால் அதி விர்திரதனச அவைந்துவானங்களு
டனேதோன்றும் தோன்றில் பார்க்கிறவனுக்கு அன்றுமுதல் ஒருவரு
ஷமட்டுக்குஞ் சாவில்லை இல்லையே லதுவரும் வருவதிலும் அவ்வில்
கிறமாறி அங்ஙனே ஒருபெண்ணுருத்தோன்றில் ஆறுமாதங்களி லிற
ப்பன்—எ - று.

(௩௮)

சந்திரசூரியரைப்பார்க்கு மிலக்கணங்கு நிகின்றார்,

குமிகொண்டநிறைமதியங் குறைமதியத்தன்னிற் குலவியதே தார்
செப்பகளில் கோகெய்யைவிட்டுடறிசின்றமதிக்கதினாப்பகற்குநிரைபார்க்
தா வியல்வெண்மை,செம்மை,பென்மை, பசுமை,கருப்பென் லரி, னெ
றிகொண்டவுயிர்வாழ்வு கேடனோய்சாத விரினாரியே யறியிதனிற்
றெற்குமேற்கு, மறிகின்றவடக்குடனே கிழக்குக்குறைந்தா லாண்டு
திங்களாறு முன்றோன்றுநாட்பத்தழிவே.

(இ-ள்) ஒருசெப்பகலில் பசுவின் கெய்யையுருக்கிவிட்டு அதிற் பூர
ணச்சந்திரனை யல்லது அமாவாசையின்போது சூரியனைப் பார்த்தால்
அதிற்றோன்றுகிற சந்திரன் அல்லது சூரியன்-வெண்மை-செம்மை-
பென்மை-பசுமை-கருமை-இவ்வைந்தில் ஒன்றுளதாய்த் தோன்றும்
அதில்வெண்மையேல் பிராணபயமில்லை, செம்மையெலில் வாழ்வுண்
டாம் பொன்மையாகில் கேடு, பசுமையானால் கோய், கருமையாய் சா
வுவரும், அதிலுமப்படிச் சாகிறவனுக் குக்காலமெப்போதெலில்,தெ
ன்புறவட்டங்குறைந்தால் ஒருவருடம் மேல்புரம்வட்டங்குறைந்தால்
ஆறுமாதம் வடபுறம், மூன்றுமாதம், கீழ்ப்புறம் ஒருமாதமேவெதொ
ள்ளையாயிருந்தால் பத்துநாள் நிறைமதியம் பெளடனை, குறைமதியம்
அமாவாசையென்றறிச—எ - று.

(௩௯)

சரீரபழுதுமுதலான மரணவிலக்கங்கு நிகின்றார்,

அழந்திடுங்கைகாணெற்றிகன்னந்தம்மி லடர்த்து துடிப்பறிவாண்
திங்களாறு, மொழிந்ததிடிகன்மூன்றுநாள் பத்திலாவி முடிந்துவிடுபி
துவொழியசெவியி லீலாசை, யொழிந்திடுன லேமுகண்ணி னொளிதா
னைந்தா முயர்ந்தமணமூன்றிரண்டி லுரைவேருனாள், கழிந்திடுகக் லுயி
ரென்றுகருதிநீசன் கழலினையைப்போற்றில்வினை கழிந்துபோமே.

(இ-ள்) கை-கால்-நெற்றி-கன்னம்-இவை அடர்த்து துடித்தால்பா
ணகாலம்வந்திதென்றறிச அதிலும் கைதுடிக்கில் ஒருவருஷம்-கால்-

ஆறுமாதம்-தெற்றி-ஆண்டுமாதம்-கன்னம்-பத்தூரான்-என்றுகொள்ள வேண்டியது, இதுவொழிய காதுகேளாவிட்டால் ஏழுமாளிலமரணம் கண்பார்வைமழுங்கினால் ஐந்துரான் மூக்கில கந்தம்போனாலும் மூன்று நாள் வாய்குழிற்ப் பேச்சழிந்தால் இரண்டுநாள் இலையறிந்துகடவுளுடையசபாதங்களை நினைத்து போற்றிசெய்தால் வினை யென்பணிபாது அங்ஙனே கலந்துபோதலுமாகும்—எ-று. (40)

உசுவாசநிசுவாடங்களின் பயனுங் கூறிகின்றார்.

போம்வாயுசீவமுள்ளேபுகுதற்சத்தி போகிலவிடம்புகிமுதம்பு கன்றவெல்லாம், ஆம்வாயுபுகிற் பாகிலெல்லவாகு மடங்கிலவிடங்கெந் ம்போகிலெல்லம்பாகு, தேமேவுசத்தியிரண்டுநாள்நிசன் செனியிற் சோவார்வருவாச்சா மீனமாகில, ஒமேவுமுயிர்போகி னோயாமற்ற துட் புதினோயாகமெய் யுரைத்தோநாமே.

(இ-ள்.) உசுவாசம்-நிசுவாசம்-அல்லது ரோசகபூரககாலபலனைச் சொ லனுமிடத்தில் உடலைவிட்டுப்போகிற வாயுவே-சிவம்-உட்புகுவது சத் தி-சாம்-வெளிப்பட்டுப்போவதெல்லாம் விடமுன்பதற்குச்சரி சாம்- உட்பட்டுப்புகுவெல்லாம் அமுதமுன்பதற்குச்சரி சாம்-உள்ளே போ கும்போது ஒருவன்சொன்னது அல்லதுகினைத்தகாரியம் ஆகும் வெ ளிகொள்ளுகையில் ஆகாது அந்தவாயு கும்பகத்தடங்கிலெண்டவிட ங்கெடுமெனச்சரி-அடங்கியது நடுநாடிவழிபோகிலபாவுமென்தலை இதன்றியில ஒருவன்வந்து குறிக்கேட்கையில் முதற்சொன்னசொல்லி ன் எழுத்தை யெண்ணிப்பார்க்கில ஒற்றையர்கில சிவன்கூசென்றும்- இரட்டையாகில சத்திகூறென்றும் கொள்ளவேண்டியது, சாம்வெளி யேபோகுச்சுபோட ஒருவனவந்து இன்னுன்போவானோவெனில போ வான் வரான்-உட்புகுகையில் வருவான் சாம் போகும்போது வருவா னோவென்றும், புகும்போது போவானோவென்றும், மாறுபட்டு வின வில சரிபடாது போகும்போது போவானேயல்லது வரான்-புகும போது வருவானேயல்லது போகான் சாம்போகும்போது போகி திரு மோவெனில தீராது புகும்போது தீருமென்க—எ-று (சக)

குறிசெல்லவும் பேர்ப்புரியமார்க்கங்கூறிகின்றார்,

உரைத்தொருவனிறைநிற்பொய்குறைவி னுறத்தீதாம் உயிரிவபு றந்துரைந்துகிறபுறத்துறமத்திடமாம், நிறைந்துகிற பகத்துனின் றுடினன்மையாதம் நிறைமதியத்தன்னிலெவி கெர்த்தும் போர்களத்து, உரைத்தசெழுங்கதிர்வெட்டவல்லவனே தோற்பன் வாகானேசந்தான வெல்லமாட்டான், விரித்தகதிரினி லெவிவெங்கதிரிவெட்ட மேனியி லும்வடுப்பட்டான் வெல்வான்முனை.

(இ-ள்.) குறிக்கேட்கவந்த ஒருவன், தன்காரியத்தைச் சொல்லிக் கொண்டே முன்னர் பூரணத்தில்கந்தாலும் பின்னர்-குறியத்தில வ் துவினோனோ, அக்காரியத்தீதாம் முன்பு குறியத்தில நின்று பின்

புரணத்தில வகுவானெனில் மத்தபம் இவ்விரண்டு மூலபாடு மீவ
வாமல் வந்தவன் கதழாமல் பூணபக்கத்திறுனே யிருந்து தான்வந்
தகாரியத்தைச்சொல்லி முடிந்துவிடுவானெனில் அக்கருமம் நன்கின
தாம் என்றதிக, போர்க்குறியைச்சொல்லுமிடத்துச் சந்திரசூரியங்
கும்போது சென்றுசூரியனியங்கும்போது களத்தினேரில் எதிரி எப்
படிப்பட்டவனானும் தோற்பென் இப்படியவளாமல் சந்திரசூரியங்கு
ம்போது புறப்பட்டுச் சந்திரனிற்றானே போர்கலக்கிலதோற்பன் இது
நிற்க சூரியனிற்றானே புறப்பட்டு அச்சூரியனிற்றானே போர்வெல
வதிலும் தன்மேலொருபடைபடாமல் வென்றுவருவன்—எ - நு.

போர்வெலத மார்க்கங் கூறுகின்றார்.

வெவனமரிசுவர் மேலெழுந்தனையெண்ணின் மிருந்தவெழுந்
துடைய-அ-இ-உ-எ-ஒ-வென்னு, கலவெழுந்துடனே ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-
ஒ-ஊட்டி கலத்திகழ்பாலன் குமரனாகனே விருத்தன், சொல்லுவார்
பேரின் முதலெழுத்தினுயிரெழுத்தைத் துலங்கியவாந்நான் திற் நுக
ளவேகூட்டில, எல்லெழுதற் முனத்தி வெழுத்துடையோன் வெவ
விருவையு மீவரார்கா மீரட்டை வெழுத்தோனே.

(இ-ள்,) அ-ஆ-இ-ஈ-உ-ஊ-எ-ஏ-ஒ-ஓ-இவைமுதலான துபாலன்
கூறெனவும், இரண்டாவது குமான்கூறெனவும், மூன்றாவது அரசன்
கூறெனவும், மற்றவிரண்டும் விருத்தன் கூறெனவும் கொள்ளவேண்
டியது, இதில் சண்டைக்காரனுடைய பேரில்முதலெழுத்தைப் பார்க்
கும்போது ஆ-வொலியே லாவுடனேயும், ஈ-யொலியே வியுடனேயும்
ஊ-வொலியே லாவுடனேயும், ஏ-யொலியே லேயுடனேயும், ஒ-வொ
லியே லேயுடனேயும் கூட்டிக்கொண்டு அவர்களை இவ் வெழுத்துக்
களின்படி பாலன் குமான் அரசன் விருத்தனாகி பாலன் குமானையும்
அரசனையும்வெவ்வானெனவும், விருத்தன்மற்றவர்களால் படுவானென
வுஞ் சொல்லவேண்டியது, அநிலும்-எ-ஏ-ஒ-ஓ-விருத்தன் கூறு இவ்வி
ரண்டெழுத்துக்களைக் கொண்டவன் அவர்களாற்படுவான்—எ-நு.

கருப்பக்குறியின்முறை கூறுகின்றார்

இரட்டையாமுபயத்திற்க்கட்டபிள்ளை யிரியபூரணத்திலாண்னானி
யத்திற்பெண்ணும், மருங்குழலாளிடத்துயிராவிரியற்கால் மகிணன்வ
லத்துயிரதனல்வாங்ககட்பாக், தரிக்குறிலமபுதல்வெய்யோனட்டமந்தன்
சந்திரன்நீவியாழஞ்சேய்தன்கால்வெள்ளி, நெருக்கியவம்பாம்பூதங்கிழ
மையிந்த நெறிநிற்கினன்மையிகழிகழந்தானே,

(இ-ள்,) முன்சொன்ன கருப்பக்குறிகளுமல்லாம லீதுவுமொன்
றெனக்காண்க, யாதெனில், உபயசாங்கள் நடக்கும்போதுகேட்கப்பெ
ற்றபிள்ளை இரட்டைபேறெனலாம், எப்பக்கமாயிருக்கினும் பூணபக்க
ம் ஆண் சூனியபக்கம் பெண் ஆனாலும் மேற்கவிகளிற் சொல்லியான்
ருனாகுமெனக்கொள்க இதுநிற்க வைகறைப்பொழுதில் மனைவிக்கு
ச்சாம் இடதுபக்கத்தில் நடந்து மண்ணுக்கு வந்தி நடந்தால் அதை

ஆறுமாதம்-செந்தி-மூன்றுமாதம்-கன்னம்-பத்துநாள்-என்றுகொள்ள வேண்டியது, இதுவொழிய காதுகேளாவிட்டால் ஏழுமாதம்மரணம் கண்பார்வைமழுங்கினால் ஐந்துநாள் மூக்கில கந்தம்போனாலும் மூன்று நாள் வாய்குழிவிப் பேச்சுழிந்தால் இரண்டுநாள் இலையுறிந்துகடவுளுடையசபாதங்களை நினைத்து போற்றிசெய்தால் வினை யென்பவரிடாது அங்ஙனே கலந்துபோதலுமாகும்—எ-து. (40)

உசுவாசநிகுவாடங்களின் பயனும் கூறியின்றார்.

போம்வாயுசீவமுள்ளேபுகுதற்சுத்தி போகிலைட்டப்படுக முதம்பு கன்றவெல்லாம், ஆம்வாயுபுகிற் போகிலெல்லவாகு மடங்கிலன். நிகொ ம்போகிலெலும்பாம், தேமேவுசத்தியிணைப் பற்றையிசன் செகிற் சோவார்வருவர்கா மீனமாகில, ஒமேவுமுரிற் போகி னோயாமற் றுட்புதினோயாகமெய் புரைந்தீதாமாம்.

(இ-ள்.) உசுவாசம்-நிகுவாசம்-அல்லது சோசகபூசகாலமாகிற் சொ லனுமிடத்தில் உடலைவிட்டுப் போகிற வாயுசீவ-சிவம்-உட்புறவது சத் தி-சரம்-வெளிப்பட்டுப் போவதெல்லாம் விட மூன்பதற்சுத்தி சரம்-உட்பட்டுப் புகுவெல்லாம் அமுதமுன்பதற்சுத்தி சரம்-உள்ளே போ கும்போது ஒருவன்சொன்னது அல்லதுமினைந்தகாரியம் ஆகும் வெ ளிகொள்ளுகையில் ஆகாது அந்தவாயு ரும்பகத்தடங்கிலெலாம் விட ங்கெடுமெனச்சரி-அடங்கியது நகோடிவழி போகிலாவொன்டதிலை இதன்றியில ஒருவன்வந்து குறிகேட்கையில் முதற்சொன்னசொல்லி ன் எழுத்தை யெண்ணிப்பார்க்கில ஒற்றையர்கில சிவன்கொன்றும்- இரட்டையாகில சத்திகுறென்னும் திகொள்ளவேண்டாம, சரம்கிலெளி யேபோசுப்போட ஒருவனவந்து இன்னுன்போவாகினேவெனில் போ வான் வரான்-உட்புக்கையில் வருவான் சரம் போகும்போது வருவா னேவென்றும், புகும்போது போவானேவென்றும், மாறுபாட்டிலின வில சரிபடாது போகும்போது போவானெயலென வரான் புகும் போது வருவானெயலென போகான் சரம் போகும்போது போக திரு மோவெனில தீராது புகும்போது தீருமென்க-எ-து (சக)

குறிசெல்லவும் போம்பரியமாகக்கங்க, நிகென்றார்.

உரைத்தொருவனிறைநிற் போம்புறையினுறந்திதாம் உரியிபு றத்துரைத்து விறைபுறத்துறமத்திபாமம், நிகெந்தவிலை பகத்திலின் றுடினன்மையாதம் நிறைமதியந்தன்னிலென தீர்த்தம் போகளத்து, சுரைத்தசெழுங்கநிர்வெட்டவெல்லானே தோற்பன் வாகாணைசத்திரன் வெல்லமாட்டான், விரித்தகந்திரினி லெனவெங்கநிர்வெட்ட மேலியி லும்வெட்பட்டான் வெல்லான்றானே.

(இ-ள்.) குறிகேட்கவந்த ஒருவன், தன்காரியத்தைச் சொல்லித் கொண்டே முன்னர் பூரணத்திலவந்தானும் பின்னர்-ஆவியத்தில வந் துவிடுவானாகில, அக்காரியத்தீதாம் முன்பு குறியுத்தலகின்று பின்

புபூரணத்தில் வருவானெனில் மத்தியம் இவ்விரண்டு மூலபாடு மீவ
லாமல் வந்தவன் கதழாமல் பூரணபக்கத்திற்குள்ளே யிருந்து தான்வந்
தகாரியத்தைச் சொல்லி முடித்துவிடுவானெனில் அக்கருமம் நன்கின
தாம் என்றதிக, போர்க்குறியைச் சொல்லுமிடத்துச் சந்திராக்ஷேயியங்
கும்போது சென்றுஞ்சூரியனியங்கும்போது களத்தினேரில் எதிரி எப்
படிப்பட்டவனானும் தோற்பேன் இப்படியல்லாமல் சந்திரனியங்கு
ம்போது புறப்பட்டுச் சந்திரனிற்றானே போர்கலக்கிலதோற்பன் இது
நிற்க சூரியனிற்றானே புறப்பட்டு அச்சூரியனிற்றானே போர்வெல
வதிலும் தன்மேலொருபடைபடாமல் வென்றுவருவன்—எ-று.

போர்வெலத மார்க்கங் கூறுகின்றார்.

வெவ்வனமரிருவர் போமுதந்தனையெண்ணின் மிருந்தலெழுந்
துடைய-அ-இ-உ-எ-ஒ-வென்னு, கலவெழுத்துடனே-ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-
ஒ-கூட்டி கலந்திகழ்பாலன் குமரனாயின விருத்தன், சொல்லுவார்
போரின் முதலெழுத்தினுபி போழ்த்தைத் தூலங்கியவந்தான்த்திற் துக
ளறவேகூட்டில, எல்லெழுத்தற் றுளத்தி னெழுத்துடையான் வெவ்வ
னிருவனாய் மிவரர்கா மீட்டடை யெழுத்தினே.

(இ-ள்,) அ-ஆ-இ-ஈ-உ-ஊ-ஏ-ஏ-ஒ-ஒ-இவைமுதலான துபாலன்
கூறெனவும், இரண்டாவது குமரன்கூறெனவும், மூன்றாவது அரசன்
கூறெனவும், மற்றவிரண்டும் விருத்தன் கூறெனவும் கொள்ளவேண்
டியது, இதில் சண்டைக்காரானுடைய போரில்முதலெழுத்தைப் பார்க்
கும்போது ஆ-வொலியே னாவுடனேயும், து-யொலியே வியுடனேயும்
ஊ-வொலியே னாவுடனேயும், ஏ-யொலியே லேயுடனேயும், ஒ-வொ
லியே லேயுடனேயும் கூட்டிக்கொண்டு அவர்களை இவ் வெழுத்துக்
களின்படி பாலன் குமரன் அரசன் விருத்தனாக் கி பாலன் குமரனையும்
அரசனையும்வெவ்வனெனவும், விருத்தன்மற்றவர்களால் படுவானென
வுஞ் சொல்லவேண்டியது, அதிலும்-எ-ஏ-ஒ-ஒ-விருத்தன்கூறு இவ்வி
ரண்டு முத்துக்களைக் கொண்டவன் அவர்களாற்படுவான்—எ-று.

கருப்பக்குறியின் முறை கூறுகின்றார்

இரட்டையாமுபயத்திற்க்கட்டபிள்ளை மிரியபூரணத்திலாண்குனி
யத்திற் பெண்ணும், மருக்குழலாளிடத்துயிராவிரியற்கால் மகிணன்வ
லத்துயிராநனுவாங்ககட்டாக், தரிக்குறிலமபுதல்வெய்யோனட்டமந்தன்
சந்திரன்நீரியாழஞ்செய்தன்கால்வெள்ளி, நெருக்கியவம்பாம்பூசங்கிழ
மையிந்த நெறிநிற்கினன் மையிகமிகமுந்தானே,

(இ-ள்,) முன்சொன்ன கருப்பக்குறிகளுமல்லாம விதுவுமொன்
றெனக்காண்க, யாதெனில், உபயசாங்கள் நடக்கும்போதுகேட்கப்பெ
ற்றபிள்ளை இரட்டைபெறெனலாம், எப்பக்கமாயிருக்கினும் பூரணபக்க
ம் ஆண் குணியபக்கம் பெண் ஆனாலும் மேற்கவிகளிற் சொல்லியபன்
ருணமுனைக்கொள்க இதுநிற்க வைகறைப்பொழுதில் மனைவிக்கு
ச்சாம் இஃதுபக்கத்தில் கடந்து பண்ணுக்குடலத்தி கடந்தால் அதை

ஆறுமாதம்-செற்றி-மூன்றுமாதம்-கன்னம்-பத்துநாள்-என்றுகொள்ள வேண்டியது, இதுவொழிய காதுகொளவிட்டால் ஏழுநாளிலமாவும் கண்பார்வை மழுங்கினால் ஐந்துநாள் மூக்கில சுத்தம்போனாலும் மூன்று நாள் வாய்குழிநிப் பேச்சுழிந்தால் இரண்டுநாள் இதையறிந்துகடவுளுடைய சபாபதங்களை நினைத்து போற்றிசெய்தால் வினையென்பவிராது அங்ஙனே கலந்துபோதலுமாகும்—எ-று. (40)

உசுவாசநிசுவாடங்களின் பயனும் கூறிகின்றார்.

போம்வாயுசீவமுள்ளேபுகுதற்சத்தி போகிலவிடம்புகிவழுதம்புகு கன்றவெலலாம், ஆம்வாயுபுகிற் போகிலலவாகு மடங்கிலவிடங்கெறி ம்போகிலகலுமப்பாக், தேமேவுசத்தியிரண்டொற்றைநீசன் செவிரிற் சோவார்வருவாச்சா மீனமாகில, ஒமேவுமுறிப்போகி னோயாமற்ற துட்புதினோயாகமெய் யுரைத்தோநாமே.

(இ-ள்.) உசுவாசம்-நிசுவாசம்-அல்லது ரோசகபூரககாலபலனைச் சொ லனுமிடத்தில உடலைவிட்டுப்போகிற வாயுவே-சிவம்-உட்புகுதலு சத் தி-சரம்-வெளிப்பட்டுப்போவதெலலாம் விடமூன்பதற்குச்சரி சரம்- உட்பட்டுப்புகுவலெலாம் அமுதமூன்பதற்குச்சரி சரம்-உள்ளே போ கும்போது ஒருவன்சொன்னது அல்லதுவினைத்தகாரியம் ஆகும் வெ ளிகொள்ளுகையில் ஆகாது அந்தவாயு சும்பகத்தடங்கிலகடண்டவிட ங்கெடுமெனச்சரி-அடங்கியது நடுநாடிவழிப்போகிலபாவமென்பதில்லை இதன்றியில ஒருவன்வந்து குறிக்கேட்கையில் முதற்சொன்னசொல்லி ன் எழுத்தை யெண்ணிப்பார்க்கில ஒற்றையார்கில சிவன்கூறொன்றும்- இரட்டையார்கில சத்திகூறென்றும் கொள்ளவேண்டியது, சரம்வெளி யேபோகுச்சேபோட ஒருவனவந்து இன்னுன்போவானோவெனில போ வான் வரான்-உட்புகுகையில் வருவான் சரம் போகும்போது வருவா னோவென்றும், புகும்போது போவானோவென்றும், மாறுபட்டு வின வில சரிபடாது போகும்போது போவானேயலவது வரான்-புகும் போது வருவானேயலவது போகான் சரம்போகும்போது போய் திரு மோவெனில திராது புகும்போது திருமென்க—எ-று (சுக)

குறிசெல்லவும் போர்ப்புரியமார்க்கங்கூறிகின்றார்.

உரைத்தொருவனிறைவிற்போய்குறைவினுறந்தீதாம் உயிரிலபு றத்துரைத்துகிறைபுறத்துறமத்திபமாம், நிறைத்துகிறை பகத்திலின் றுடினன்மையாதம் நிறைமதியத்தன்னிலெகி கேர்க்குடும் போர்களத்து, சுரைத்தசெழுங்கதிர்வெட்டவல்லவனை தேற்பன் வாகானேசக்திரான வெல்லமாட்டான், விரித்தகதிரினி லெகிவெங்கதிரிலவெட்ட யெவிரி லும்வெப்பட்டான் வெல்வானுனே.

(இ-ள்.) குறிக்கேட்கவந்த ஒருவன், தன்காரியத்தைச் சொல்லிக் கொண்டே முன்னர் பூரணத்தில்வந்தாலும் பின்னர்-குறியாததில் வந் துவிடுவானுலே, அக்காரியத்தீதாம் முன்பு குறியத்தில் நின்று பின்

புபூரணத்தில வருவானெனில் மத்தபம் இவ்விரண்டு மூலபாடு மீவ
லாமல் வந்தவன் கதழாமல் பூரணபக்கத்திற்குள்ளே யிருந்து தான்வந்
தகாரியத்தைச்சொல்லி முடித்துவிடுவானெனில் அக்கருமம் என்கின
தாம் என்றதிக, போர்க்குறியைச்சொல்லுமிடத்துச் சந்திரசூரியங்
கும்போது சென்னுஞ்சூரியனியங்கும்போது களத்தினேரில் எதிரி எப்
படிப்பட்டவனானும் கோற்பேன் இப்படியெல்லாமல் சந்திரனியங்கு
ம்போது புறப்பட்டுச் சந்திரனிற்றானே போர்கலக்கிலதோற்பன் இது
நிற்க சூரியனிற்றானே புறப்பட்டு அஞ்சூரியனிற்றானே போர்வெல
வதிலும் தன்மேலொருபடைபடாமல் வென்றுவருவன்—எ-று.

போர்வெலதமர்க்கங் கூறுகின்றார்.

வெவ்வனமரிருவர் பெருமுத்தனையுமெண்ணின் மிருத்தலெழுத்
துடைய-அ-இ-உ-எ-ஓ-வென்னு, கலவெழுத்துடனே-ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-
ஒ-கூட்டி கலந்திதழ்பாலன் குமரனரசனை விருத்தன், சொல்லுவாமர்
பேரின் முதலெழுத்தினுயிர்முத்தைத் துலங்கியவத்தான்த்திற் றுக
ளறவேகூட்டில, எலகைமுதற் றுனத்தி லெழுத்துடையோன் வெவ்
வெருவையுமியோர்கா மிரட்டை பெழுத்தோனே.

(இ-ள்,) அ-ஆ-இ-ஈ-உ-ஊ-எ-ஏ-ஒ-ஓ-இவைமுதலான துபாலன்
கூறெனவும், இரண்டாவது குமரன்கூறெனவும், மூன்றாவது அரசன்
கூறெனவும், மற்றவிரண்டும் விருத்தன் கூறெனவும் கொள்ளவேண்
டியது, இதில் சண்டைக்காரனுடைய பேரில்முதலெழுத்தைப் பார்க்
கும்போது அ-வொலியே னாவுடனேயும், து-யொலியே வியுடனேயும்
ஊ-வொலியே னாவுடனேயும், ஏ-யொலியே லொடனேயும், ஒ-வொ
லியே லொவாடனேயும் கூட்டிக்கொண்டு அவர்களை இவ் வெழுத்துக்
களின்படி பாலன் குமரன் அரசன் விருத்தனுக்கி பாலன் குமரனையும்
அரசனையும்வெவ்வானெனவும், விருத்தன்மற்றவர்களால் படுவானென
வுஞ் சொல்லவேண்டியது, அதிலும்-எ-ஏ-ஒ-ஓ-விருத்தன் கூறு இவ்வி
ரண்டெழுத்துக்களைக் கொண்டவன் அவர்களாற்படுவான்—எ-று.

கருப்பக்குறியின்முறை கூறுகின்றார்

இரட்டையாமுபயத்திற்க்கட்டபிள்ளை யினியபூரணத்திலாண்குனி
யத்திற் பெண்ணும், மருக்குழலாளிடத்துயிரைவிரியற்கால மகிணன்வ
லத்துயிரநனுவாங்ககட்டாக், தறிக்குறிலமபுதல்வெய்யோனப்புமந்தன்
சந்திரன்நீனியாழஞ்செய்தன்கால்வெள்ளி, கெருக்கியவம்பாம்பூசங்கிழ
மைமயிந்த கெறிமிற்கினன்மைமிகமிகமுந்தானே,

(இ-ள்,) முன்சொன்ன கருப்பக்குறிகளுமல்லாம லிதுவுமொன்
றெனக்கான்க, யாதெனில், உபயசாங்கள் நடக்கும்போதுகேட்கப்பெ
ற்றபிள்ளை இரட்டைபேறெனலாம், எப்பக்கமாயிருக்கினும் பூரணபக்க
ம் ஆண் சூனியபக்கம் பெண் ஆனாலும் மேற்கவிகளிற் சொல்லியமன்
றானுகுமெனக்கொள்க. இதுவிற்க வைததைப்பொழுதில் மனைவிக்கு
ச்சரம் இட துபக்கத்தில் நடந்து உண்ணுக்கு உலத்தி நடந்தால் அதை

அம்மகிணன் அவவலச்சரத்தாற்றோனேவாங்கி யுட்கொள்ளுமங்கியச
ஞ்செய்துகொண்டு வருவானெனில், பனைவியிவன்வசமாவான் பிறன்
முகோக்குங் கருத்து விழையாள்-அப்படிவாங்குவது பன்னிரண்டுத
ரம் வாங்கி யுட்கொள்ள வென்றுஞ் சொல்லுவார்கள், அல்லாமலும்,
சாரசரங்கள் எந்தெந்தப்பூதியங்களி லுதிக்கவேண்டுமெனில் புதன்-
புரிதிவிபுல், ஞாயிறு-அப்பில் சனிபுந்-திங்களுந்-தோயுவில், வியாழ
முஞ் செவ்வாயும்-வாயுவில், வெள்ளி ஆகாயத்திலுதிக்கவேண்டியது,
உதிக்கில் அவவாஞ் சரியாய்ந்தது அதனாவரும் நன்மைகள் மிகுப
லனைவினைக்கும்—எ - று. (சச)

இன்னதற்குமூல மின்னதென்றுங் கூறுகின்றார்,

நிகழ்புவிக்குமூலகீர்வாய்சீவ னெறிதாதுகனல்விண்ணாமினைக்கு
ங்காலை, புகழுடனெழுதத்திற்குளதேசொல்க பொருலிவ் சராசியெய்
யோன் புதுவெண்டிங்கள், மகிழ்கொள்திராசியர் முபயராசி மறங்கி
ளருஞ்சுழிமுனையாம் வாரந்தோறு, பகுதல்படர்துயிர்பலிக்குகிலைமை
தன்னைப் பங்கயவாகனத்திருந்து பாரே.

(இ ள்) யிருதிவிற்குமூலம்-அ-வா சீவன் க ஆ தாது இப்படி நிறை
நிரையே ஒன்றுக்கொன்று ஆதாரமாய்வரும் அவைகளைவிளங்க விங்
ஙனம், விபரமாய்ச் சொல்லவில்லையாயினும் இதனையும் சராசியென
பட்ட சூரியனையும்திராசியாகிய சந்திரனையும், உபயராசியாகிய சு
ழிமினையும மற்றவற்றின் பயன்முதலிய கூறு பாட்டையும் பங்க
யாதனத்திலிருந்து மரிவுற்று சிவயோகஞ் செய்தாலலது நண்குணர்
தலரிது, உயிர் பாழ்ப்பானது சீவன் முத்தனாதலுக்கு அதுமார்க்கம
இலலையேல அவமபோகுமென்றறிக—எ-று, (சரு)

மூன்றுநாடிசளின் முறமைகூறுகின்றார்,

பாரிதனைக்கதிர்மதிச்சன் வாழ்வுகெடுபண்டை நிலையிமமூன்றும
பரிந்துகேட்கில, மேரடருஞ் செலவமவரும் வெய்யோனாகில வெண்
மதிபங்கேடாகும விரைந்துவாயு, தீரமிசு சுழிமுனைதா னாகிலமுன்பி
ற்சிறுகாலுமபெருகாது தேவராணோர், போரருகிலவருமெனினு மதி
யிலவாரார் பொங்கியசெங்கதிர்வருவர் புகன்றோராமே,

(இ,ள்) நாமசொன்ன இச்சரநூலைப் பரிவுடன்பார்ப்பாயாக சூரிய
ன் சந்திரன் சுழினையென்னு மிமமூன்றிநாடிகளுள்ளும் வாவ்வு கேடு
நிலைமையென்கிற மூன்றுசுரும நிதானப்பலன்களைக் கேட்குமிடத்தில
சூரியனாகில நன்மையையும் மிகுந்தசெலவத்தையு மதடவார்கள் சந்
திரனாகில கேடுமுதலிய கன்னிபகருறைவாகும் சுழிமுனையாகில முன்
புள்ளபடி ஏராமல குறையாமல நிறைவாகு அன்றியுந் தேவாந்தேத
வர்களாலே வசீகரிக்கப் பட்டவனாகிலும் பெயாரெயத்தின் முன்னிலை

யில வருகோமென் ருறுதியாகச்சொல்லிலுஞ் சந்திரனேயதிகமாக வி
யங்கிடிவாரார்தூரியனேயதிகப்படிவ வருவாரென்றுகாண்க—எ னு.

இதுவுமது-உபசாந்தங்கூறுகின்றார்.

ஐமுரைத்ததொனையளவுஞ் சூரியனொடாம னன்மதியமேல்வா
யுடக்குமாகிற், ருமினைத்தல்கினையினைத்தல் பொருள்கேடாதல் சா
குவருண்டாதவிவை தப்பதாகும், போமிடத்தின்மதியாகினமருந்தைத்
ப்போக்கிப் பொருந்துமடியிரட்டித்துப் போகின்றாக், தேபருவுகதி
ராகினுயிருள்வாங்கித் திகழும்வலக்காலொற்றிச் செய்கனன்றே.

(இ-ள்) முன்சொன்னபடி சந்திரனேயதிகமாய்நடந்தால் நமக்குக்
கேடுவருவதல்லாமலும் பத்துகளுக்கும்துவேவாரும் சத்துருக்கள்கொ
ன்றிவருவதுதப்பாது சந்திரனிற் போகவேண்டியகாரிய மல்லாத சாரி
யார்த்தமாய்ப் போகும்போது சந்திரனடந்தால் சாத்தையினவெளிவி
ட்டு அப்பக்கக்காலையிரண்டு மூன்றடி முத்திவைத்துக் கொண்டு
போகவேண்டியது சூரியனிற் போகவேண்டிய காரியமல்லாத சாரியார்
த்தமாய்ப் போகும்போது சூரியனடந்தால் அச்சாத்தையேற வுள்ள
வாங்கி அவ்வலதுகாலை முன்னிட்டுக்கொண்டு போகவேண்டியது அப்
படிப்போகில் போங்காரியம் நன்று—எ - னு. (சுஎ)

சந்திரகலையில்நடக்கும் பூதியங்களைச்சூறுகின்றார்

செல்லுமதிதனிநிலைத்திற் சரித்திழற்றிண் வாயுசிவாலயங்கணத்
திமதிற்செய்காலில்லடங்கட்ட, நல்லமுடிசூட்டல்குடிபுருதல்போக்கும
நயந்துமாம் வைத்தனன்றுகளிர்நீர்தன்னி, லொல்லேகலும்வாவிசுளஞ்
சோலைவைக்க வழவிரைக்கமணமுளதேலுவக்கவாகு, நல்லழலிற்ற்ப
பிணியாங்காற்றிலாணை நற்பரிதேரோட்டகங்கனாவாயோட்டே,

(இ-ள்) சந்திரகலையில் பிருதிவுநடந்தால்கிவாலயம் மதில் வீடுகட்
டல்குடிபுருதல் போக்கு சாந்திசுழித்தல் மாம்பவைத்தல் இவைவான்றும்
அப்புவாகில் குளமுதலியவெடுத்தல் சோலைவைத்தல் நிஸத்தை உ
முதல் விரைக்குதல் விவாகஞ்செய்தல் நன்றும் தோய்வாகில் பிணிதீர்
ததலாம் வாயுவாகில் குதிரைமுதலிய தேர் கப்பல்லுடடலாம், (சுஉ)

இதுவுமது,

ஒட்டியவானத்திற்செரிக்க வில்போர்செய்ய வுள்ளபின்சுலைக்கு
மொக்குமீதேசொல்க, காட்டுமதிவெயிற்கற்றோனறிக்கிலத்த காமகனி
ற்பூரணச்சேர்னன்றெயாகு, மீட்டுநிசைபிடித்தவைகள்செய்களாண
பெண்ணியங்கிட னுஞ்சூலிரபூரணமெழுத்தும், வாட்ட மறமதித்தகண
ணிசிருமித்தந்த வல்லவனைசார்பார்க்கவல்லெனன்றே,

(இ-ள்) ஆகாயத்தில மந்திரஞ்செபிக்க விற்போர்செய்ய நன்று இது சூரியகலைக்கு மொக்கும், இது நிற்கச் சந்திரன்சையானாலும் அல்லது சந்திரனேயானாலும், சூரியனே யானாலும் வந்தவன் பூரணபட்சத்தினின்றால் அவன்வந்தகாரியம் நன்றும், இதுபோக திவச ஆண் பெண் சூரியம்பூரணம் எழுத்து இவைமுதலாய்ச்சொல்லப்பட்ட இச்சரநூலினுள் நுட்பப்பொருள்களைக் கண்டு இது இன்னதென்றும் அது இன்னதென்றும் நிருமிக்கவல்லவன் சரம்பார்க்கவல்லவன் அல்லவாதவன் லலாதவனென்றநிக,

சரம்பார்ப்போ கியலபு

நன்றானமறைவலிலோர் குலமானுலென் னமுறைத்தசரநூலின டைதப்பாம, லென்னுரும்பார்ப்பவரேபூமிதேவ ரிசைந்தமாலிடப்பிற ப்பினின்பங்கொள்வார், குன்னுதமாபறவையெரும்புதாரும் கெழமரு ந்தினளவறிந்துகொண்டுவாழ்த்து, பொன்னுனதெய்விகம்பொருந்துவா ர்கள் புதுதுவார்புன்பிறப்பிற் புகலாதாரே.

(இ-ள்) கலலபிராமணக்குலத்தவராய்ப்பிறந்தாலுமென்னும் அல லதிழிந்தகுலத்தவராய்ப்பிறந்து மென்னும், இச்சரநூலுணர்ந்து இத னடைதப்பாமல பார்ப்பவரே பிராமணராவர் சராசரங்களினுடைய த ன்மைகளையறிந்தவராக இப்பூமியின்கண் இவரே தேவரென யாகமானு ம்பூசிக்கப்பட்டு வாழ்த்து பரம்பொருளிற சராசரமடைவார்பார்க்கமா ட்டாதவர் இழிந்தகுலத்தினராய்ப் புன்பிறப்பிற் பிறந்துகொண்டிருப் பார்கள்—எ-று, (ரு)

புன்பிறப்பிற் பிறக்கினுஞ் சற்குருமுகத்தாற் பொருத்தியாயிற் சர நூலைப்புகலக்கேட்டு, நன்குணர்ந்துகொள்கடம்போன்யாலரேணு காமல னென்றிரண்டினலை கலலாக்கட்கின், மின்பிறக்குஞ்செத்திழலை யடுத்த வெல்லா மிக்கதழலவாழவான விதமேபோலத், தன்பிறப்பில்கிபிறவா ன்வசமேசாகான் சடைமேனாமணித்தசந்திரஞெப்பானே.

(இ-ள்) இழிந்தகுலத்திற் பிறந்தவனானுந் குருமுகத்தயாயிற் சரநூலைச்சொல்லக்கேட்டு இதனையுணர்ந்து இன்னுந் சரம்பார்க்கவல்ல னாலும் அன்யாமேயாவன் வேற்றுமையிலலை, வேறுபுத் தன்னை யடைந்தவற்றையுத் தன்னுருவாக்கிக்கொள்ளு மியலெயால் ஆவன் ய மேயாவன் ஆவமாய்ப்பிறத்திரான், இன்னம் விதேசஸாபாய்க் கொள்ளு மளவில சடாயாற்றில சாமணிக்நிராக்ந்து சந்திரன் சரமறைவனென்ற, மேலவீர்நிருப்பான்—எ-று, (ரு)

சரநூலாசன்திர—புத்திந்

உ

சிவமயம்.

பொதியமலைப் லெழுந்தருளிய

அகத்தியமகாமுனிவர்,

செய்தருளிய

பஞ்சபட்சிசாஸ்திரம்,

பாயிரம்

ஆதிபராபர வஸ்துவிலுடைய கிருபையினாலே கடல்கூழ்ந்த பூ
லோகத்திலுள்ள மாந்தர்களுக்குத் துணைக்காரணமாகப் பொதியைய
ங்கிரியி லெழுந்தருளியிராநின்ற பரமோபதேச சினமய வேதாந்த சி
ரோமணியாகிய [அகத்தியமகாமுனிவர்.] தமது ஆவியினுலெழுந்த
பஞ்சாக்ஷரக்கியானத்தைப் பகழிகளைத்தென்றும், அவற்றின் செய்கை
களைத்தென்றும், யாவருஞ் [சோதிட சொரூபமாயறியு] மிச்சாஸ்திரத்
தினால் பலன்பெறும்படி யதீஸ்வராளாலே ஏற்படுத்திய சரிதை கிரி
யை-யோகம்-ஞானம் என்னும் நான்கு பூசைக்காரர்களுக்கும், பிரம
க்ஷத்திரிய-வைசிய-சூத்திரர்களுக்கும் மேகக்ஷ சாம்பிராச்சிய சைதன்
னியத்தை அவாவர்களுடைய சாதனத்துக்கிடையந்த சாலோக-சாமீ
ய-சொரூப-சாப்ச்சியபதவியை யடைவிக்கும்பொருட்டு முதலாலாயே
ற்படுத்திய [பஞ்சபட்சிசாஸ்திரத்தில்,] முதலாவது பகழிராஸ்திரவகை
களும், இரண்டாவது பூர்வபக்ஷம் பதல்வகுப்பும், மூன்றாவது பூர்வ
பக்ஷமிராவகுப்பும், நான்காவது அமரபட்சம் பதல்வகுப்பும், ஐந்தா
வது அமரபக்ஷமிராவகுப்பும், ஆறாவது அவைகளின் செய்களைப்
பலன்களும், ஏழாவது பகழிகளின்பயனும், எட்டாவது குறிக்கொள்
பயனும், ஒன்பதாவது கணிதவிலக்கணப்பயனும், பத்தாவது சாதன
விலக்கணப்பயனும், சூக்ஷ்மமாகச் சொல்லி யிருந்தவைகளுடன் திரு
ஷ்டாந்தமாகக் காஞ்சிபுரத்தி லெழுந்தருளியிருந்த மதுரைச் சிதம்பர
தேவிகர் மடத்து ஆனைப்புலவாகிய [பாணிக்கத்தம்பிராவவர்கள்

(இ-ள்) ஆகாயத்தில மந்திரஞ்செபிக்க விற்போர்செய்ய நன்று இது சூரியகலைக்கு மொக்கும், இது நிற்கச் சந்திரன்சையானாலும் அலலது சந்திரனேயானாலும், சூரியனே யானாலும் வந்தவன் பூரணபாடசத்தினின்றால் அவன்வந்தகாரியம் நன்றும், இதுபோக திசை ஆண் பெண் சூரியம்பூரணம் எழுத்து இவைமுதலாய்ச்சொல்லப்பட்ட இச்சரநூலினுள் நுட்பப்பொருள்களைக் கண்டு இது இன்னதென்றும் அது இன்னதென்றும் நிருமிக்கவல்லவன் சரம்பார்த்தவல்லவன் அவ்வழவனல்லாதவனென்றற்கு,

சரம்பார்ப்போ நியலபு

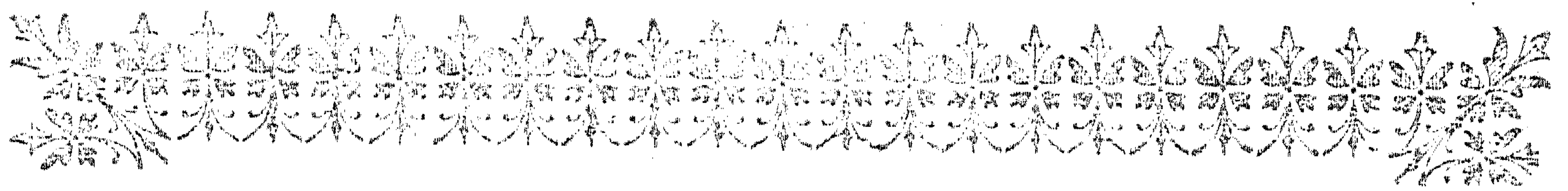
நன்றானமறைவலிலார் குலமானுவென் னமுறைத்தசரநூலின டைதப்பாம, லென்றாரும்பார்ப்பவரேபூமிதேவ ரிசைந்தமாலிடப்பிற ப்பினின்பங்கொள்வார், குன்றாதமாபறவையெரும்புதாரும் கொழமுந் ந்தினளவறிந்துகொண்டுவாழ்த்து, பொன்றானதெய்வம்பொருந்தவா ர்கள் புதுதுவார்புன்பிறப்பிற் புகலாதாரே.

(இ-ள்) கலலபிராமணக்குலத்தவராய்ப்பிறந்தாலுமென்னும் ஆல லதிழிந்தகுலத்தவராய்ப்பிறந்து மென்னும், இச்சரநூலுணர்ந்து இத னடைதப்பாமல பார்ப்பவரே பிராமணராவர் சராசரங்களினுடைய த ன்மைகளையறிந்தவராக இப்பூமியின்கண் இவரே தேவரென யாகாரா ட்பூசிக்கப்பட்டு வாழ்த்து பரம்பொருளிற சராய்யமடைவர்பார்க்கமா ட்டாதவர் இழிந்தகுலத்தினராய்ப் புன்பிறப்பிற் பிறந்துகொண்டிருப் பார்கள்—எ-று, (௩௦)

புன்பிறப்பிறப்பிறக்கினுஞ் சற்குருமுதந்தாற் பொருந்தியபிற் சர நூலைப்புகலக்கேட்டு, நன்குணர்ந்துநெறிபடம்போய்யானவரே னாமன னென்றிரண்டிலலை கலலக்கேட்கின், மின்பிறக்குஞ்செய்திழலை யாதந்த வெல்லா மிக்கதழலவடிவான விறமேயோலத், தன்பிறப்பில்கிறிதனை ன்வசமேசாகான் சடைமேனாமணித்தசந்திரஞ்செய்யான.

(இ-ள்) இழிந்தகுலத்திற் பிறந்தவனானவன் குருமுதந்தவராய்ச் சரநூலைச்சொல்லக்கேட்டு இதனையுணர்ந்து இவ்வழி யாய்வான் யான னாலும அன்னாமேயாவன் வேற்றுமையிலலை, கெழுப்புத் தன்னை யடைந்த உற்றைபுத் தன்னுருகாக்கிக்கொள்ள, மியலேயால் அவன் சர மேயாவன் ஆவமாய்ப்பிறத்திறான், இன்னம் கிறிசஷாமாய்க் கிரகண மளவில சடாயாததினை சாமணிக்ந்திராரின்ற சந்திரம்போன்றவன் தன் மேல விற்றிருப்பான்—எ-று, (௩௧)

சரநூலாவந்திவன்வழித்த

உ

சிவமயம்.

பொதியமலை லெழுந்தருளிய

அகத்தியமகாமுனிவர்,

செய்தருளிய

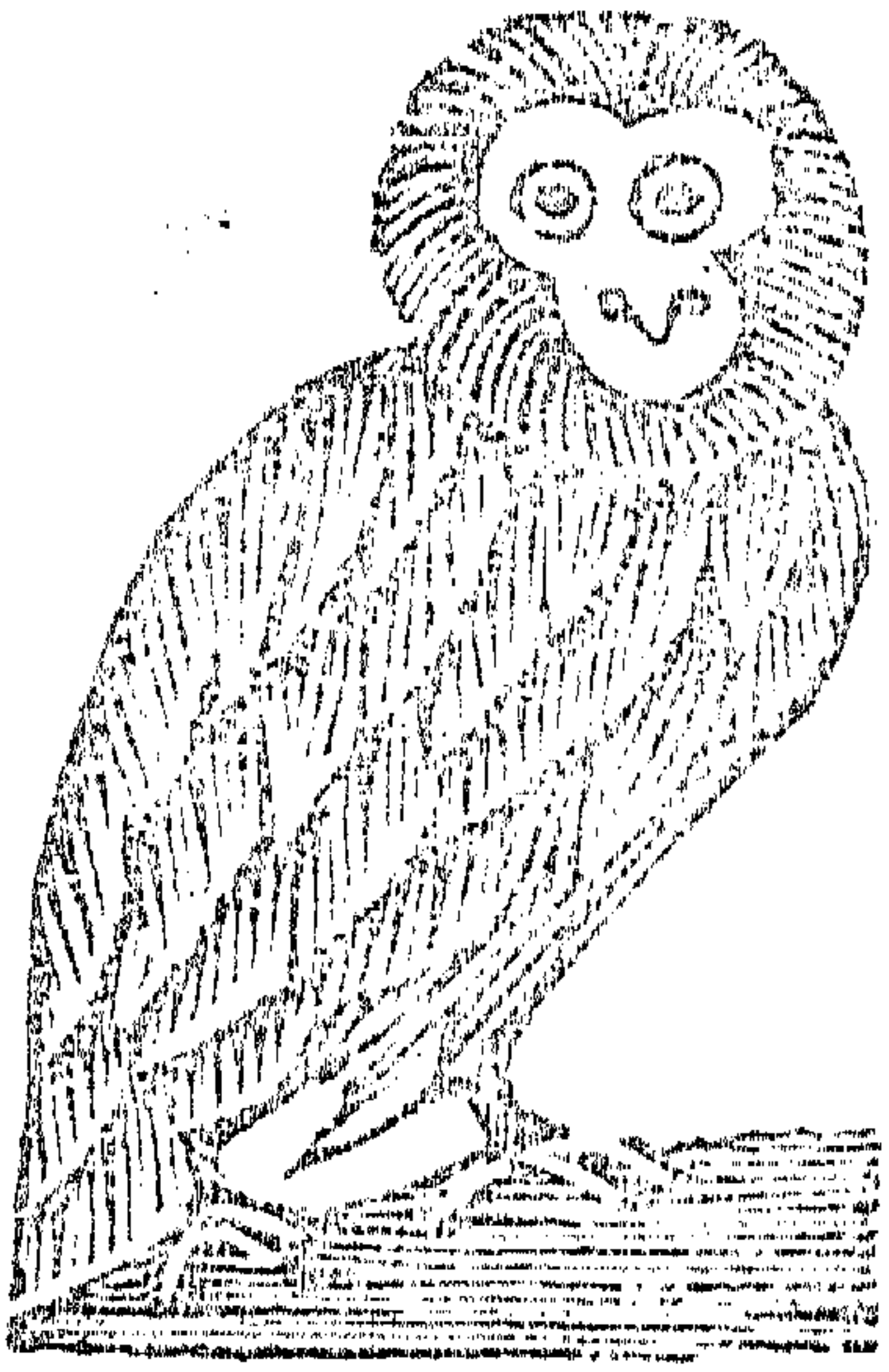
பஞ்சபட்சிசாஸ்திரம்,

பாயிரம்

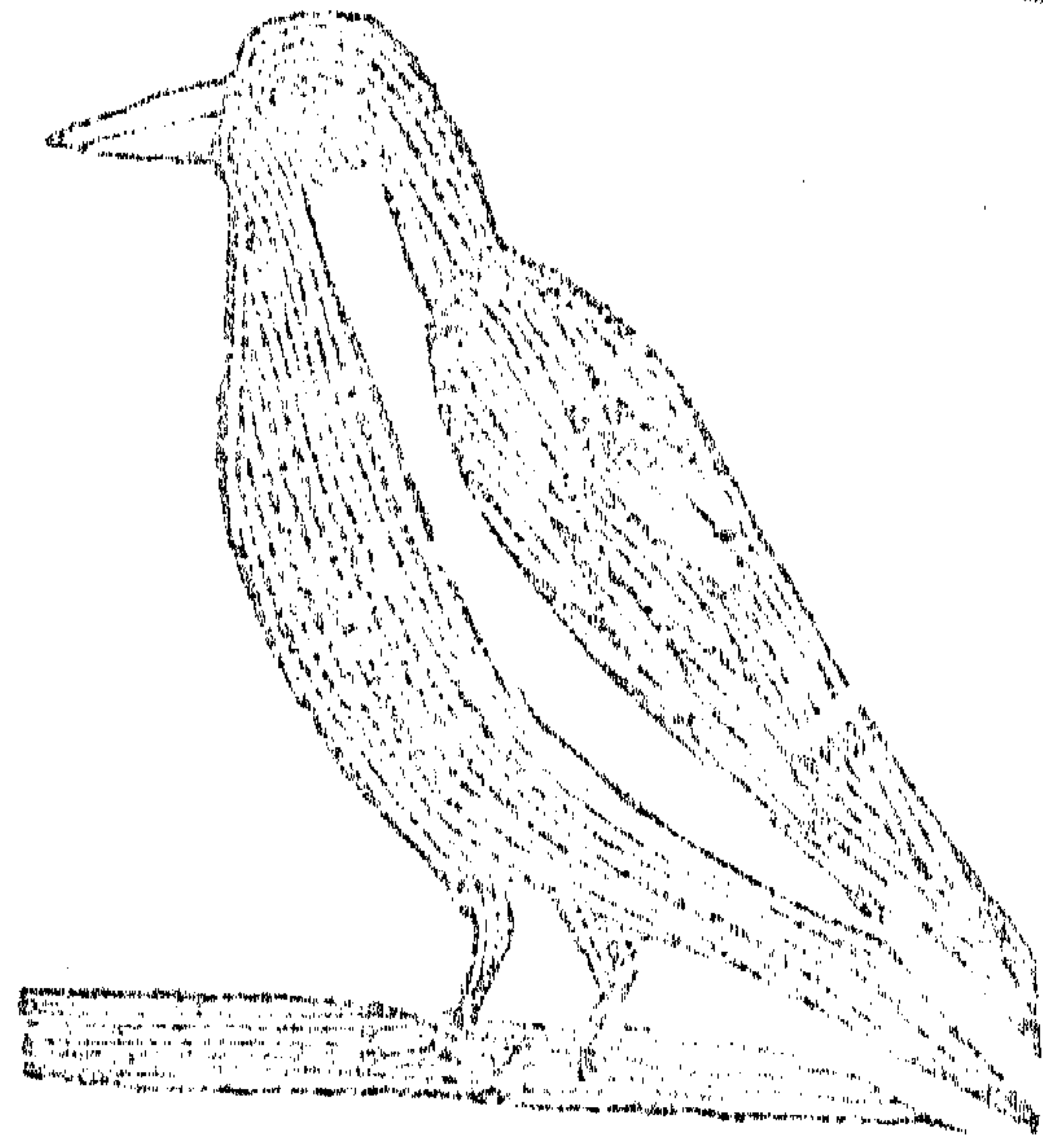
ஆதிபாபா வஸ்துவினுடைய கிருபையினாலே கடல்குழந்த பூ
லோகத்திலுள்ள மாந்தர்களுக்குத் துணைக்காரணமாகப் பொதியைய
ங்கிரியி லெழுந்தருளியிராநின்ற பரமோபதேச சினமய வேதாந்த சி
ரோமணியாகிய [அகத்தியமகாமுனிவர்.] தமது ஆவியினாலெழுந்த
பஞ்சாக்ஷரக்கியானத்தைப் பகழிகளைத்தென்னும், அவற்றின் செய்கை
களைத்தென்னும், யாவருஞ் [சொதிட சொரூபமாயறிய] மிச்சாஸ்திரத்
தினால் பலன்பெறும்படி யதீஸ்வராளாலே ஏற்படுத்திய சரிதை கிரி
யை-யோகம்-ஞானம் என்னும் நான்கு பூசைக்காரர்களுக்கும், பிரம
கூத்திரிய-வைசிய-சூத்திரர்களுக்கும் மோகூ சாம்பிராச்சிய சைதன்
னியத்தை அவாவர்களுடைய சாதனத்துக்கிடையந்த சாலோக-சாமீ
ப-சாரூப-சாயுச்சியபதவியை யடைவிக்கும்பொருட்டு முதலாலா யே
ற்படுத்திய [பஞ்சபட்சிசாஸ்திரத்தில்,] முதலாவது பகழிராஸ்திரவகை
களும், இரண்டாவது பூர்வபகூம் பகல்வகுப்பும், மூன்றாவது பூர்வ
பகூம்பிராவகுப்பும், நான்காவது அமரபட்சம் பகல்வகுப்பும், ஐந்தா
வது அமரபகூம்பிராவகுப்பும், ஆறாவது அவைகளின் செய்களைப்
பலன்களும், ஏழாவது பகழிகளின் பயனும், எட்டாவது ருதிகொள்
பயனும், ஒன்பதாவது கணிதவினைக்கணப்பயனும், பத்தாவது சாதன
வினைக்கணப்பயனும், குகூபமாகச் சொல்லி விருந்தவைகளுடன் திரு
ஷ்டாந்தமாகக் காஞ்சிபுரத்தி லெழுந்தருளியிருந்த மதுரைச் சிதம்பர
மேசிகர் மாந்நு ஆரீனம்மலையாகிய [பாணிக்கத்தம்பிராவவர்]கள்

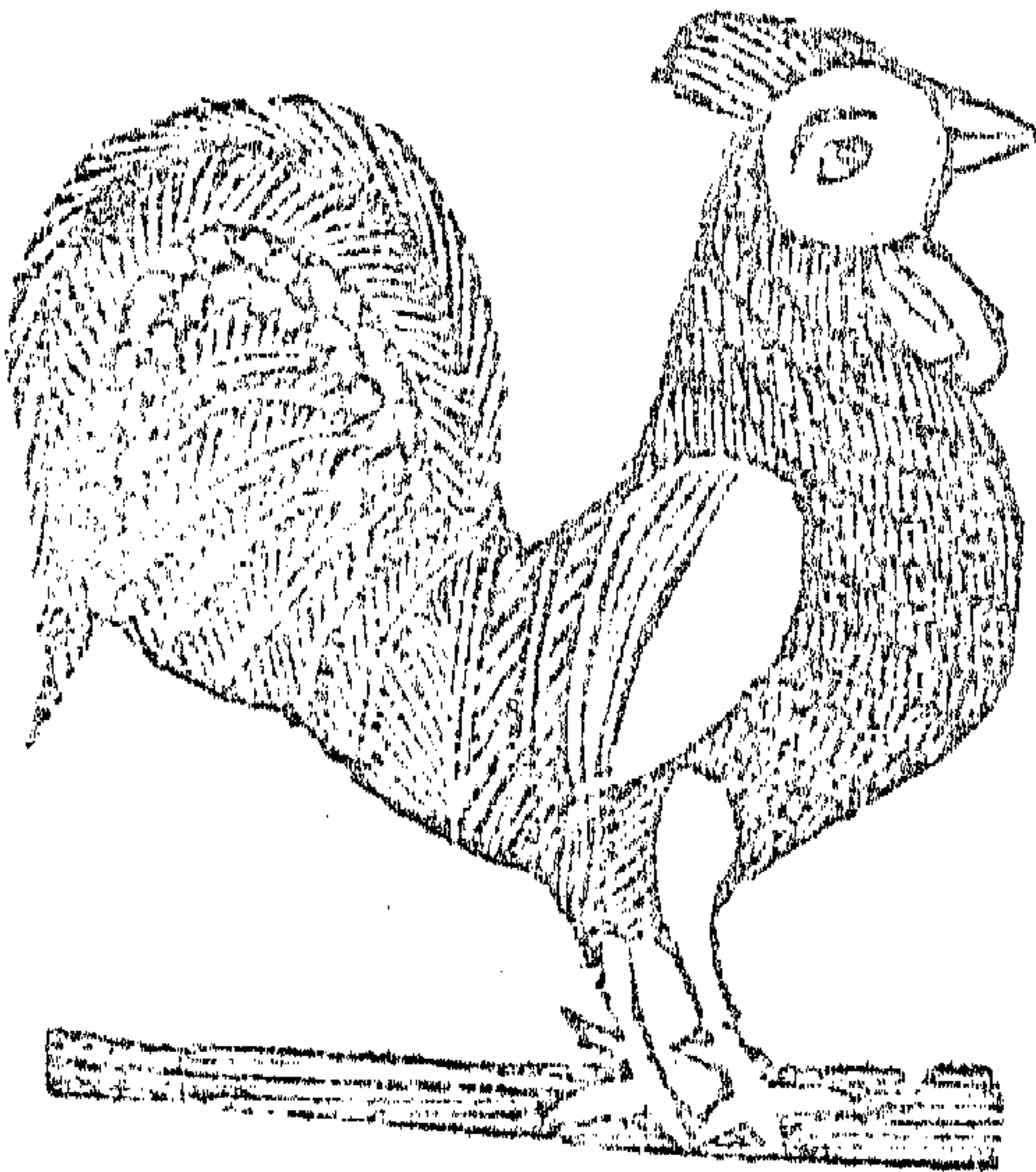
அ. வல்லூறு

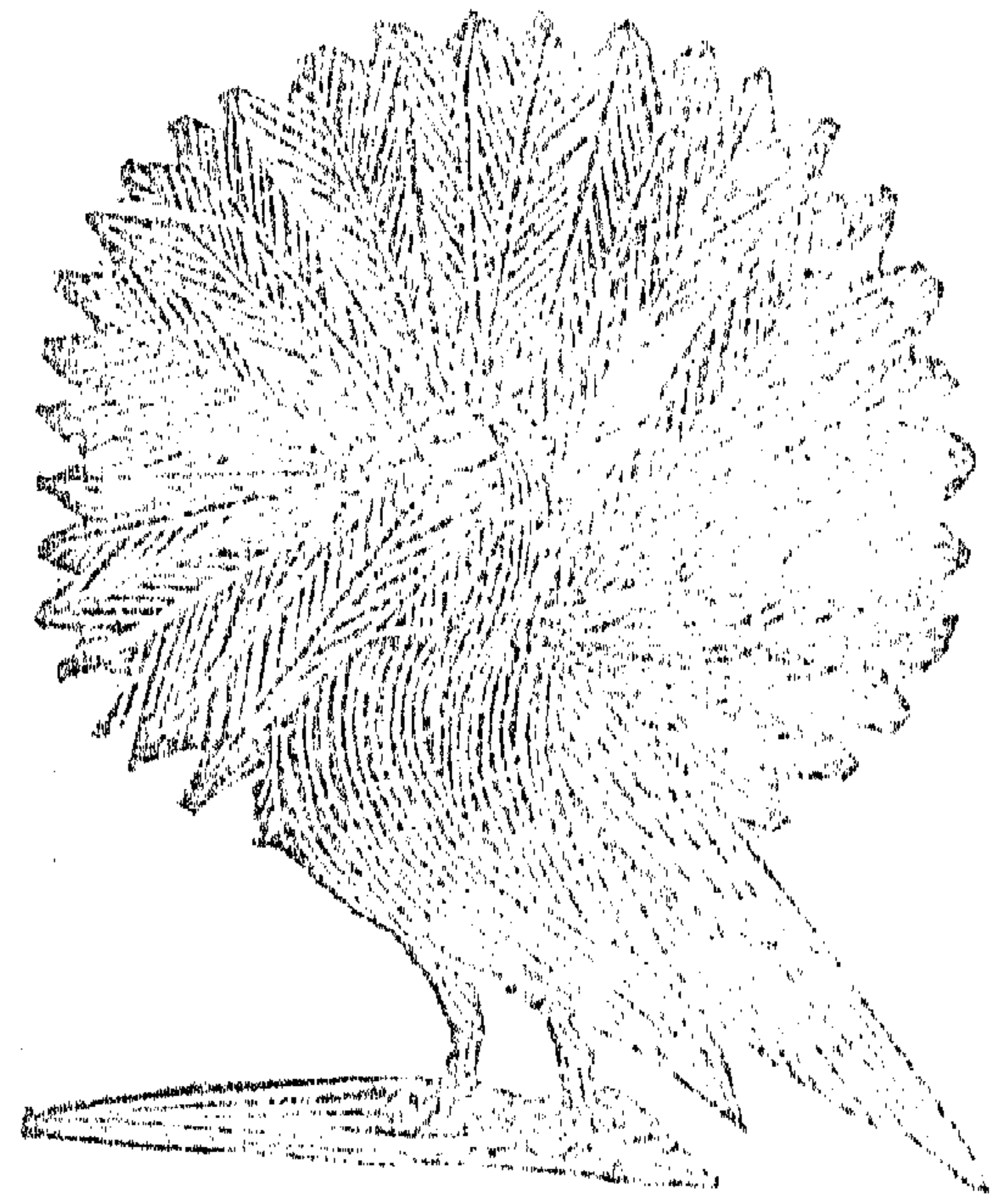
இ. ஆந்தை

உ. காகம்.

எ. கோழி.

ஒ. மயில்.

பஞ்சபட்சிகளும் அதற்குரிய அட்சரங்களும்.
 அகாமேவல்லூறு ஆந்தைகாமதாம்
 உகாங்கருங்காக முன்னிப்பகரில்
 எகரமதுகோழி யெஞ்ஞான் லாமஞ்ஞை
 ஓகாமுயிர்மெய்யார் துரை.
 வல்லூரென்பது டேகை, கருங்குருமானெனப்படும், அந்தியுமி
 வற்றின் உயிர்மெய்களா லுணர்த்தப்படும்.

பக்தம் இரண்டிற்கும்.

பட்சிகளின் செய்கைக்குறிப்பு

அறுசீர்க்கழி நெடி லடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஊண்டையாக நித்திரை மரணம் உயர்பகலிரவிலுண்டு
நீணிலத்தாக செய்துபின் செற்று நெறியுட னடந்துமேயறங்கும்
பூனுறு மமரபக்க நற்பகலுண் பொன்றியுந் துயின்றரசாகிச்
சேனுறுநடையுண் நெங்கியே சென்றுஞ் செற்றரசாளு நள்லரவே. ()

பூர்வபக்தம் அமரபக்தங்களுக்கு நிதி பதினைந்தாகவும்
நிதி ஒன்றுக்கு சாமம் பத்தாகவும் சாமம் ஒன்றுக்கு நாழிகைப் பகுதி

ஒன்றேகா லொன்றரைபீ ரொன்று முக்காலகைக்கும்
கன்றாக விவ்வாறு நாழிகையுங்—குன்று
வளர்பிறைக்குந் தேய்பிறைக்கும் வாலாயாஞ் குஷ
வளமுரைத்தார் முன்னோர் வகுத்து.

நாழிகை ஆறு கூடியசாமம் ஒன்றுக்கு

செய்கைப்பகுதி.

மறித்து மொருவகையால் வண்கடி கையாறுந்
தெறித்ததொரு சூக்குமத்தைச் சேரத்—குறித்திடுங்கா
லுண்டு கடந்தாண் நெய்தி யிருந்தமே
வண்டனைப கண்ணாய் மதி. (ஈ)

வினைப்பகுதி,

உண்பாணுந் கொன்றேகா லொன்றரைபிற் குண்டக்க
கண்பார்த் தரசிரண்டிற் காண்டோமே—பண்பாசத்
தூங்குவது முக்காலாய்த் துஞ்சுவது தானரையாய்த்
பாங்குடைய பட்சி பலன்

(இவற்றுள்,) முன்னை மூன்றி் செய்யுள்களின் பயனறிபுட்படி பூர்
வபட்சம்நிதி பதினைந்து அமரபட்சம் நிதி பதினைந்து நிதி ஒன்றிற்கு
பகல்றாமம் ஐந்து இராச்சாமம் ஐந்து சாமம் ஒன்றிற்கு நாழிகை யா
று-அவற்றுள் உதிக்கின்ற பட்சிமுறையே முதற்சாமம்-உண்டு-இரண்
டாஞ்சாமம்-கடந்து, மூன்றுஞ்சாமம் அரசாணி நான்காஞ்சாமம் தூங்
கி, ஐந்தாஞ்சாமத்தில்காகும், அன்றியும் அவற்றுள் அந்தரபுத்திபார்
க்குமிடத்தில் உண்கின்றபட்சிக்கு நாழிகை-கவ-கடக்கின்றபட்சிக்குநா
ழிகை-க,உ-அாகபட்சிக்கு நாழிகை-உ-உறங்கும்பட்சிக்கு நாழினை-த
இறக்கும்பட்சிக்கு நாழிகை-உ-ஆகநாழிகை ஆறுக்கு சாமம் ஒன்று
அடையேகண்டு கொள்வாம்.

இந்நூல்காப்புமுதல்-க-செய்யுள்களின் பயனறியச்
சூக்குமச் சக்கரம்.

பூர்வபட்சம்,		அமாபட்சம்	
பகல்,	இரவு,	பகல்,	இரவு,
அ - வல்லூறு உண்டி - கவ	உ - காகம் உண்டி - கவ	ஒ - மயில் உண்டி - கவ	எ - கோழி, உண்டி - கவ
இ - ஆத்தை நடை - க, ஹ	இ - ஆத்தை அரசு - உ	உ - காகம் மாணம் - , ஹ	உ - காகம், நூக்கம் - டு
உ - காகம் அரசு - உ	அ - வல்லூறு மாணம் - , ஹ	அ - வல்லூறு நூக்கம் - டு	இ - ஆத்தை, நடை - க, ஹ
எ - கோழி நூக்கம் - டு	ஒ - மயில் நடை - க, ஹ	எ - கோழி அரசு - உ	அ - வல்லூறு மாணம் - , ஹ
ஒ - மயில் மாணம் - , ஹ	எ - கோழி நூக்கம் - டு	இ - ஆத்தை நடை - க, ஹ	ஒ - மயில், அரசு - உ,

இவற்றிற்கிணங்க-உள்ளமுடைய சூடாமணிச்சோதிடத்தி

விரும்பெடுக்தெழுதியது.

நக்சைமுதலிய நிதி பிரிவு.

வினவின்முதற் நிதியாலும் பதினொன்று நக்சை
மேவிரண்டேழ் பன்னிரண்டும் வினங்கும்பத்தினா
யினியதொரு மூன்றெட்டும் பதின்மூன்றுஞ் சையையா
மிருத்தையொன்பா னுக்கும் பதினான்குமாரும்
புனைகுழலாய் பஞ்சமியும்பத்து முவர் தாமும்
பூரண மென்மறி யலவன் கோன்மகாஞ் சாமாக்.
கனிவிடைதேள் குடஞ் சிங்கம் நிலைராபியாகுந்
தனுயிதுனம் கன்னியு மீன் னுடையவெனந் தருமே.

(இதனுள்.)

பிரதமை-சஷ்டி-ஏகாதேசி-இம்மூன்றிற்கும் நக்தையென்றும்
விதியை-சத்தமி-நவாதி-இம்மூன்றிற்கும் பத்தியையென்றும்
திரிதிகை-அஷ்டமி-திரயோதி-இம்மூன்றிற்கும் சபையென்றும்
சதுர்த்தி-நவமி-சதுர்த்தி-இம்மூன்றிற்கும் இருத்தையென்றும்
பஞ்சமி-தசமி-உவா-இம்மூன்றிற்கும் பூரணையென்றும் பெயராம்
அன்றியும்-மேடம்-கர்கடகம்-நாலாம்-மகரம் இவைநான்கும் சரராகிக
இடபம்-விருச்சிகம்-சுரபம்-சிங்கம்-இவைநான்கும் ஸ்திரராகிகள் [ள்
தனுசு-மிதுனம்-கன்னி-மீனம்-இவைநான்கும் உபயராகிகளென்றற்க

சந்திரகாட் கூறுபாடாகிய திதிப்புணர்ச்சிச் சக்கரம்.

சந்திரன் கூறு.	முதற்பக்கம் நக்தை,	உ-ம் பக்கம் பத்திரை	ந-ம் பக்கம் சபை	ச-ம் பக்கம் இருத்தை	இ-ம் பக்கம் பூரணை
முதல் வட்டம்	பிரதமை	விதியை	திரிதிகை	சதுர்த்தி	பஞ்சமி
'உ-ம் வட்டம்	சஷ்டி	சத்தமி	அஷ்டமி	நவமி	தசமி
ந-ம் வட்டம்	ஏகாதேசி	நவாதி	திரயோதி	சதுர்த்தி	உவா

நிமித்தராகிச் சதுஷ்டி யபாசிய இராகிப்புணர்ச்சிச் சக்கரம்

சரராகிகள்	நிலை ராகிகள்	உபயராகிகள்
மேடம்	இடபம்	மிதுனம்
கர்கடகம்	சிங்கம்	கன்னி
நாலாம்	விருச்சிகம்	தனுசு
மகரம்	சுரபம்	மீனம்

சந்திரன்பக்தம் ரு-க்கும்-வாரம்-எ-க்கும் அஷாம்புணர்ச்சி

அறுசீர்க்கழறிநெடி லடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஊர்கோணந்தைக்கதிர் செவ்வாய் உகர்மொங்கும் பத்திரையாம்
தேர்கோளருணன்மதி இகரஞ் சையையும் பொன்னும் உகமதாம்
வெர்சோளிருத்தைப்புக்ளகாம் வெய்யசனி பூரணை ஓகாம்
ஏர்கோளிடையாய்பகற்கழிகை யிவ்வாறியையுண்சொன்னோமே.

(இதனுள்,) சந்திரன் முதற்பக்தமாகிய நந்தையில் அகரம் குரமிநு
செவ்வா யிவ்விரண்டுவாரங்களிலேயும் உண்ணும் இரண்டாய்பக்தமா
கிய பத்திரையில், இகரம் புதன் திங்கள் இவ்விரண்டுவாரங்களிலேயும்
உண்ணும், மூன்றாய்பக்தமாகிய சனையில் உகாம் குருவாரத்தில் உ
ண்ணும் நான்காய்பக்தமாகிய இருத்தையில் எகாம் கக்கிரவாரத்தில்
உண்ணும் ஐந்தாய்பக்தமாகிய பூரணையில் ஓகாம் சனிவாரத்தில் உண்
ணும் அன்றியும் மெற்சொன்னவைகளில் உத்யாதி முதல் அஷ்டம்
மிறுதியாய் ஈடு காழிகையும் அடைவே ஊன்சொன்னு மெனபதாம்.

அட்சரம்புணர்ச்சிச் சக்கரம்,

வாரம்	உண்	டை	அக	கூர்	காவ
நந்தை குரமிநு செவ்வாய்	அ	இ	உ	எ	ஓ
பத்திரை திங்கள் புதன்	இ	உ	எ	ஓ	அ
சைய வியழம்	உ	எ	ஓ	அ	இ
இருத்தை வெள்ளி	எ	ஓ	அ	இ	உ
பூரணை சனி	ஓ	அ	இ	உ	எ

அகாரம் ஐத்திற்கும் பகழி புணர்ச்சி.

சொன்னவகரம்வல்லுநான் மெயிகரமாந்தையினான்
முன்னேகரங்கொடியூனா மொழியில்எகரங்கொழியினான்
பன்னுஒகரமஞ்சையினாண்பண்டையடைவேபறவைகளான்
துண்ணுமிரண்டுடை முடிஞ்ஹுறக்கரான் குசாவந்தே.

(இதனுள்) குறுக்குவரியாக ஆறுகோடிமுத்து அவ்வகையே நெடு
க்கிலையும் ஆறுகோடிமுத்துச் சதுரமாகி ஒவ்வொரு திசைக்கு ஐந்
துவிடாக்கி முதல்வீட்டில் அகரமாகிய வல்லுறு உண்ணும் இரண்
டாம்வீட்டில் இகரமாகிய ஆந்தை உண்ணு முன்றும் வீட்டில் உக
ரமாகிய காகம்உண்ணும், நான்காம்வீட்டில் எகரமாகிய கொழி உண்
னும், ஐந்தாம்வீட்டில் ஒகரமாகிய மயில்உண்ணும், அன்றியும் இல்
வடைவே யுண்கிறபட்சி இரண்டாம்வீட்டில் நடக்கவும், முன்றும்வீ
ட்டில் அரசசெய்யவும், நான்காம்வீட்டில் உறங்கவும், ஐந்தாம்வீட்டி
ல் இறக்கவும், ஆக இருபத்தைந்துவிடிலேயும் வாரம் ஒன்றுக்குப்
பகல்சாமம் ஐந்துக்கும், பட்சிகளைந்தும் செய்கைகளைத்திலேயும் அம
ர்ந்திருக்கு மென்னவுமாம், (ந)

பகழிப் புணர்ச்சிச்சக்கரம்.

சாரம் விபரம்	முடியுதிசெ வ்வாய் அ-வல்லு	நிலகளைபுதளை பத்தினை இ-ஆந்தை	மையாழம் சனைய உ-காகம்	வகைகள் திருந்தை எ-கொழி	சனி பூரணை ஒ-மயில்
முதல் சாரம்,	உண்டி-கவ *	உண்டி-கவ *	உண்டி-கவ *	உண்டி-கவ *	உண்டி-கவ *
உ-ம் சாரம்	நடை-க,டு *	நடை-க,டு *	நடை-க,டு *	நடை-க,டு *	நடை-க,டு *
உ-ம் சாரம்,	அரச-உ- *	அரச-உ- *	அரச-உ- *	அரச-உ- *	அரச-உ- *
ச-ம் சாரம்,	நாக்கம்-ந *	நாக்கம்-ந *	நாக்கம்-ந *	நாக்கம்-ந *	நாக்கம்-ந *
டு-ம் சாரம்,	காவி-டு *	காவி-டு *	காவி-டு *	காவி-டு *	காவி-டு *

அகூதரலங்காரப் பொருத்தம்.

இயம்புமுன் செழுத்தேபால ஸிரண்டதுகுமான்மூன்றே
வயம்புரம்போலுநான்கு விருத்தனேமாணனைந்தாம்
பயன்கொடன்பெயரெழுத்தும் பாவியேபார்ப்பதாலே
வியனுடன்குக்கியெட்டிற் கழித்தெனும்வெற்றிபாரே,

(இதனுள்) அ-இ-உ-எ-ஓ என்கின ஐக்கெழுத்தையும் சங்கரத்தில
கூறாது இவ்வடைவில தன்பெயரெழுத்தும் பார்த்தால் இரண்
திரண்டொழுத்தாகில் பாலனென்றும் இரண்டா மெழுத்தாகில் குமா
னென்றும், மூன்றாமெழுத்தாகில் அரசனென்றும், நான்காமெழுத்தா
கில் விருத்தனென்றும், ஐந்தா மெழுத்தாகில் மாணனென்றுஞ் சொ
கப்பட்படுப, அன்றியும் வேறுமுறை-பாலன்-குமான்-அரசன்-விருத்த
ன்-பாலன்-இவற்றிற்கு முறையே வெழுத்துக்களாவன, அ-ஆ-இ-ஈ-
ஐ-உ-ஊ-ஓ-ஔ-ஏ-ஒ-ஓ-பட்டுடைத்தலைவன் பெய ரெழுத்தைப் பா
லதானமாகக்கொண் ணெண்ணவேண்டும், இவற்றுன் முன்னை மூன்
றும் நன்மைபயக்கும், பின்னையமூன்றும தீமைபயக்கும், இவை எற்
றில் நாலும் அஞ்சம்ஆகாது தன்னுடைய பூர்வ நாமத்தில் அந்தச்சா
வெருச்சைக நீக்கிவின்றவெழுத்தையெண்ணிப் பக்கத்தில் பெருக்கு எட்
தெழுத்தி னுரின்ற சேடத்தை யதிக்தால் இரண்டினுன் ஏற்றமான மெ
யா பெ ருத்து விமன்றவாறு, (இ)

காமயோனிப்பொருத்தம்.

பேரெழுத்தெண்ணியேழிற் பெருக்கியேயெட்டிற்சீந்து
பாரமாய்கின்றசேடம் பருந்துமுன் னாகவெண்ணி
கோதேயோனியென்று நின்றதுபகையதாகும்
ஏரதாசரிமுன்னெண்ணி யியல்புடன் பேரணிதாலே.

இருவருன் வெற்றிப்பொருத்தம்.

ஒருவரையொருவர்வெல்ல வுபாயத்தையறியவேண்டி
விருவார்தம்பெயரிலுள்ள வியலெழுத்தையெண்ணிப்
பெருகியபத்தினாலே பெருக்கியேயெட்டிற்சீபச்
சிறியவர்பெரியவர்க்குத்தோற்பகுதிண்ணைந்தானே.

அருக்கனில் — கவிவிருத்தம்.

அருக்கனிலையாங்கருட னானதொருபூனைக்
செருக்கினருஞ்சிங்கமொரு செங்கதிரனைநாய்
கருக்கும்விழிகாக மெலிகாரனைமுயலும்
இருக்குமிடமாய்க்துபல னைக்காசெய்க்கோ,

பட்டுவிலுவு.

சித்திராமூன்றுமாதம் தெற்றெழுதியாகும்
மற்றேருருமூன்றுமாதம் வருஷசங்காயதாகும்

ஐப்பிசிமூன்றுமாத மரியெதிராணையாகும்
தையொருமூன்றுமாதஞ் சர்ப்பமுங்கருடனும்.

(கூ)

இச்செய்யுள் ஒன்பதும் ஒருதொடர்.

உதாரணக்கவிகள்.

மண்டலபுருடன் சொன்ன நிகண்டில்
பல்லிரண்டாவது பலபெயர்க்குட்டத்தொகுதிக்
லிருந்தெடுத்தெழுதியது.
பூர்வபட்சம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

அகரமேவாதியாகவைந்துகுற்றெழுத்துதாமே
புகர்வல்லுறாந்தைகாக்கை பொற்கோழியொடுகலாபி
தொகுமுண்டிபூர்க்குவேந்து தூக்கவேர்க்குஞ்சாவாம்
பகருமைந்தொழுந்தில்வாது பற்றினுமதுவேமுன்னும்.

அமரபட்சம்.

பிற்பக்கமாகில்வேறு பேதிக்குமாதேவென்னில்
அற்புதவுண்டிசாவே யரிதுயிலாகபோக்கு
பொற்புருமாணந்தூக்க மில்லாதபொழுதையோர்ந்து
பற்பலசெய்யுட்டானே பகர்ந்திழன்மிகுந்தான்மை.

இச்செய்யுள் இரண்டும் ஒருதொடர்,
உதாரணக்கவிகள்.

பகடிரண்டிற்கும் பட்சிபாகநிலை.

முற்பக்க	உண்டி	நடை	அரசு	தூக்கம்	சாவு	பிற்பக்க
மாகிய	அ வல்லு	இ ஆந்தை	உ காகம்	எ கோழி	ஒ மயில்	மாகிய
பூர்வபகடி	நடை	அரசு	தூக்கம்	சாவு	உண்டி	அமரப கடி

இதற்குமேற்கோள் பல்லிரண்டாவது பலபெயர்க்குட்டத் தொகுதி.

வேள்ளி - பகல்,

கோழியமுதுண்ணக் குதித் துமயினடக்க
வாழுமாசன வல்லுறு - தோழிகே
னாந்தையறங்க வருங்காகத்தானிறக்
மார்த்தர்க்கழகபய் மதி

(க)

திங்கள் - புதன் - பகல்,

ஆந்தையமுதுண்ண வருங்காகத்தளடக்கப்
போய்த்திருந்தகோழியது பூபதியாஞ்—சாந்த
ம்மிலுமுறங்க மடியுமேவல்லுறு
பயிலப்புதுமையெனப்பயர்.

(எ)

வியாழம்—பகல்,

காரண்டமுண்ணக் கருங்கோழிதர்னக்
வேருண்டமாயிலும் வேந்தாகுஞ்—சீரன்மே
வல்லுறுநாங்க வலுவாந்தை தானிறக்கச்
சொல்லுறுகாட்டு தொகை.

(அ)

பூர்வபட்சத்து—பகல்

திதி-யி-நி-க்கும்-வாரங்கள்-எ-க்கும்-வாரம்-க-க்குப்-பகல்
காழிகை-நயி-க்கு-சாமம்-நி-ஆகவும்-சாமம்-க-க்கு

வாக்கியசக்கரம்,

வாக்கியம்	வாரம்	உண்டி	நடை	அரசு	தூக்கம்	சாவு
அரிது! எதோ	ஞாயிறு செவ்வா	அ வல்லு	இ ஆந்தை	உ காகம்	எ கோழி	ஒ மயில்
ஒதாதி புரே	சனி	ஒ மயில்	அ வல்லு	இ ஆந்தை	உ காகம்	எ கோ
எதோ வாதிய	வேள்ளி	எ கோழி	ஒ மயில்	அ வல்லு	இ ஆந்தை	உ காகம்
ஊரேதோ கா	வியாழ	உ காகம்	எ கோழி	ஒ மயில்	அ வல்லு	இ ஆந்தை
இதகேரோம்	திங்கள் புதன்	இ ஆந்தை	உ காகம்	எ கோழி	ஒ மயில்	அ வல்

பூர்வபட்சம் பகல்,

வாங்கள்-எ-க்குப் பகல்பகடி.

முதல்காமத்தில் உதிக்கின்றபட்சி உண்டு உ ம் சாமத்தில் கடந்து
க ம் சாமத்தில் அசாதி ச ம் சாமத்தில் தூங்கி டு ம் சாமத்தில் சாகு
ம் அன்றியும் இவற்றின் சாமம் க ள்கு எழிகை கூ க்கு அந்தப்புத்திபார்
க்குமிடத்தில் உண்டி கவகடை சலி அரசு உ தூக்கம் டி சாவு டி சூக
சாமந்தோறும் கிச்சமித்துக்கொள்கவும்.

எழுத்துமுறைச்சக்கரம்,

ஞாயிறு - செவ்வாய்.

சனி.

சா	ஊ	க	அ	ஆ	சா	சா	ஊ	க	அ	ஆ	சாவ
க	அ	இ	உ	எ	ஒ	க	ஒ	அ	இ	உ	எ
உ	ஒ	அ	இ	உ	எ	உ	எ	ஒ	அ	இ	உ
உ	எ	ஒ	அ	இ	உ	உ	உ	எ	ஒ	அ	இ
க	உ	எ	ஒ	அ	இ	க	இ	உ	எ	ஒ	அ
இ	இ	உ	எ	ஒ	அ	இ	அ	இ	உ	எ	ஒ

வெள்ளி,

வியாழம்.

சா	ஊ	க	அ	ஆ	சா	சா	ஊ	க	அ	ஆ	சாவ
க	எ	ஒ	அ	இ	உ	க	உ	எ	ஒ	அ	இ
உ	உ	எ	ஒ	அ	இ	உ	இ	உ	எ	ஒ	அ
க	இ	உ	எ	ஒ	அ	க	அ	இ	உ	எ	ஒ
க	அ	இ	உ	எ	ஒ	க	ஒ	அ	இ	உ	எ
இ	உ	எ	ஒ	அ	இ	இ	எ	ஒ	அ	இ	உ

பஞ்சபட்சசாஸ்திரம்

திங்கள் புதன்.

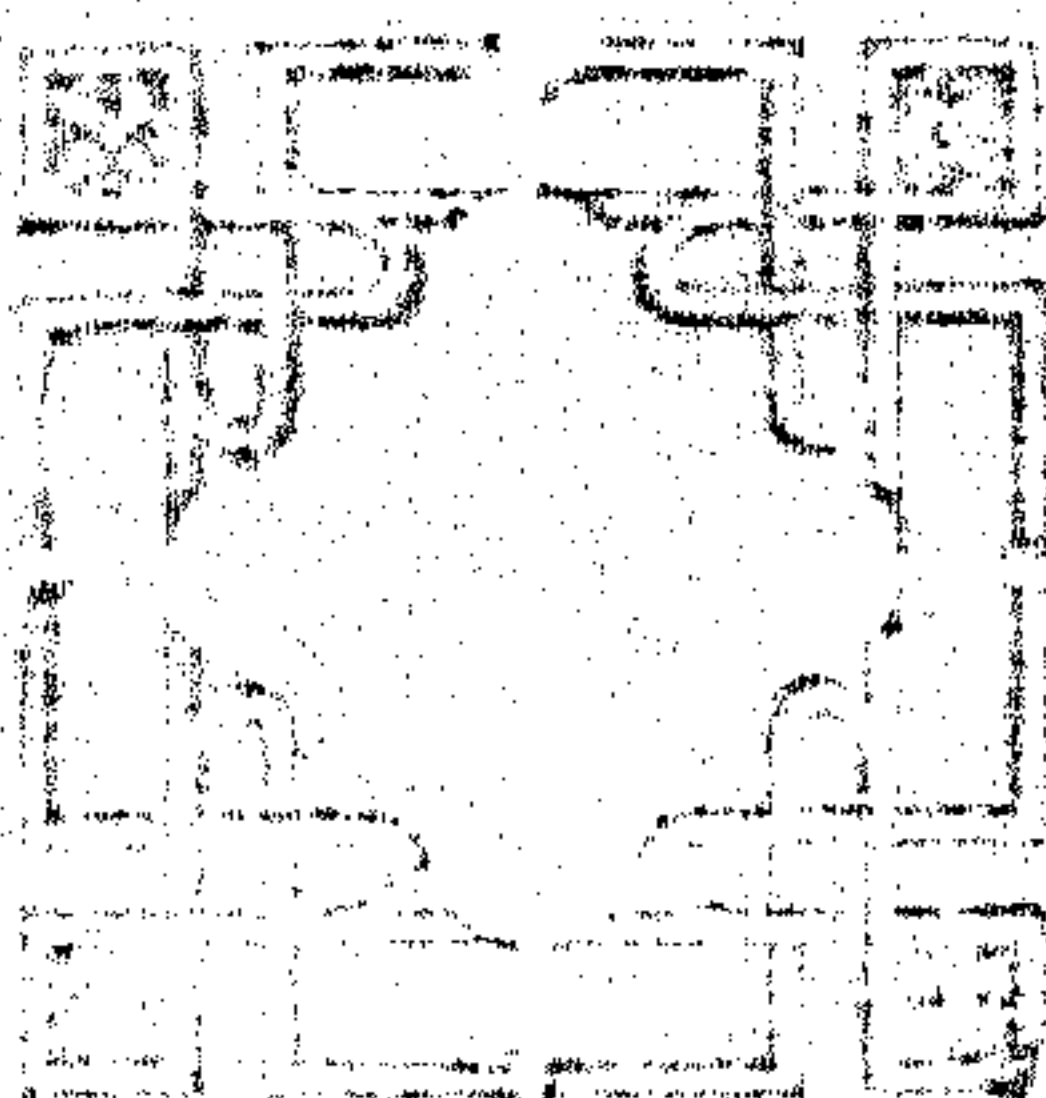
சாப	உண்	கடை	அரசு	துக்	சாவு
க	இ	உ	எ	ஒ	அ
உ	அ	இ	உ	எ	ஒ
ந	ஒ	அ	இ	உ	எ
ச	எ	ஒ	அ	இ	ஒ
ரு	உ	எ	ஒ	அ	இ

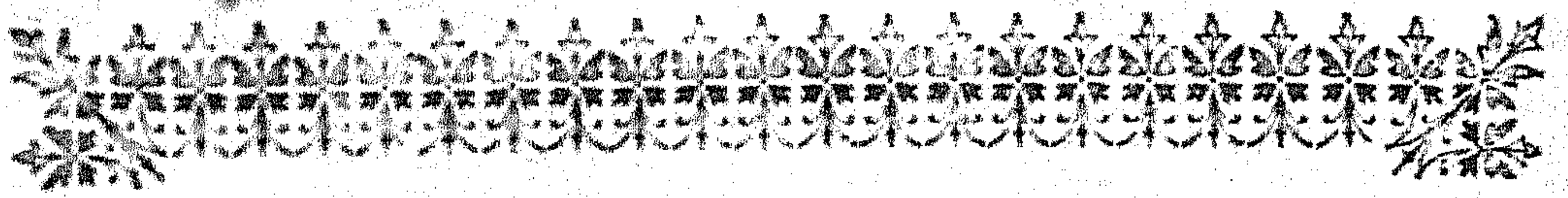
புஷ்பட்சம் பால் தொழில்முறைச் சக்கரம்.

குயிலு-செவ்வாய்,

சனி,

சா	அ	உ	க	இ	உ	எ	ஒ	சா	அ	உ	க	இ	உ	எ	ஒ
ம	வ	கீ	த	உ	க	எ	ஒ	ம	வ	கீ	த	உ	க	எ	ஒ
க	உண்	கடை	அரசு	துய்	சா	க	உண்	கடை	அரசு	துய்	சா	க	உண்	கடை	அரசு
உ	கடை	அரசு	துய்	சா	உ	உ	கடை	அரசு	துய்	சா	உ	உ	கடை	அரசு	துய்
க	அரசு	துய்	சா	உண்	க	க	அரசு	துய்	சா	உண்	க	க	அரசு	துய்	சா
ச	துய்	சா	உண்	கடை	அ	ச	துய்	சா	உண்	கடை	அ	ச	துய்	சா	உண்
இ	சா	உண்	கடை	அரசு	து	இ	சா	உண்	கடை	அரசு	து	இ	சா	உண்	கடை

மூ ன் ரு ம் அ தி க ர ம்.

பூர்வபீட்சம் வாரங்கள் ஏ - க்கும்
இராக்கவி கொச்சகக்கலிப்பா.

ஊ ன் ப க்ஷி க ள்,

ஞாயிறுசெவ்வாய்காரண்ட கல்புத்திமதிக்கோழி
மாயப்பொன்னேமயிலாகும் வளரும்வெள்ளிவல்லாரும்
ஒயாவாந்தைசனியுண்ணு முயருங்கங்குலுணர்கென்ன
ஆயும்வேலக்குறுமுனிவ விரிளாவிசைத்தவரும்பொருளே.

கேர்சைவென்பா கடைநீலைப்படகிகள்,
அந்திதனிச்செவ்வா யருக்க நருங்காகம
புத்திமதிக்கோழி போன்மயிலாம-பைத்தொடியிர்
கக்கிரளும் வல்லாறு தூயசனியாமாந்தை
பக்கிநின்றதித்தப்படி.

வாரங்கள் ஏ-க்கும் இராச்சாமங்கள் இ-க்கு
பகுத்தமைத்தல்.

அட்சரம்-ரு. பட்சி-ரு ஜாமம் இ க்கும் பயனிலை,
ஞாயிறு-செவ்வாய்-இரவு இனிசைவென்பா,
காகமமுதுண்ணக் காராந்தைதானரசாய்
வாகானவல்லாறு மாண்விழை-தோகாய்கேள்
போகயிண்டக்கப் பொற்கோழிகண்டுபிடிப்
பாகமுடனும்ந்தறிந்து டார்.

திங்கள் புதன் இரவு.
கோழியமுதுண்ணக் கூர்வாய் ~~காராந்தை~~ சாய்
* சேழியதாமாந்தையது செத்துவிடிக்-தோழிகேள்
வல்லாறுமேருமே மாயயிற்றுங்குமே
சல்லாபயிக்குமேதான்

வியாழம்-இரவு.
தோகையமுதுண்ணச் சொற்கோழிதானரசாய்க்
காகமதுசெத்துவிழைக் கண்டோமே-ஆகையினு
வாந்தையதுடக்கும் வல்லாறுந்தூங்குமெனச்
சாக்கமுனியாயறிந்து சார்.

(ரு)

வேள்ளி - திரவு.

வல்லுறுமுன்ன மாமயிலுந் சாஸாசாய்ப்
பொல்லாத கோழியது போயிறக்க-ல்லாய்கேள்
காண்டத்தாடக்கக் கண்டெயிலுமேயாந்த
சீண்டு மாலுண்டேசர்.

(க)

ஆந்தையமுதுண்ணும் வல்லுறாகசேயுஞ்
சேர்த்த யிலுதுவுஞ் சேத்துவிழும்-ஏத்தையுழிர்
கோழியது கடக்குங் கோயபாந்தகாகது
விழும் விழிதுயின்ற மேல்.

(எ)

பூர்வபக்தத்திரவுக்குவார்ப்பக்திவருட்பு,
முதல்சாமத்திலுதிக்கின்றபக்தி-உண்டு உ-ம்-சாமத்தில்
அரசனாக, உ-ம்-சாமத்தில் சேத்து,
ச-ம்சாமத்தில்- கடந்து ரு-ம் சாமத்திலு
தூங்கு மெனக்கானக.

வாக்கிய சக்கரம்.

வாக்கியம்	வாரம்	உண்	அரக	சாவு	நடை	தூக்க
கூறிய போதே	ஞாயி செவ்	உ காகம்	இ ஆத் தை	அ வல் லாறு	ஒ யில்	எ கோழி
தேடுவி மாதோ	திங்கள் புத	எ கோழி	உ காகம்	இ ஆத் தை	அ வல் லாறு	ஒ யில்
போதே கூழுவா	வியா ழம்	ஒ யில்	எ கோழி	உ காகம்	இ ஆத் தை	அ வல் லாறு
மாதோ தேடுவி	வேள் ளி	அ வல் லாறு	ஒ யில்	எ கோழி	உ காகம்	இ ஆத் தை
விறனோ கோழி	சனி	இ ஆத் தை	அ வல் லாறு	ஒ யில்	எ கோழி	உ காகம்

பூர்வபக்தம் திரவு.

வாழ்க வளம் இரப்பட்டு.

இவற்றுள் சாயந்தாபுத்தியாக்குமீடத்தில் பூர்வபட்சம்பகலைப்
போலவே இவ்வுத்தியாபட்சம்-க-க்கு கழிவை -க- க்கும் உண்டி கவ க
டை-க, ௨ - அக -உ- தூக்கம்-த-சாவு - ௨-ஆ தொழில் மாளுகல்
வருமென்று சித்தரிக்கல்.

எழுந்தருளுக்கல்.

நீக்கல்-பதல்,

வாழ்க-செவ்வாய்,

சா	ண	அ	சா	ந	தூ
க	உ	இ	அ	ஒ	எ
உ	எ	உ	இ	அ	ஒ
ந	ஒ	எ	உ	இ	அ
ச	அ	ஒ	எ	உ	இ
இ	இ	அ	ஒ	எ	உ

சா	ண	அ	சா	ந	தூ
க	எ	உ	இ	அ	ஒ
உ	ஒ	இ	உ	இ	அ
ந	அ	ஒ	எ	உ	இ
ச	இ	அ	ஒ	எ	உ
இ	உ	இ	அ	ஒ	எ

விபாழம்,

கெள்ளி,

சா	ண	அ	சா	ந	தூ
க	ஒ	எ	உ	இ	அ
உ	அ	ஒ	எ	உ	இ
ந	இ	அ	ஒ	எ	உ
ச	உ	இ	அ	ஒ	எ
இ	எ	உ	இ	அ	ஒ

சா	ண	அ	சா	ந	தூ
க	அ	ஒ	எ	உ	இ
உ	இ	அ	ஒ	எ	உ
ந	உ	இ	அ	ஒ	எ
ச	எ	உ	இ	அ	ஒ
இ	ஒ	எ	உ	இ	அ

சன்,

வேற்று முறை.

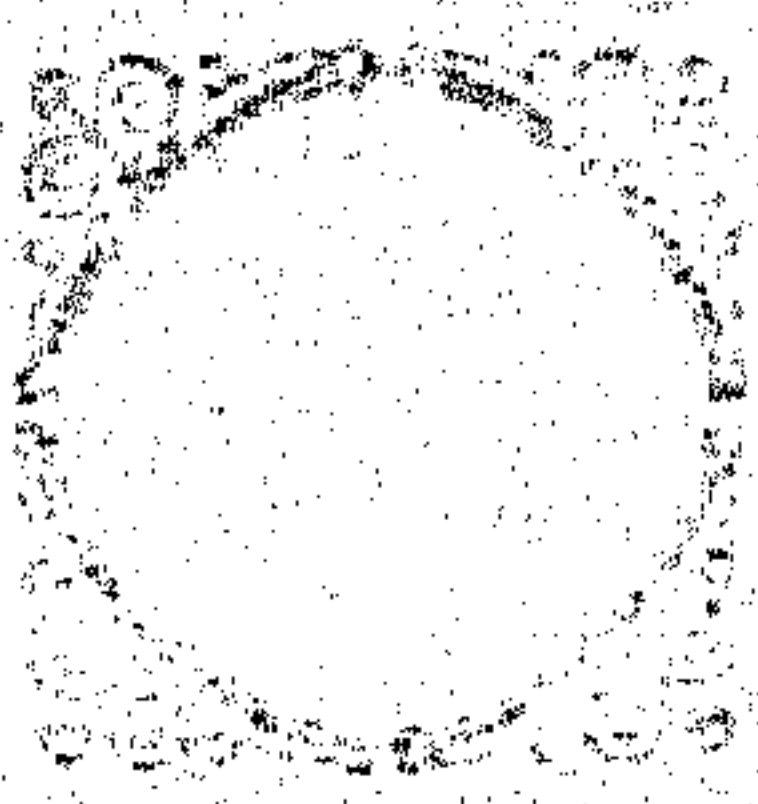
சன்	அ	இ	ஊ	எ	ஐ	ஓ	ஔ	சன்	அ	இ	ஊ	எ	ஐ	ஓ	ஔ
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
க	அ	இ	ஊ	எ	ஐ	ஓ	ஔ	க	அ	இ	ஊ	எ	ஐ	ஓ	ஔ
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
உ	அ	இ	ஊ	எ	ஐ	ஓ	ஔ	உ	அ	இ	ஊ	எ	ஐ	ஓ	ஔ
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
க	அ	இ	ஊ	எ	ஐ	ஓ	ஔ	க	அ	இ	ஊ	எ	ஐ	ஓ	ஔ
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
ச	அ	இ	ஊ	எ	ஐ	ஓ	ஔ	ச	அ	இ	ஊ	எ	ஐ	ஓ	ஔ
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
க	அ	இ	ஊ	எ	ஐ	ஓ	ஔ	க	அ	இ	ஊ	எ	ஐ	ஓ	ஔ

பஞ்சபட்சிசாஸ்திரம்.

ஞாயிறு - செவ்வாய்.

திங்கள் - புதன்.

சா	க	க	க	க	க	க	க	க	க	க	க	க	க	க	க
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
க	உ	அ	க	ச	அ	க	ச	அ	க	ச	அ	க	ச	அ	க
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
உ	அ	க	ச	அ	க	ச	அ	க	ச	அ	க	ச	அ	க	ச
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
ந	ச	அ	க	ச	அ	க	ச	அ	க	ச	அ	க	ச	அ	க
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
ச	அ	க	ச	அ	க	ச	அ	க	ச	அ	க	ச	அ	க	ச
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
இ	அ	க	ச	அ	க	ச	அ	க	ச	அ	க	ச	அ	க	ச

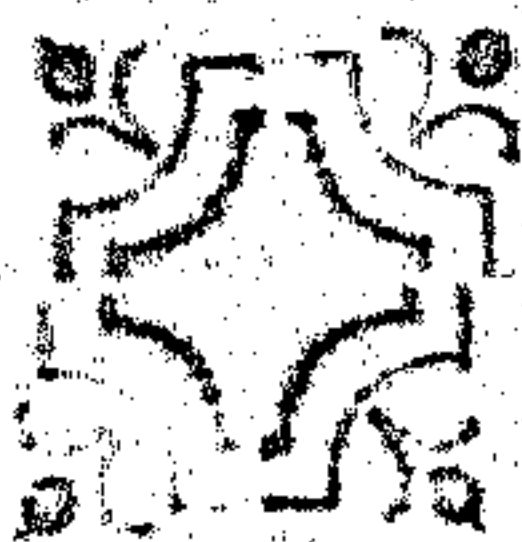
வியபுஷ்,

வேள்ளி,

சாம ம்	ஆக் ழி	வ் வாது	மயில் வாது	கோ ழி	காக ம்	ஆக் தை
க	உண்	அரசு	சாவு	நடை	தூய்	
உ	அரசு	சாவு	நடை	தூய்	உண்	
க	சாவு	நடை	தூய்	உண்	அரசு	
க	நடை	தூய்	உண்	அரசு	சாவு	
க	தூய்	உண்	அரசு	சாவு	நடை	
க	தூய்	உண்	அரசு	சாவு	நடை	

ச தி.

சாம ம்	ஆக் தை	வ் வாது	மயில் வாது	கோ ழி	காக ம்
க	உண்	அரசு	சாவு	நடை	தூய்
உ	அரசு	சாவு	நடை	தூய்	உண்
க	சாவு	நடை	தூய்	உண்	அரசு
க	நடை	தூய்	உண்	அரசு	சாவு
க	தூய்	உண்	அரசு	சாவு	நடை

தா ன் கா ம் அ/ தி கார ம்.

தேம்பிறையாகிய அமரபக்தத்துக்கு

* ப க ல்

வாரங்கள்-எ-க்கும்-உண்பட்டிகள்,
கேரிசை வெண்டா.

திங்கட்சனிமயிலாஞ் சேயருக்கன்கோழியதாம்
பொங்குபுதன்காகம் போசனமா—மங்கையே
அந்தணனுக்காந்தை யணிபுகர்க்கும்வல்லாறு
சத்ததழும்பின்பகற்கே சாற்று,

(க)

இராப்பகல்நாழிகை - சுய - க்கும் படுபகழி

(அறசிக்கழிநெடிவடியாசிரியலிருத்தம்)

கூறிடுத்திங்களாந்தை குலவுசேய்வல்லாறுகு
மீறியவருக்கன்காகம் வெள்ளியும்புதனுமஞ்ஞை
யேறியசனிவியாழங் கோழியாமியம்புங்காலை
யாறுபத்தாருங்கன்ன லதிற்காருமமரபக்கம்

(உ)

பகழிகளின்செய்கை கேரிசைவெண்டா
உண்டிடனேசெத்து முறங்கியாசாண்டும்
விண்டெடக்கும் விழிமடலீ—ரன்றிரவில்
உண்டுமுறங்கு முடனெடந்திறக்குங்
கண்டரசஞ்சுமெனக் காண்,

(ஈ)

வாரங்கள் - எ - க்கும் - பகல் சாமங்கள் - இ - க்கும்.

பகுத்தமைத்தல்,

அகூடாம் - இ - சாமம் - இ - பகழி - இ - க்கும் - பயனிலை

திங்கள் சனி பகல்,

வரியார்மயிலுண்ண மாலாகுமாந்தை
திரியாதோதேசமெல்லாஞ் சென்று - பெரிய
வாரணமேமண்ணாள் வல்லாறுதானுறங்கக்
காரணத்தாற்காக்கைசாங் காண்,

(ச)

வியாழம் - பகல்,

கண்டாந்தையுண்ணக கருங்கோழிதானடக்க
வண்டாயுண்வல்லாறு மன்னவனாய் - விண்ட
விழிமுகமேகாகம் வீணாகமஞ்ஞை
பழித்தேடவேயிறக்கும் பார்,

(ஊ)

செவ்வாய் - ஞாயிறு - பகல்,

சொற்கோழியுண்ணத் தொடர்ந்தேதும்வல்லாறு
நற்காகங்கள் குக நாடாள் - பொற்காவின்

மன்னிம்மயிலுறங்க மாலாந்தையேபரணம்
என்னுமறிவா லெடு

(க)

வேள்ளி-பகல்

வந்திப்பக்கத்தில் வந்துமுன்னவே
முந்துகருங்காக முடனேகும் - அந்தயி
லானுமேபூமியது வாந்தையேகன்யேலு
மானுமேகோழியதே வந்து,

(ஏ)

புதன்-பகல்

தன்காகமுண்ணத் தனிமயிலுந்தானடச்சு
மனகாவலாந்தையது வந்தான - பென்கோடியே
கோழிபுறங்கக் குலவலியானேசாக
வாழ்புதலுக்கெனவே கை,

(அ)

அமரபட்சம் - பகல்.

இதி-கதி-க்கும்-வாரங்கள்-எ-க்கும்-வாரம்-க-க்கு பகல்-நாழிகை
கூடு-க்கு சாமம்-தி-ஆகவும்-சாமம்-க-க்கு-நாழிகை-கூ-ஆகவும்
பகுத்தமைத்தல்,

வாக்கிய சக்தரம்.

வாக்கியமவாரம்	உண்	சாவு	தூக்க	அரசு	நடை
ஒயிதே வாயு	திங்கள் சனி	ஒ மயில்	இ ஆத் தை	எ கோழி	அ வல் லூறு காகம்
மன ரோதி தேவா	புதன்	உ. காகம்	ஒ மயில்	இ ஆத் தை	எ கோழி
ஆறுநே தி தே	வேள் ளி	அ வல் லூறு	உ காகம்	ஒ மயில்	இ ஆத் தை
ஏ த மு மோ த	செவ் ஞாயி	எ கோழி	அ வல் லூறு	உ காகம்	ஒ மயில்
ந தே வ ரு மோ	விபா ழம்	இ ஆத் தை	எ கோழி	அ வல் லூறு	உ காகம்

வாக்கியமவாரம்

பஞ்சபட்சிசாஸ்திரம்

செ

வாரங்கள்-ஏ-க்கும்-பகல்பட்சி,

முதல்சாமத்திலுதிக்கின்ற பட்சி உண்டு, உ-ம்-சாமத்தில் செத்து
 ஈ-ம்சாமத்தில் துங்கி, ச-ம்-சாமத்தில்-அசனாகி, தி-ம்-சாமத்தில்-ம
 க்கும், அன்றிபும் சாமாந்தாபுத்தியில் பூர்வபகலும் பகலைப் போலவே
 ஊண் கவ, கடை-கறி. அச-உ, துக்கம்-த-சாவு - ,உ-ஆ காழிசக
 கூ - க்கும் தொழில் மானுடல் வருமெனக்காண்க.

எழுத்துமுறைச்சக்காம்.

திங்கள்-சனி

விப ழர்.

சா	ஊ	ந	அ	தி	சா	சா	ஊ	ந	அ	தி	சா
க	எ	அ	உ	ஒ	இ	க	இ	எ	அ	உ	ஒ
உ	அ	உ	அ	உ	ஒ	உ	எ	அ	உ	ஒ	இ
ஈ	உ	ஒ	உ	ஒ	இ	ஈ	அ	உ	ஒ	இ	எ
ச	ஒ	இ	ஒ	இ	எ	ச	உ	ஒ	இ	எ	அ
தி	இ	எ	இ	எ	அ	தி	ஒ	இ	எ	அ	உ

ஞாயிறு-செவ்வாய்,

வெள்ளி,

சா	ஊ	ந	அ	தி	சா	சா	ஊ	ந	அ	தி	சா
க	எ	அ	உ	ஒ	இ	க	அ	உ	ஒ	இ	எ
உ	அ	உ	ஒ	இ	எ	உ	உ	ஒ	இ	எ	அ
ஈ	உ	ஒ	இ	எ	அ	ஈ	ஒ	இ	எ	அ	உ
ச	ஒ	இ	எ	அ	உ	ச	இ	எ	அ	உ	ஒ
தி	இ	எ	அ	உ	ஒ	தி	எ	அ	உ	ஒ	இ

பகன்.

வேற்று முறை.

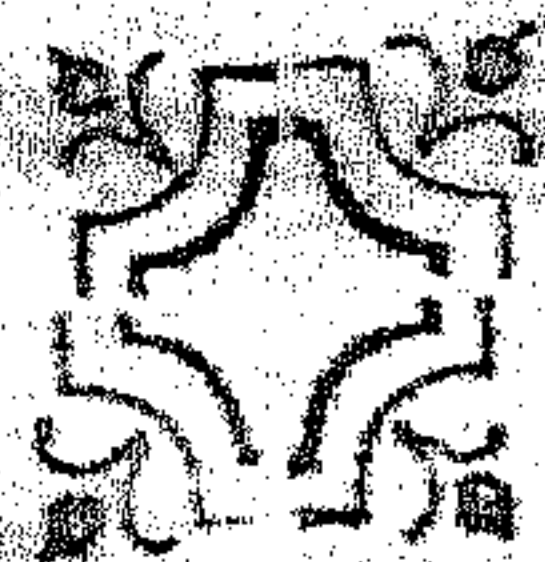
சா	உ	க	அ	இ	எ	ஓ	ஔ	அ	இ	எ	ஓ	சா	உ	க	அ	இ	எ	ஓ	ஔ
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
க	உ	க	அ	இ	எ	ஓ	ஔ	அ	இ	எ	ஓ	சா	உ	க	அ	இ	எ	ஓ	ஔ
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
உ	க	அ	இ	எ	ஓ	ஔ	சா	உ	க	அ	இ	எ	ஓ	ஔ	சா	உ	க	அ	இ
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
க	அ	இ	எ	ஓ	ஔ	சா	உ	க	அ	இ	எ	ஓ	ஔ	சா	உ	க	அ	இ	எ
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
ச	அ	இ	எ	ஓ	ஔ	சா	உ	க	அ	இ	எ	ஓ	ஔ	சா	உ	க	அ	இ	எ
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
இ	எ	ஓ	ஔ	சா	உ	க	அ	இ	எ	ஓ	ஔ	சா	உ	க	அ	இ	எ	ஓ	ஔ

அமாபட்சம் பகல் தொழில்முறைச் சக்கரம்.

திங்கள்-சனி,

வியாழம்

சா	உ	க	அ	இ	எ	ஓ	ஔ	சா	உ	க	அ	இ	எ	ஓ	ஔ
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
க	உ	க	அ	இ	எ	ஓ	ஔ	சா	உ	க	அ	இ	எ	ஓ	ஔ
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
உ	க	அ	இ	எ	ஓ	ஔ	சா	உ	க	அ	இ	எ	ஓ	ஔ	சா
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
க	அ	இ	எ	ஓ	ஔ	சா	உ	க	அ	இ	எ	ஓ	ஔ	சா	உ
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
ச	அ	இ	எ	ஓ	ஔ	சா	உ	க	அ	இ	எ	ஓ	ஔ	சா	உ
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
இ	எ	ஓ	ஔ	சா	உ	க	அ	இ	எ	ஓ	ஔ	சா	உ	க	அ

ஞாயிறு-செவ்வாய்

வெள்ளி

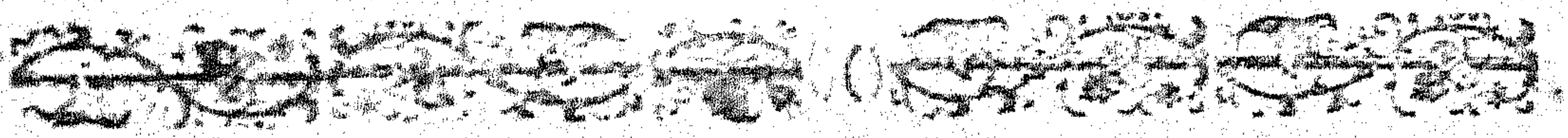
சா	எ	அ	வ	உ	கா	ஒ	யி	இ	ஆ	சா	அ	வ	உ	கா	ஒ	யி	இ	ஆ	எ
ம	கோ	ல்லு	கம்	ல்	ந்	த	ம	ல்லு	கம்	யில்	ந்	த	ம	ல்லு	கம்	யில்	ந்	த	கோ
க	உண்	நடை	அரக	தூயி	சாவு	ச	உண்	நடை	அரக	தூயி	சாவு	ச	உண்	நடை	அரக	தூயி	சாவு	ச	உண்
உ	சாவு	உண்	நடை	அரக	தூயி	ச	சாவு	உண்	நடை	அரக	தூயி	ச	சாவு	உண்	நடை	அரக	தூயி	ச	சாவு
ந	தூயி	சாவு	உண்	நடை	அரக	தூயி	தூயி	சாவு	உண்	நடை	அரக	தூயி	தூயி	சாவு	உண்	நடை	அரக	தூயி	சாவு
ச	அரக	தூயி	சாவு	உண்	நடை	ச	அரக	அரக	தூயி	சாவு	உண்	நடை	ச	அரக	அரக	தூயி	சாவு	உண்	நடை
நு	நடை	அரக	தூயி	சாவு	உண்	நு	நடை	சாவு	தூயி	சாவு	உண்	நடை	நு	நடை	சாவு	தூயி	சாவு	உண்	நடை

புதன்

சாயம்	உ	ஒ	இ	எ	அ
	காகம்	யில்	ஆந்தை	கோழி	வால்
க	உண்	நடை	அரக	தூயில்	சாவு
உ	சாவு	உண்	நடை	அரக	தூயில்
ந	தூயில்	சாவு	உண்	நடை	அரக
ச	அரக	தூயில்	சாவு	உண்	நடை
நு	நடை	அரக	தூயில்	சாவு	உண்

நான்காம் அதிகாரம் - முற்றிற்று.

மூன்றாவது செய்யுள் தொகை நடு }
 நான்காவது செய்யுள் தொகை அ } ஆ செய்யுள் தொகை சந,
 மூன்றாவது சக்கரத் தொகை நடு }
 நான்காவது சக்கரத் தொகை யெ } ஆ சக்கரத் தொகை சஅ

செய்யம்

ஐந்தாம் அதிகாரம்

அமாபகூம்-வாசங்கள்-எ-க்கும்-இரக்கவி

உன்புட்சிகள்

அறசர்க்கழிசெழுவுடி யாசிரியவிருத்தம்,
மந்தன்சோமன்கோழியினுண் மாணவெள்ளிமயிலுன்னும்
புத்தியாந்தைப்பாசனமாம் போன்னிற்காகமிரையருத்தம்
சுந்தைமகிழச்சேபிரவி தினத்தேவல்லாறமுதுசெயு
மத்தித்தோன்றும்பிற்பக்கத் தடைவேசொன்னோமறின்றே.

கடைபுட்சிகள்

வாரணமபொன்னேகாரி மயில்புகர்புதனேமிக்கங்
சீரணிகாகம்வெய்யோன் சிறந்தமாமுனியார்திங்கள்
போணிவலியன்செவ்வாம்பி பிற்பக்கதிரவிறங்கு
மோணிசுமுனாயென்று மிடமறிந்தியம்புவாயே.

வாங்கள்-எ-க்கும்-இராச்சாமங்கள்-இ-க்கும்

பகுத்தமைத்தல்

அகூரம்-இ-பட்சி-இ-சாமம்-இ-க்கும் பயனிலை

திங்கள் சனி இரவு,

நேர்சை வெண்பா.

சேவல்பொசிக்கத் திரிபுமேயாந்தையது
மர்விற்புவியாளு மாமயிலுங் - கூவி
யுறங்குமேகாக்கை யுடவிறக்குமேவலியான
கறங்குமேகக்கலைமான் காண்,

வெள்ளி - இரவு,

அல்லின்மயிலுண்ண வார்த்துடக்குங்காகம்
வல்லற்புவியாளும் வாரணமு - மில்லுறங்கு
மாந்தையதுசாகு மன்னடைக்கண்ணமொழி
யேந்திழையென்னே யிடர்,

புதன் - இரவு,

வகுத்த * முனிபுண்ண பஞ்சைபதுடக்கச்
செகத்திற்சொடியாச் செய்பவே - கனகத்துத்
தூங்குமேவல்லுது தஞ்சம்செஞ்செவல்
மாங்குயிலெய்ஞ் சநி.

வியாழம் - இரவு

செப்பக்காரண்ட்சான் நிள்ளகடக்குமவலியான்
தப்பிலாகோழி தனையாரும் - ஒப்பின
மாலாநகக்கண்மேலும் வாழ்மயிலஞ்சாவாகுஞ்
சேலார்விழிமடவீர் செப்பு.

செவ்வாய் - நாயிறு - இரவு,

வல்லுமீனீதுண்ண வர்கோழியேகடக்க
நல்லாநதைவந்திருந்து கடாளப் - பொல்லாத்
தூக்கமுறுமயிலாகு செவ்வீழங்காகான்
ருக்கமலைப்பொடியாக் தான்.

அமரபகூத்திரவுக்கு வாரபட்சி வகுப்பு

முதல்காமத்திலுதிக்கின்ற பட்சி உண்டு-உ-ம்-சாமம்,
தூங்கி-உ-ம்-சாமத்தில நடந்து-ச-ம-சாமத்தில்-செத்து
இ-ம்-சாமத்தில்-அரசசெய்யுமெனக் காண்க,

வாக்கியம்	வாரம்	உண்ம	கடை	அரச	தூக்கம்	சாவ
பேணி கொடு வா	திங்கள் சனி	எ கோழி	இ ஆத்தை	உ மயில்	உ காகம்	அ வல்லு
கொடு மா பேணி	வெள்ளி	உ மயில்	உ காகம்	அ வல்லு	எ கோழி	இ ஆத்தை
ஆரே நீ கொடு	செவ்வ நாயிறு	அ வல்லு	எ கோழி	இ ஆத்தை	உ மயில்	உ காகம்
கீபோ கூ டவே	புதன்	இ ஆத்தை	உ மயில்	உ காகம்	அ வல்லு	எ கோழி
கூடவே கீபோ	வியாழ	உ காகம்	அ வல்லு	எ கோழி	இ ஆத்தை	உ மயில்

முனிபென்றது ஆத்தை.

பஞ்சபட்சிராஸ்திரம்

வாங்கனி-ஏ-க்கும் இரப்பகழி.

இதனுள் சாமாந்தபட்சி பார்க்கும்படித்தில் பூர்வபட்சம் பகலைப் போலவே தொழில்மாறாமல சாமம் க க்கு-உண்டி கவ டடை சுற அர க உ தூக்கம் டி எவு டி ஆக எழிகை சு-ஆகவும் கூடிய சாமம் இ-க்தும், தொழிற்செய்கைகெட்டு மாறிவருமெனக் காண்க.

எழுத்துமுறைச்சக்கரம்,

திங்கள் - சனி.

வெள்ளி,

சா	மன	க	அ	இ	சா
க	வ	இ	உ	அ	இ
உ	அ	உ	அ	வ	இ
அ	இ	உ	அ	உ	வ
வ	இ	உ	அ	வ	இ
இ	உ	அ	வ	இ	உ

செவ்வாய் இரப்ப

புதன்

சா	மன	க	அ	இ	சா
க	வ	இ	உ	அ	இ
உ	அ	உ	அ	வ	இ
அ	இ	உ	அ	உ	வ
வ	இ	உ	அ	வ	இ
இ	உ	அ	வ	இ	உ

வி ய ர மூ ம.

சாம	உண்	நடை	அரக	துக்	சாவ
க	உ	அ	எ	இ	ஒ
உ	எ	இ	ஒ	உ	அ
ந	ஒ	உ	அ	எ	இ
ச	அ	எ	இ	ஒ	உ
டு	இ	ஒ	உ	அ	எ

தொழில்முறைச் சக்கரம்.

திங்கள் - சனி

வேள்ளி

சா	எ	இ	ஒ	உ	கா	அ	வ	சா	ஒ	உ	கா	அ	வ	எ	இ	ஆ
ம	கோ	ஆந்	மயில்	கம்	வ்லு	ம	மயில்	கம்	வ்லு	கோ	ந்நை					
க	உண்	நடை	அரக	துயி	சாவு	க	உண்	நடை	அரக	துயி	சாவு					
உ	துயி	சாவு	உண்	நடை	அரக	உ	துயி	சாவு	உண்	நடை	அரக					
ந	நடை	அரக	துயி	சாவு	உண்	ந	நடை	அரக	துயி	சாவு	உண்					
ச	சாவு	உண்	நடை	அரக	துயி	ச	சாவு	உண்	நடை	அரக	துயி					
டு	அரக	துயி	சாவு	உண்	நடை	டு	அரக	துயி	சாவு	உண்	நடை					

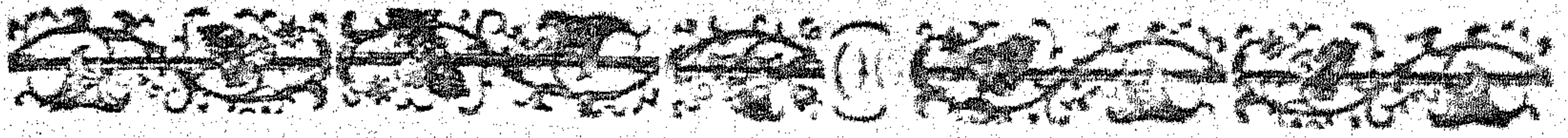
சேவ்வாய்-ஞாயிறு

புதன்,

சா அ வ ள	இ	ஓ	உ	சா	இ	ஓ	உ	கா	அ	வ	ள
ம ல்லு கோ	ந்	த	ம	யி	ந்	த	ம	யி	ந்	த	ம
க	உ	ண்	ந	ட	அ	ர	சு	த	யி	ச	ம
உ	த	யி	ச	ம	உ	ண்	ந	ட	அ	ர	சு
க	ந	ட	அ	ர	சு	த	யி	ச	ம	உ	ண்
ச	ம	உ	ண்	ந	ட	அ	ர	சு	த	யி	ச
உ	த	யி	ச	ம	உ	ண்	ந	ட	அ	ர	சு

வி யா ழ ம,

சாமம்	உ	அ	வ	ள	இ	ஓ
காகம்	காகம்	காகம்	காகம்	காகம்	காகம்	காகம்
க	உ	ண்	ந	ட	அ	ர
உ	த	யி	ச	ம	உ	ண்
ந	க	ந	ட	அ	ர	சு
ச	ச	ம	உ	ண்	ந	ட
ஓ	அ	ர	சு	த	யி	ச

செவயம்,

ஆ ரு ம் அ தி க ர ம்,

பூர்வபட்சம்,

பட்சிகளின் செங்கைப்பயன்,

அறுசீர்க்கழிசெடி லடி யாசிரியவிருத்தம்.

உ ண் டி யி ன் ப ல ன்.

போசனமாகிப்பதிவாழும்போனார்மீள்வார்போங்கவலை
காசினிவாழமழைபொழியுங் களவுமில்லைக்கதிர்வினையும்
பேசிற்கன்னிபேராகும் பிணியுந்திரும்பென்பெறுவான்
வாசிசெழும்பொன்வாணிபயா மன்னனாவெல்வாய்மாங்குயிலே. (க)

க டை யி ன் ப ல ன்.

யாத்தினாயாகினிலைஞலையுமொன்னார்வெல்வரிருந்திபோ
காத்திரமில்லாக்கதிர்வினையும் கன்னியர்வாழ்க்கைகன்றாகா
மாத்திரள் செல்லும்பொருள்கூடாவேட்கைதவழ்ந்துமணங்கூடா
ஞத்திரஞ்சொன்னபடியாலே சொன்னார்பெரியோர்குழலே.()

அ ர சி ன் ப ல ன்.

அரசேசெய்யிற்புவிபேறு மரசருலேபன்னெய்த
முரசுமதிரும்வரிசையுடன் மூண்டகருமந்தான்விலகும்
பரிசும்பெரியோர்திறனிலவர் பழையபிணிமோம்பயமில்லை
புரைபோங்களவுந்தான்காணும் போக்குமில்லைப்புரிசுழலே (ங)

தூ ங் கு ம் ப ல ன்.

தூங்குமாகிஞாய்மாரு தூரம்போனார்தாமீளார்
ஆங்கேகருமன்றாகா வரிவைவாழ்ச்சைத்தாழ்வாகுங்
திங்கேயல்லான்மழைபொழியாச் செந்நெல்வினையாச்செய்குறியீர்
ஒங்கிமணமுந்தாராதே யுண்மையாகவுரைத்தோமே. (ச)

தஞ்சம்பலன்,

தஞ்சமாநிச்சாவுசொலுந் துலையாப்பிணியுந்தானெய்தும்
நெஞ்சினினைத்தொருள்கடா நிதியங்காணார்விலைகுலைவார்
வஞ்சகோயுமிகவுண்டா மனையாள்வெறுக்கி லுறவாகாள்
கஞ்சமலரார்முழலானே கருத்தாயுரைத்தபடியறியே, (௫)

அமாபட்சம்,

போசனத்தின் பலன்,

கெடுதியுமுடனேகாணார் கிணியுடன்வாழ்வுபேராம்
கடுகியபிணியுந்திருங் கலக்கமோசந்துமில்லை
அடைமழைபெருகவுண்டா மகமேறநிற்குத்தன்மை
முடுகியபயனமில்லை மொழித்தபின் னுண்ணுங்காலை, (௬)

யாத்திரையின்பலன்,

வெற்றியஞ்சகமுமுண்டாம் வியாதியுமாற்றும்பின்பு
பற்றியகருமத்தானும் பயமில்லைபகமுத்தாழார்
உற்றதோர்கெடுதிகாணா ருறுமழையுண்டுதூரத்
தூற்றவர்கரவுங்கடச் சொல்லும்பின்னடக்கத்தோன்றில், (௭)

இராச்சியத்தின்பலன்,

ஜெயமொசுகமுமுண்டு சிறத்ததோர்பயணத்தன்னில்
புபனிமெழையுமற்பம் புனிதனிற்கலககமில்லை
இயல்பினுற்பெறலாம்வெற்றி யிணைபமுக்கீமொகும்
பயமவினையாதுகாணா மாசதாம்பறவையாகில், (௮)

அனத்தலின்பலன்,

உன்னிழற்பிணியுமல்லா லொருபிணியதிகமாகும்
மன்னினுமழையோவில்லை வைத்தனகெடுதிகாணும்
துன்னியநெஞ்சிற்குடந் தோன்றிடுங்கருமஞ்செய்யும்
பன்னியெயுதிக்குப்பட்சி பயனுடனுறங்குமாகில், (௯)

மொட்சத்தின்பலன்,

காவினிலயமுமுண்டு கலகமாங்கருமமெல்லாக
தீவினைபடுமற்றன்றிச் செய்யுநல்வினைகளாகாச்
சாவினில்விழுந்தபட்சி தனித்துவந்துதப்பதாலே
புவினிற்கிறத்தமாதே புகன்னாபுள்ளினூலே, (௧௦)

பஞ்சபட்சிசாவ்திரம்

ச.சு

குக்குமப்பட்சி.

கேரிசைவெண்பா.

ஒதுகிலையாபட்சி யொன்றுன்னுமொன்றுமிற்போம்
ஏதுமிலாவொன்றரைமி லேகுமே—நீதிபுனை
நன்றிபுடனொன்றரைபு நாடறியத்தானாக்கும்
ஒன்றுமுத லாள்வதுவகு.

(கக)

வயதின்பலன்.

போசனத்தின்மூத்தோனும் போய்கடக்கினை யோனும்
ஆசனத்தினெழியோனு மாயவனை—மாகந்துத்
துங்குமவன்குள்ளன் துஞ்சிடுமேயாமாகில்
ஆங்கிருவரோரான் டறி

ஆக்கிஷபலன்.

உண்கின்றனாற்பால னுயர்கடையானேயீமான
பண்பாமாசனே பாராள்வா—எண்புபெறு
முற்றத்துமிகிழவன் மோனமுடிந்தோன்காவோன்
பற்றுந்தவத்தின் பலன்.

(கக)

உருவந்தானப்பலன்.

அறுசீர்க்கழிகெழிலு யாசிரியவிருத்தம்.

ஊணினிலுயர்ந்தோன்வெவ்வு னுயர்கடைகுறளன்வெவ்வன்
காணுறுவெகுரோமத்தன் கடுகராச்சியத்திலவெவ்வன்
தானருந்தூக்கந்தன்னி லிருவருவலுத்தோன்வெவ்வன்
வேணுமோமரணந்தன்னி லிருவருள்வலுத்தோன்வெவ்வன்.

(கச)

வலுவின்பலன்.

கேரிசை -வெண்பா.

ஊணினடைவலிது நலையிலரசுறுதி
நாணியுறங்கிடவு நன்றாகாப் - பேணி
லிலகுதுழலாளே யிறப்பும்பொல்லாதென்
றுலகுபுகழ வுரை.

(கரு)

வேற்றியின்-பலன்.

உண்பானடப்பாளை வெல்லனடப்பாலுந்
தன்பாலரசனையுந் தானழிப்பன் - மண்காத
நிருப்பான்றுயில்வாளை வெல்லத்துயில்வோன்
மரிப்பாளை வெல்வன் மதி.

(கக)

நிருவருள் வெல்லுஞ்செய்கைப்பலன்.

அறசீர்க்கழிகெழலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கத்தூனாகிற்சிழவன் வெல்வ னடையேயாகிவிளவல்வெல்வன்
செல்லத்தூக்கமமாகிற் சிறத்தோன்மிகவும்வென்றிடுவேன்
என்னமாசேயாமாகி விளையோன்வெல்லாநென்காரனும்
பொல்லாச்சாவேயாமாகிற் போனாரிருவமீளாரே.

(கௌ)

பருவதிதானப்பலன்.

உரைத்திடுமிருவர்பேரு மொருபட்சியுண்ணுமாகில்
கரைத்திடுமெவனெவெல்வ னடையினினெடியோன்வெல்வன்
கருத்தாசினையோன்வெல்வென் கடுங்குட்டன்றுயிலில்வெல்வன்
மரித்திடச்சரிபாமென்றே மாதவருரைத்தார்மாதே.

(கஅ)

ஒட்டுஞ் செய்கைபலன்.

நேரிசைவெண்பா.

உண்பானடப்பாளை யோட்டுமிருவர்களும்
பண்பாமதிகையப் பரித்தோட்டும் - பெண்பாவாய்
துஞ்சினோர்க்கஞ்சுந் துயில்வோனையாவருமே
யஞ்சலென்றழைத்திடுவோம்.

(கக)

ஆளுமதிகாரம்—முற்றிற்று.

ஐந்தாவது செய்யுள்தொகை	ருக	}	ஆ	செய்யுள்தொகை	எய
சக்கரத்தொகை	ருக			சக்கரத்தொகை	ருக
ஆறுவதுசெய்யுள்தொகை	கக				

விவருந் துணை.

சிவமயம்.

வழாம் அடிகாரம்.

பூர்வபட்சம் நிற்பாட்சி.

கேரிசைவெண்பா.

வல்லுறுபொன்னிறமாம் வாழாந்தைவெள்ளியதாம்
செல்லாருங்காகஞ் சிவப்பாகு—நல்லாய்கேள்
கோழியுருபச்சை குளிர்த்தமயில்கறுப்பாம்
நாழிமணக்கநவில்.

(க)

அமாபட்சம் நிற்பாட்சி.

ஆந்தைசிவப்பா மணிகாகம்பொன்னிறமாம்
வாய்த்தபச்சைவண்ண மயிலாகும் - ஏந்திழையீர்
வெள்ளையங்கோழி விளங்குவநிகறுப்பு
வல்லுறுக்கொண்டு மதி.

(உ)

பூர்வபட்சம் சாதிபட்சி.

வல்லுறுபார்ப்பான் வளராந்தைதான்வணிகன்
செல்லாருங்காகஞ் செகத்தரசன் - நல்லாய்கேள்
கோழியாம்வேளாளன் கூறுமயில்சண்டாளன்
ஆழியானுவாய் தறி.

(ஈ)

அமாபட்சம் சாதிபட்சி.

பொன்மறையோனும்வலிபான் பேராந்தைவேந்தனும்
துன்னுமொழிகாகத் துலைவணிகன் - மன்னும்
உழுகலத்தோன்கோழியே யோதுங்கான்மஞ்ஞை
இழிகுலத்தோனென்றே யிசை.

(ஈ)

பட்சம்-உ-க்கும்-தாதுமூலசிவபட்சி.

வல்லுறுமூலம் வளருந்தைசிவஞஞ்
சல்லாபமாங்காகத் தாதுவாம் - பொல்லாத
கோழிமூலச்சீவன் கோலமயிற்றுதுவோடு
வாழுமூலஞ்சொல்லி வை.

(ஐ)

போகர்க்கண்டு பாஷாணபட்சி.

என்சீர்க்கழிநெழுவலயாகிரியவருத்தம்.

பஞ்சபட்சிபாஷர்ணப்பகாக்கேஞ்

பாவிநீதாரைபுலனும் பஞ்சதாது

செஞ்செவப்பாட்சித்திரத்தின்பட்சியாசுஞ்
செந்திட்டபஞ்சவண்ணத்தாதுவாகும்
மஞ்சணிரமகமாபிபறங்கிப்பாவை
மகத்தானகுப்பிச்சுள் சமைத்தகன்னி
கோஞ்சகிறமிரவிக்குள்கூர்த்தவேமங்
குதாடியானுமெலாம்பட்சியாமே.

(க)

பூர்வபட்சம் பூதபட்சி.

நேரிசைவெண்பா

வல்லுறுதேயுவாம் வல்லாந்தைவாயுவாம்
பொலவாக்கருங்காகம் பூமியதாம் - நல்லாய்கேள்
நோதுங்கோழி நீலமயிலாகாயம்
காரார்குழுவாய் கணி.

(எ)

அமாபட்சம் பூதப்பட்சி.

அரியபுலவல்லு நப்பாகுமாந்தை
சரியதொருகாகங் கனலாகும் - பெரியதால்
தேனேசரித்தொழுஞ் செஞ்சூட்டுவாரணத்தான்
வானேயகல மயில.

(அ)

முடுகுபட்சி,

காகமுழுமுடுகு வல்லுறுமுக்காலாம்
ஆகமுறுபாலைத யனாமுடுகாம் - வேகமுறும்
கோழியதுகான்முடுகு கோலமயிலைக்கால்
வாழுமுடுகறித்துவை.

(கூ)

மாய்க்கும்பட்சி,

மயிலுக்குமாற்றான் வலிதாந்தைகோழியாம்
இயலவலிதாங்கோழி மிளங்கிங் - சயலாகும்
முன்கலிதுவல்லுறு காங்கினுக்குங்காக்கை
பின்வலிதாருங்காண் பெயர்ந்து.

(ஐ)

பகைப்பட்சி.

அறசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

மயிற்பகைவல்லுறுந்தை கோழிக்குமதுவேயாசுஞ்
செயிர்ப்பகைவலியற்காந்தை யாந்தைத்துவலியன்றியான்
இயற்றியவலியன்வலா லெல்லாந்வல்லுற்துக்கே
உயிர்ப்பகையாகுமற்ற தொழித்தவையுறவாமன்னே.

(ஈ)

உறவுபட்சி,

நேரிசை வெண்பா.

மயிலுறவுவல்லுறு வன்காக்கைக்கோழி
செயலாகவல்லுறுஞ் சீர்காகம் - ஆயில்விழியாய்

கோழியுறவுமயில் கொள்ளுமெனவுரைத்தார்
ஏழியினுவல்லோ ரிசைத்து.

(௮௨)

காலப்பட்சி,

ஆந்தைமயின் முக்கால் மானதொருவாரணத்தான்
சேர்ந்தநிகழ்காலஞ் செப்பிடுமே - வாய்த்தொரு
வல்லுறுகாகம் வருங்காலங்காட்டுமே
வல்லோருரைத்தவகை.

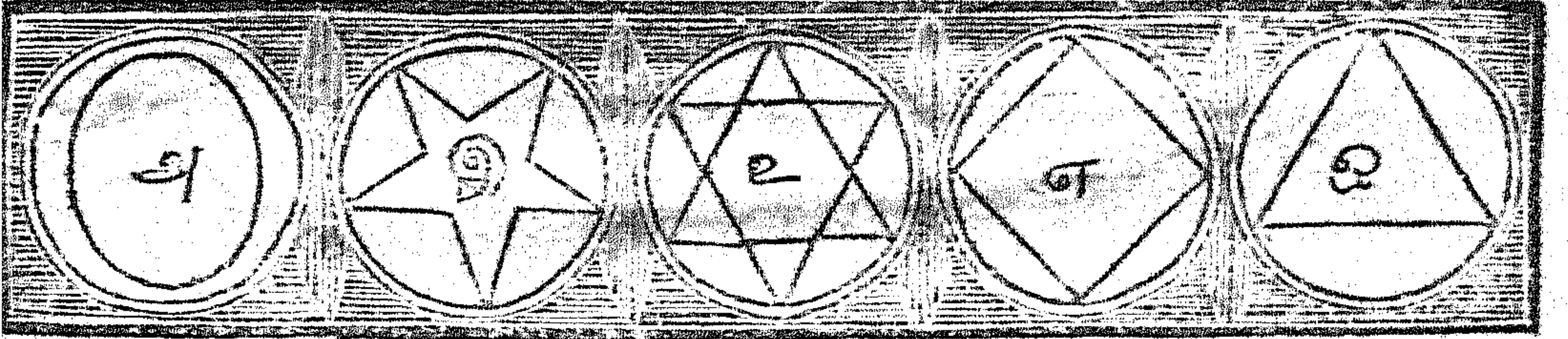
(௮௩)

கோணப்பட்சி,

வல்லுறுநீள்வட்ட மாலாந்தையைங்கோணம்
அல்லாருங்காக மறுகோணம் - மெல்லிநல்லாய்
கோழியதுநாற்கோணங் கோலமயின் முக்கோணம்
ஊழியான்சொன்ன வுரை.

(௮௪)

வல்லுறு, ஆந்தை, காகம், கோழி, மயில்,

சுவைப்பட்சி,

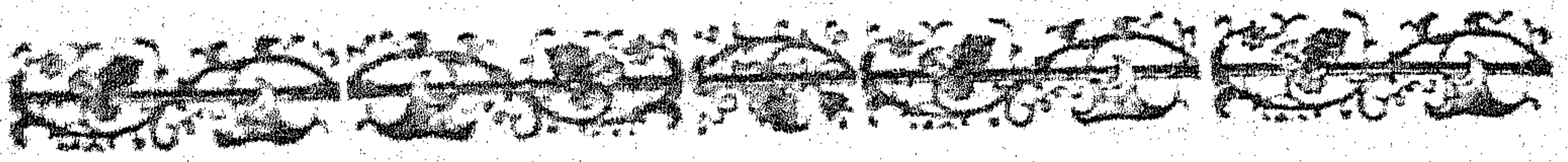
தித்திக்குமாந்தை சிறுபுளிப்புக்கோழியதாம்
எத்துங்கருங்காக மினிதுவர்ப்பாம் - பத்திநக
வல்லுறுகாரு மயில்கைக்குமென்பரே
அல்லார்குழலா யறி.

(௮௫)

நிலப்பட்சி,

வல்லுறுபாலை வளராந்தைவண்குறிஞ்சி
நல்லாருங்காக நடுருதம் - மெல்லியரே
வாரணமேமுல்லை வளருமயினெய்தல்
ஆரணத்தோர்சொல்லா லறி.

(௮௬)

செய்யம்.

எ ட் ட ர ம் அ தி க ர ம்.

நீமித்தங்கேட்போருடைய வாய்மொழியின் சப்தாக்ஷரத்தைப்
பட்சியாக்கி அவர்கள் நிலையில் தொகுதியும் ஆய்ந்து
பலன்சொல்லுகைக்கு வகுத்துரைத்தல்
அகராச்சத்தம்

சேரிசைவெண்பா

காணும்காரப்பே ராளுடையகண்டமுதல்
காணுஞ்சிரசாந்தை கைகாகம் - பேணிக்
கோழியுடம்புமயின் முன்பின்னாகும்வலியான்
தாமுமிகுசரணத் தான் இ-உ-எ-ஒ-அ.

இகராச்சத்தம்.

தானுமிகாரப்பே ராளுடையகண்டமுதல்
காணுந்தலைக்காகங் கைக்கோழி - மானாய்
உடலேமயின்முன்பின் வல்லுறாங்காலாந்தை
மடலேபுரிவாய் வகு-உ-எ-ஒ-அ-இ.

(உ)

உகராச்சத்தம்.

அண்டுமுகாரப்பே ராகுளாச்சென்னிமுதல்
கண்டமாங்கோழியது கைமயிலாம் - உண்ட
வல்லுறுடன்முன்பின் வாழுமேயாந்தையது
நல்கால்காகமாய் காட்டு-எ-ஒ-அ-இ-உ.

(ங)

ஏ க ர ச் ச த் த ம்.

காட்டுமுகாரப்பே ராளுடையசென்னிமுதல்
ஊட்டுங்கைவல்லு றுடலாந்தை * காட்டிடுமுன்
பின்னாகுங்காகம் பெருத்ததோர்கோழிக்கால்
நன்னாவலரே நவில்-ஒ-அ-இ-உ-எ.

(ச)

ஒ க ர ச் ச த் த ம்

நவிலுமொகாரப்பேர் நாள்சேர்தலைவலியான்
கவலுங்கையாந்தையுடல் காகமே - புலியிலே
தேனேமுன்பின்கோழி தேவர்க்கெலாமடுக்கு
மானேயுயில்கான் மதி-அ-இ-உ-எ-ஒ.

(ரு)

அமுர்தஸ்தான அலங்காரம்,
பூர்வபக்ஷ அமரபக்ஷங்களுக்கு அமுர்தகலை யேற்றமு பிரக்கமும்
ஆகிய திதிகளினால் அந்யத்தக்க பாதாதிகேசம்,
பிரதமை-அடி.

நேரிசை வேன்பா.

* காலடியாம் வல்லுறு கணைக்கா லுமாந்தையாம்
மேலெழுந்ததானும் வெண் காகமாம - மாலா
படிக்குரங்குகோழியாம் பணவல்குன்மாதே
முடிக்குமயிலென்றே மொழி. (க)

துதிகை - பாடு.

அறியும்பாவேல் லுருகுமாந்தோழி
முறியாந்தைமேற்கெண்டை முன்ன-சரியா
அணிமுழந்தாள் காக மதுதொடையேகோழி
மணிகுப்பயமுஞ்ஞெயன் லவ. (எ)

திரிதிகை - கணைக்கால்.

கணைக்காவாம்வல்லுறு கால்கெண்டையாந்தை
பணைக்குமுழந்தாள் பகர்காகம் - கணித்த
தொடையாகுங்கோழி துய்யயின்மேல்வி
கடையுமடை துணையாங் காண். (அ)

சதுர்த்தி முழந்தாள் இடை

வல்லுறிபேப்பு வளர்முதுகுதானுந்தை
கல்லாதமேன்முதுகு காக்கையாம - சொல்லரிய
கோழியிடரியில் கைப்பட்டடைக்கறியதன்
தோழியினியதெனச் சொல். (கூ)

பஞ்சமி துடை உந்தி

வல்லுரேயுந்தி வயிறுந்தைமார்புகொடி
அல்லாருமேன்முலையா மங்கோழி - தொல்லுலகில்
வண்ணமயில்கைக்கீழா மட்டவிழுங்கார்குழலாய்
பண்ணவார்கள்கொன்னூர் பரிந்து. (ஊ)

சஷ்டி நிதம்பம் கீழ்வயிறு.

கீழ்வயிறுவல்லுறு கேள்வயிறுமாந்தையாம்
வாழ்மார்புங்காகமெனும் வாணுதலாய் - தாழ்வில்
வழுவினாக்கோழி மயிலிருப்பிடம்வல்லி
செழுவினா லென்றே யிடாப. (ஐக)

சப்தமி இடை கீழ்முதகு.

* கீழ்முதகுதவல்லுது கிளர்மேன்முதுகாந்தை
வாழ்ப்பிடர்க்காகமாம் வானுதலாய் - கோழி
வலவிலாதோகை மயிலாமிடம்வலத்தே
யிலவிலாவென்றே யியம்பு.

(10௨)

அஷ்டமி உத்தி வயிறு

வல்லுதுதான்வயிரும் வல்லாந்தைதார்பாகுஞ்
சோலியகாக முதவாகும் - புல்லிய
கோழிபிடைவிலாக் கோலமிசுமாமயிலே
தொழிவிலாச் சொல்.

(10௩)

நவமி வயிறு மாப்பு

கீழ்பாதமார்வலிமான் கவைதோளிரண்டாந்தை
முழுதுடன்முன்காசம் பின்கோழி - பழுதறவே
காலாகுமஞ்சையெனக காழுகர்க்குக்காசினியில்
மேலானதுளிதென்று மேவு.

(10௪)

தசமி கை.

கையிரன்மேவல்லுது கழித்துமேலாந்தை
மேய்யுடையமுன்காகம் பின்கோழி - பையத்
துடையிரன்மேதோகைமயிற் றாயமொழியாய்யத்து
வடிவமென்றுமானிடர்க்கு வை.

(10௫)

ஏகாதசி பாளியங்கை

பாளியான்வல்லுது பருமுன்கையாந்தைக்
காளுமுழங்கைக் கருங்காகம் - காளைக்கே
கெண்டையாங்கோழி கிளர்தோண்டியிலாகும்
தண்டமிழ்வல்லாய் நீ சாற்று.

(10௬)

துவாதசி - விரல்.

மூட்டுவிரல்வல்லுது முழுவிரலாந்தையது
கேட்டவிரலகாகமா க்ரைழயீர் காட்டாணி
மோதிரமாங்கோழி முன்கண்டுதோகையகாம்
ஆதரவாய்சொன்னோ மறி.

(10௭)

திரயோதசி கழுத்து.

வல்லுதுவன்கழுத்து வல்லாந்தைவாயாகும்
மேலவியலுங்காகம் விழியிரண்டாம் - சொல்லரிய

* குற்றுகார்தளளித் தலைபார்க்கவும்,

கோழிபகசெற்றி குலவுமிகுந்தல்
ஆழிபுலகத்தாய்,

(௧௮)

சதுர்த்தி தலை,

செய்யதலைவல்லுறு சீரார்முதுகார்தை
கையிட்டிங் காகமாங் கண்டாயே-மொய்தழலாய்
நாயியாங்கோழி நவமானதாளிண்டுத
தோகையிலென்றே சொலு.

(௧௯)

பூரணை-கூந்தல்.

கூந்தன்மயிலாகு கோழிமேயொம்பதாம்
வாய்ப்தசெவிகண்மூக்கு வாழ்காகம் ஏந்திவழியர்
வாயாகுமாந்தை மணிக்கமுத்தேவல்லுறு
மாயாதுரைக்கும் வகை,

(௨௦)

இச்செய்யுள் - ௧௧ - ம் - அங்காழாதமன்றியும்
கொடுக்குறிக்குஞ் சொல்லப்படும்.

திதிப்பட்டி,

கோழிக்குராளாள் குவலயத்திலேமிக்க
வாமுமடவல்லுறுக் கைந்தேராள்தோழிகேள்
காகமிண்டாங் கார்தைமூவ்ருகும்
தோகையிலென்றேன்றே சொல்,

(௨௧)

நகூத்திரப் பட்டி,

ஆதியசுவமுடனைந்துராள்வல்லுறு
கோதிலாவாறுகள் கொப்பாந்தை-திதிலா
உத்திரங்கொண்டைந்துராளொன்காகமாங்கோழி
பத்தனுஷமோனமயில் பார்,

(௨௨)

இதுவுமது ஆருடக்கணிதப்பட்டி,

அறுசீர்க்கழிநெடிஷடி யாகிரியவிருத்தம்,

அஞ்சுடன்வல்லுறுண்ணு மாறுடனாந்தையென்போர்
துஞ்சிலாக்காகமைந்தாஞ் சுகம்பெறுமலையேகோழி
நெஞ்சினின்மயின்ருளுறு நினைந்தகான்முதலாயென்னிக்
கொஞ்சிதையசத்திற்பேசக் குலவுமினிபுபதேழே,

இதுவுமது, உள்ளமுடையான் சூடாமணிச்சோதடம்;
வாழ்பரிமுதலாவந்தும் வல்லுதினாமுன்னுளும்
சூழ்வனையதையாகுந் துய்யவுத்திமுன்னேந்தும

உ

சிவமயம்,

ஒன்பதாம் அடிகாரம்,

பட்சிகளின் கணிதவிலக்கணம்.

வல்லூறு.

நேரிசை வென்பா.

பேதையாம்வல்லூறு பேசாதுமுன்றரையும்
ஒதியவொன்றரையி லுண்டேகும் - மாதேகேள்
அஞ்சுமரையினிலொன் றுமேயரசுநிலைச்
செஞ்சொற்றுணிவாற் றெளி.

(க)

(இ-ள்.) வல்லூறு நாழிகை-சு-க்கு-நித்திரை-க,உ-போசனம்-க,உ-ந
டை-க,உ-மரணம்-உ-அரசு-க-ஆ நாழிகை-சு.

ஆந்தை.

துணைப்பிரிந்துதேகே துணைச்செயலொன்றரை
உணலறிந்தொன்றரையி லுண்ணும் - பிணியாலே
கூர்த்துங்கலீராதற் கோறனெய்தென்போ
ஆந்தைக்கரசரையி லாம்.

(உ)

(இ-ள்.) ஆந்தை நாழிகை-சு-க்கு-நடை-க,உ-போசனப் க,உ-நித்தி
ரை உ-வரணம்-உ அரசு உ-ஆ நாழிகை-சு.

காகம்.

துஞ்சம்போதொன்றரையாக் துய்யநடையிரண்டு
மிஞ்சியாசாளு மேலொன்று - வஞ்சியோ
கேக்கையேக்கச் சிறுபோசனமொன்றங்
காக்கைக்கேசொன்னார் கணி.

(ங)

(இ-ள்.) காக்கை நாழிகை-சு-க்குமரணம்-க,உ-நடை-உ-அரசு-க-
உண்டி-க-அனந்தல்-உ-ஆக நாழிகை-சு.

கோழி.

குற்றமிலாவொன்றரையிற் கோழிதுணைகூடு
மற்றுமொன்றரையில் வாய்பூசும் - வெற்றி

யக

கிரகத்தருத்துவம்.

சூரியனுக்குப்பகை
சந்திரனுக்குப்பகை
செவ்வாய்க்குப்பகை
புதனுக்குப்பகை
குருவுக்குப்பகை
சுக்கிரனுக்குப்பகை

சுக்கிரன்-சனி-இராகு-கேது
இராகு-கேது
புதன்-இராகு-கேது
சனி
சுக்கிரன்-புதன்
சூரியன்-சந்திரன்

சனி-இராகு-கேதுகளுக்குப்பகை-சூரியன்-சந்திரன்-செவ்வாய்
சத்துருத்துவமென்னப்படும்.

கிரகமித்துருவம்.

சூரியனுக்குறவு
சந்திரனுக்குறவு
செவ்வாய்குறவு
புதனுக்குறவு
குருவுக்குறவு
சுக்கிரனுக்குறவு
சனிக் குறவு
இராகு-கேதுகளுக்குறவு

செவ்வாய்-சந்திரன்-குரு
சூரியன்-புதன்
சூரியன்-சந்திரன்-குரு
சுக்கிரன்-சூரியன்
சூரியன்-சந்திரன்-செவ்வாய்
புதன்-இராகு-கேது
சுக்கிரன்-புதன்-இராகு-கேது
சனி-சுக்கிரன்

மித்துருவமெனப்படும்.

கிரகசமத்துவம்.

சூரியனுக்குச்சமம்
சந்திரனுக்குச்சமம்
செவ்வாய்க்குச்சமம்
புதனுக்குச்சமம்
குருவுக்குச்சமம்
சுக்கிரனுக்குச்சமம்
சனிக் குச்சமம்
இராகு-கேதுவுக்குச்சமம்

புதன்
செவ்வாய்-சுக்கிரன்-குரு-சனி
சுக்கிரன்-சனி
செவ்வாய்-சனி-குரு-இராகு-கேது
சனி-இராகு-கேது
செவ்வாய்-குரு
குரு
புதனும்-குருவும்

சமத்துவமெனப்படும்.

கிரகஅடையாளம்.

சனி-இராகு-குருமை * புதன் பசுமை * குரு-பொன்மை *
சுக்கிரன்-சந்திரன்-வெண்மை * செவ்வாய்-சூரியன்-பொன்மை *
செம்மைநிறமென்னப்படும்.

சோகவலிமை,

புதுனுக்குவலிமை
செவ்வாய்க்குவலிமை
சனிக்குவலிமை
குருவுக்குவலிமை
சுக்கிரனுக்குவலிமை
சந்திரனுக்குவலிமை
சூரியனுக்குவலிமை

செவ்வாய்
சனி
குரு
சுக்கிரன்
சந்திரன்
சூரியன்

விராசுதேவ எடைபடும்

கட்டமுட்டிசித்தனைபிளிருத்தெடுத்தெழுதிடவை,

நகூத்திரவேதைப்பொருத்தம்,

பாணிக்கு-கேட்டையும, கார்த்திகைக்கு-அனுஷமும், உமோக
ணிக்கு விசாகமும், மிருசீரிடத்திற்கு-சுவாதியும், திருவாதிசைக்கு-
அவிட்டமும் புர்பூசத்திற்கு திருவோணமும், பூசத்திற்கு எத்திராட
மும், ஆயிளிபத்திற்கு பூராடமும், உத்திரத்திற்கு-உத்திரட்டாதியும்,
அத்தத்திற்கு-பூராட்டாதியும், சித்திரைக்கு சதயமும், இறேவதிக்கு-பூ
ரமும், வேதையாகையால் இவைகீங்களாக மற்றைய நகூத்திரங்களு
க்கு உறவாமெனக் கொள்கவென்பதாம்.

யோனிப்பகை,

யானைக்குப்பகை-சிங்கம்
பசுவுக்குப்பகை-புலி
குதிரைக்குப்பகை-எருமை
ஆட்டுக்குப்பகை-நாய்

பாம்புக்குப்பகை-குரங்கு
எல்க்குப்பகை-பூனை
மாலுக்குப்பகை-நாய்
மற்றவையெல்லாமுநவென்பதும்

ஆண்பெண்விருட்சம்.

வைரமுள்ளவையெல்லாம் ஆண்விருகும் பாலுள்ளவையெல்லாம்
பெண்விருகும் ஆல் அரசு-அத்தி-மாதனை-மகிழ்-பலா-மா-இலுப்பை
சண்பகம்-எருக்கு-வஞ்சி-நாவல் இப்பன்னிரண்டும் பால்பொருந்தியன
வாகையால் பெண்ணெனச் சொல்லப்படும் மற்றவைகள் வைரம்பொ
ருந்திய விருகங்கள் ஆணெனச்சொல்லப்படும்.

இராசிவசியம்,

மேஷத்துக்கு
இடபத்துக்கு

சிககம்வசியம்
துலாம்-தடகமும்வசியம்

மிதுனத்துக்கு	கன்னிவசியம்
கடகத்துக்கு	தனுசும்-விருச்சிகமும்வசியம்
சிங்கத்துக்கு	துலாம்வசியம்
கன்னித்துக்கு	மிதுனமும்-மீனமும்வசியம்
துலாத்துக்கு	மகரம்வசியம்
விருச்சித்துக்கு	கடகமும்-கன்னிபும்வசியம்
மகரத்துக்கு	மீனம்வசியம்
மீனத்துக்கு	மேஷமும்-சுரம்மும்வசியம்
	மேஷம்வசியம்
	மகரம்வசியம்

சொல்லாதவையெல்லாம்பகையெனப்படும்.

இராசித்திக்கு

மேஷம்-இடபம்-கிழக்கு	மிதுனம்-தென்கிழக்கு
கடகம்-சிங்கம்-தெற்கு	கன்னி-தென்மேற்கு
துலாம்-விருச்சிகம்-மேற்கு	தனுசு-வடமேற்கு
மகரம்-சுரபம்-வடக்கு	மீனம்-வடகிழக்கு

தறிக்கால்.

இம் முதற்கால் மிதுனத்தில் கடைக்காலையுண்ணும் உ-ம-காலை யுண்ணும் ஈ-ம கால் உ-மகாலையுண்ணும் ச-மகால்முதற் றுணுவ இப்படியே மற்றவிராசிகளு முண்ணும்.

இராசிகோக்கு.

உ-ம-கடகம்-துலாம்-மகரம் இவைசாராசிகள் டிக-வது, இராசி களை கோக்கும் இடபம்-விருச்சிகம்-சுரபம்-சிங்கம் இவைஸ்திராசிகள் கூறுவது இராசிகளைகோக்கும் தனுசு-மிதுனம்-கன்னி-மீனம் இவை உ-ம-காலிராசிகள் எ-வது இராசிகளை கோக்கும்.

உ-ம-முதற்கால்-சுரபம் ச-ம காலே கால்கோக்குகோக்கும்-உ-ம-கால் ஈ-ம காலே டி-கோக்கு கோக்கும் ஈ-மகால் உ-ம காலே தி கோக்குகோக்கும் ச-ம-கால் முதற்காலே முழுநோக்கு கோக்கும் இப்படி யே இராசிகளெல்லா கோக்குவென்றறிவது.

கவிப்புக்கொள்ளுமபடி.

சிறுகால் யாதொருவிராசியுதிப்பது உ-ம-நாழிகை தன்னைத்தானே கவிக்கும் இரண்டாயிராசி மற்ற இரண்டரைநாழிகையும் கவிக்கும்இ ப்படி-02-இராசிகளும் ஈ-நாழிகையும் இடமேவந்து கவிந்து என

வினவிகின்ற விராசி ஆருடமென்பது அப்ரொழுது உதிக்கின்ற
விராசிபை புதமமென்றிக பாம்பும்-வெள்ளியும்-வியாழமும்- உச்சிக்
கோளென்றிக, புதனும்-திங்களும் இவை நிலைக்கோள் ஆதித்தனும்
செவ்வாயும்-சனியும் இவை பூமிக்கோளெனப்படும இவற்றுடையச் சத்
தாற்கேட்டது இடைநிலத்திலேகேட்டது பூமிநிற்கேட்டதென்றும
ந்றுள்ளவைகளும் இவ்வசையாலிக,

திருக்கிரகங்கள்,

சந்திரன்-செவ்வாய்-இராகு-கேது

சூரியன்-சுக்கிரன்

புதன்-குரு-ரவி

சாக்கிரகங்கள்

ஸ்திரக்கிரகம்

உபயக்கிரகங்கள்

கிரகநோக்கு.

கிரகங்களெலாம் தாமிருக்குமிடத்துக்கு எ-ம.உடத்தைப்பார்க்கும்
விஷேமாக சனி ஈ-ம, செவ்வாய் ச-அ, குரு டு-க, இராகுகேது ஈ-
லக-ம் இடத்தைப்பார்க்கும் ஈம், இடம் பத்தாயிடம் காப்பார்வை
ச-அ ம் இடம் அரைபார்வை டு-க ம், இடம் முக்கால் பார்வை எ ம்,
இடமும் தாமிருக்குமிடமும் முழுப்பார்வை டு-க ம், இடம் முழு
சூரியன், இராகு கேது, செவ்வாய், சனி
சந்திரன், சிங்கிரன், புதன் இவை சுபக்கிர
ந்திரனும் சனிசம்சந்தகுருவும் பாபக்கிரகங்கள்

ஜாதி இராகிக்கிரகம்,

மீனம் விருச்சிகம் கடகம் வியாழம் திங்கள் இவை

சிங்கம் மேஷம் தனுசு செவ்வாய் ஞாயிறு இவை

மிதுனம் துலாம் குப்பம் புன் இவை

இடபம் கன்னி மகரம் வெள்ளி இவை

மீனா ஜாதி

கூத்தாரியசாதி

வைசியசாதி

சூத்திரசாதி

சனி பஞ்சமன், இராகு கேது புலையசாதி யெனப்படும

கிரகத்திற்கு அட்சரம்

கிழக்கு ஞாயிறு, தென்கிழக்கு செவ்வாய், தெற்குவியாழம், தெ
ன்மேற்கு புதன், மேற்கு வெள்ளி, வடமேற்கு சனி, வடக்கு சந்திரன்
வடகிழக்கு இராகு கேது, இவர்கள் இத்தத்திக்கில அவாவர்கள் வார
ங்களில் எந்நாழிகை உதித்திருப்பார்க ளெனப்படும, மோனியும் ப
தாடையும், ஈந்த நாழிகைபெறும தெய்வம் ஈந்த நாழிகை பெறும

இப்படியாக அவச்சாயையென்னும் பாதச்சாயை எல்லாமாதமும்

கூட்டல்கழித்தல் அரை அடிபெறும்,

கேசை கெண்பா.

ஒன்றையொன்றே கா லொன்று முக்காலரையாம்
நின்றதுகையை நிலைநிறுத்தி - நன்றாக
வட்டமொக்கவேகூட்டி மாளிகைக்குள்ளேயிருந்து
தொட்டவிராழிகையாச் சொல்.

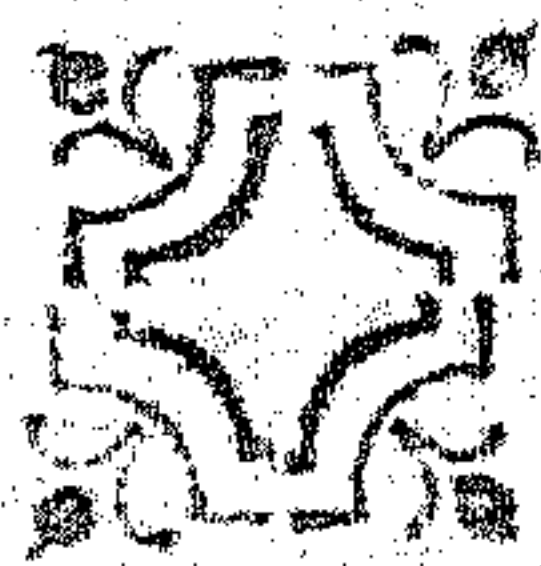
(1)

கட்டுவிரன்மடக்கிச் சூரியனைத் தன்வலமாய்
எட்டுமீவிரலை யிரட்டித்து - முட்ட
அடியளந்துபார்ப்பதன் முன்னராய்த் தொல்லும்
குடியறிந்தென்னுந் கூறு.

(2)

ஒன்பதாமதிகாரம்—முற்றிற்று.

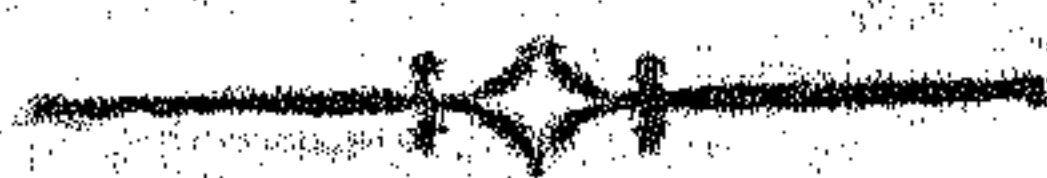
எட்டாவது செய்யுள்தொகை ௧௨௨ } ஆ செய்யுள்தொகை ௧௩௩
ஒன்பதாவது செய்யுள்தொகை ௧௨௩ }
எட்டாவது செய்யுள்தொகை ௧௨௪ }
ஒன்பதாவது சக்கரத்தொகை ௧௨௫ } ஆ சக்கரத்தொகை ௧௨௬

செவ்வம்.

ப த் த ர ம் அ தி க ர ம்.

மச்சமுனி என்னுற்றிலிருந்தெந் தெழுதியவை.

அவ்வுரும வதி.

இதுபூர்வபக்தத்துக்கு நிறப்பட்சி.

செம்மைபொன்னிறங்கற்புச் சிறுகற்புடனெவள்ளை
மேய்ம்மயிலாந்தைகாகங் கோழிவல்லுறுபைந்தே.

இது அமரபக்தத்துக்கு நிறப்பட்சி.

வெள்ள்பொன்சிவப்புபச்சை மேவியகற்புப்போடைந்து
உள்ளதேவல்லுருந்தை கொழிகோழிமயிலுமைந்தே.

செய்வனைப் பொருத்தம்.

ஓதவேகிழ்த்திசைக்குவெள்ளியாகி முத்திரமுமஷ்டமியுங் கூடநன்று
நீடவேயக்கினிக்குமந்தவார மிரேவதியுமஷ்டமியுமெத்தநன்று
சூடவேமறலிக்குமாதிவாரத் துவாதசியும்பூதமடாமெத்தநன்று
வாடவேச்சுதிமதிசித்திரைகூட மகமாயிலியும்பூரணையுந்ருதாமே.)

இதுவு மது,

ஆனாலுமேற்றிசைக்குமங்களவாரம் அமரபக்தத்தட்டமியும்விசாகான்
நீடவேயக்கினிக்குமந்தவார மிரேவதியுமஷ்டமியுமெத்தநன்று (று
சூடவேமல்லிக்குமாதிவாரத் துவாதசியும்பூசமடாமெத்தநன்று
வாடவேச்சுதி மதிசித்திரைகூட மகமாயிலியும்பூரணையுந்ருதாமே.)

இதுவு மது,

ஆனாலுமேற்றிசைக்குமங்களவாரம் அமரபக்தத்தட்டமியும் விசா
கநன்று, போனாலும்வாயுவுக்குப் புத்திகூடம் புர்பூசமாயிலியம் பஞ்
சரியுநன்று, மேனாலுமட்டிசைவியாழஞ்சோதி விளங்கிய சதூர்த
சிமெத்தநன்று, கோனாமேரணிலெவெள்ளிகூட கூடியேழுப்பூர கோ
ஷநன்றே. (ஈ)

பஞ்சபட்சிசாவ்திரம்

செய்கருநீல.

தோஷங்கீழ்த்திசைக்குமரனமாகும்
சொன்னபடி.யக்கினிக்கி மரனமாகும்
பாசங்கடென்றிசைக்கு முகாரமாகும்
பகர்நிருதிதனிலுண்டி பண்பதாகும்
தேசங்கள்மேற்றிசைக்கு உடையதாகும்
செயமானவாயுவுக்குத் தூக்கமாகும்
நாசங்கள்வடக்காகு மீசனுக்கு
என்றாகும்பொதுபட்சிசையர்துமாமே.

(6)

திக்குப்பூச்சி.

ஐஞ்சாயங்கீழ்சிவப் பெர்க்குக்கூடத்
தத்தகனூர்கறப்பாருநிசூடத்
துஞ்சாமற்பச்சையதுமேற்கேபத்துஞ்
சொன்னகறுப்பதுவாய்வு மூலைக்காகும்
மஞ்சாகும்பொன்மயமே வடக்குக்கப்பால்
வளர்வெள்ளிமலைமீசன் வரையதாகும்
பஞ்சமமாம்வண்ணமர்தப் படியேப்போட்டுப்
பாரமேனும்பூசைபண்ணி பட்சியாரே.

(சு)

பட்சிப்பொருத்தம்

வல்லுருக்கும் ஆற்றைக்கும்.

பட்சியிலேமுதல்பட்சி யானுனன்று
பண்ணுறங் கெடந்தாலுந் தஞ்சினாலும
உச்சியேயாகியே யுண்டிட்டாலும்
உச்சமடாபட்சிமிச்சம்வல்லுருகும்
கச்சியிலேயாந்தையென்ற லாகாதப்பா
கனமரனவூணாசா னுனன்றே
கொச்சியிலேநடையுறக்கஞ் சாவென்றலே
கூடாதேயாந்தைவலு வில்லைத்தானே.

(எ)

காசத்துக்கும் கோழிக்கு.
வலுவாகுங்காகமங்கே யுதித்ததானல்
வல்லுறு பாநாது காகமிச்சம்

பஞ்சபட்சிசாஸ்திரம்

வலுவாகமரணமுட னபசஞலு
மாடமிசைகடந்தாலு முறங்கினாலும்
வலுவாகவுண்டாலே யதிகலாப
மதிகொழிவிதயாக வுறப்பதாலே
வலுவாகுமற்றவெல்லா மிரண்டாம்பட்சம்
வாரணத்தைதயார்க்கையைப்போல் வைத்துப்போட, (1)

ம யி லு க் கி,

வைத்தயில்செத்தாலு முறங்கினாலு
மண்ணுண்ணெடத்துனினு பஞ்சாதப்பா
செத்தயில்கிடந்தாலு மரவாஞ்சஞ்
செகத்தனிநிலேயிதமுச்சஞ் செப்பக்கேளு
அத்தமதுகைகூடு பறசுதோற்பா
ரணிபொலாமிதுகலமா மவைபுஞ்ஞானம்
மற்றவெல்லாம்போதாது மயிலுக்கப்பா
மகத்தானபறவைசெய்யும் வகையக்கேளே (க)

பூர் வ ப ட் ச ம்,

வாரம்பட்சி செய்கைமூலிகைக்கு குறிப்பு
வகையென்னவளர்க்கைக்குச் செவ்வாய்பானு
வல்லுநிநதிகாரம் புதனுத்திங்கள்
துகையாகுமாந்தை யதிகாரமாகும்
சொல்லும்வியாழத்தி னதிகாரங்காகம்
கையென்னவெள்ளிக்குக் கோழியாகும்
நல்லசனியதிகார மயிலுக்குண்டு
பகையென்னப்பச்சிலையைப் பகருவோம்
யட்சியெல்லாமுண்ணாது பிடுங்கிட்டாலே, (ஈ)

பிடுங்குவதுதினமதுவேமூலிகைக்கு
பேசாத்தயரைக்கை முதலாம்பட்சி
ஒடுங்குவதாற்கிறுக்கே மிரண்டாம்பட்சி
யதைத்திட்டோமூக்கண சாணைவேர்காகம்
நடுங்குவதுதகையின்வேர் கோழிக்காகம்
நடுங்கிலிவேர்மயிலுக்கா காணாஞ்சோப்
பிடுங்கிவிட்டுச்சாமத்திற் போட்டுப்போனால்
புண்ணியனைமாரணயாங் கருமந்தாதே, (உ)

கருமமெனன ஆனாகாமக்குநன்று
 கார்பங்கககமெடா பலக்குமுலம்
 வருமளவும்பொசிபாது கமக்குண்டான
 வழக்குவெல்லுமபலம்போல வானாமவெற்றி
 நிருதாரும்பொருதினைப்பா ராசர் தோற்பா
 நிதிசெரும்பிணிதீரு நெழுந்தாம
 தருமமதுகலைக்கிட்டு மூலத்தானை
 தனிமுலம்பொதுபட்சி கைவலித்தே (௧௨)

வீத்தான வெதிரிகளை வெல்ல வேண்டில்
 வேருகேனபேர்மாண கடைமுறக்கம்
 இத்தான மேனைமி லெயதன் பொச்சொலனை
 யிசைத்திட்டமூலத்தைச் சாபக்கிசை
 கொத்தேநாடேபிங்கிவிட்டுக் கடக்கப்போடு
 கொடுஞ்சுடலைதளிற்புலத்தது குதலையக்கற
 அத்தொட்டபிணி கொண்டு கிடப்பானமூலக்க
 யதைவிட்டேயுறங்கினவோர் புலதக்கககககளை. (௧௩)

கேளப்பாவுறங்கினவோர் புலதக்கும்போது
 கெட்டதடாவிருவிறியங் குருடாச்சப்பா
 மீளப்பாமாற்றுரைபு மினைமிதற்கு
 வின்னுளவுமன் னுளவு மருத்துமிலை
 ஆளப்பாமாரண மூலத்தைத்தாக்க
 வவனுபிசையதுதாக்க மாட்டாதோயார்
 கோளப்பாவறஞலுந் தடுக்கப்போயோ
 குறைவிலபட்சிக்குதம்பதனைக் கூறுவேனெ. (௧௪)

அமாபட்சம குதப்ப.

கூறியதோரமாபட்சங் குறியாயக்கேளு
 கொடியுண்ணும்புந்தியிலே வியாழமாந்தை
 மீறியதோர்வெள்ளியிலே வலனுறுணனும
 வெறுங்கோழிஞாயிதுடன் செவ்வாயுணனும
 மாறியதோர்சனிபுடனே சோமவாரம
 மயிலுண்ணுமச்சமுரி வாக்கியத்தைத்
 தேறியதோர்முன்பாகஞ் செய்யக்கேளு
 செப்புலோம்பச்சிலையைத் தேர்ந்துகொள்ளே. (௧௫)

கொள்ள வேதைவேளை மயிலுக்காரம
 கொழிக்குத்தான் குப்பைமேலிபாரும்

வந்துவந்துவந்தைக்கும் வாயசத்துக்கும்பழியே
சொல்லாதகொழிக்குத் தொகைகளும் தொல்வாதிப்
பெண்டமெழுந்தசாபம் பேர்த்துவிடுமூலியைக்கும்
வாடைமெழுந்தன்ரீடு வகை.

(௨௨)

காதத்தெழுந்தாற்கடிதாந்தையைக்கட்டி
வாதுந்தகொழி வழியறித்துப்.பாருற்ற
வல்லாறைத்தொட்டு ருயிலைப்பூசிப்பார்
வல்லாழமீடெது வார்.

(௨௩)

உலகவாழ்த்து.

கண்டாயோந்தரெல்லாங் காசினியிலிலைத்தெழுத்தும்
வெண்டாமரையாள விளக்குஞ்சீர் - பண்டாகப்
சுலத்தினுயிலையும் போதகத்தினமாமறையும்
மாசுவத்திதார்வாயவழியே வந்து.

(௨௪)

பத்தாவதுதிகார - முற்றிற்று.

—*—

பஞ்சபட்சிசாஸ்திர—முற்றுப்பெற்றது.

ஒன்பதாவதுசெய்யுள்தொகை	௧௩௩	}	ஆ செய்யுள்தொகை	௧௩௪
பத்தாவதுசெய்யுள்தொகை	௨௪			
ஒன்பதாவதுசக்கரத்தொகை	௩௮	}	ஆ சக்கரத்தொகை	௩௯
பத்தாவதுசக்கரத்தொகை	௪			

ஆஸ்தியமகாமுனிவர் திருவழி களேசரணம்.

